www.dacoromanica.ro

BVCVREȘTII VECHI

DOCVMENTE ICONOGRAFICE

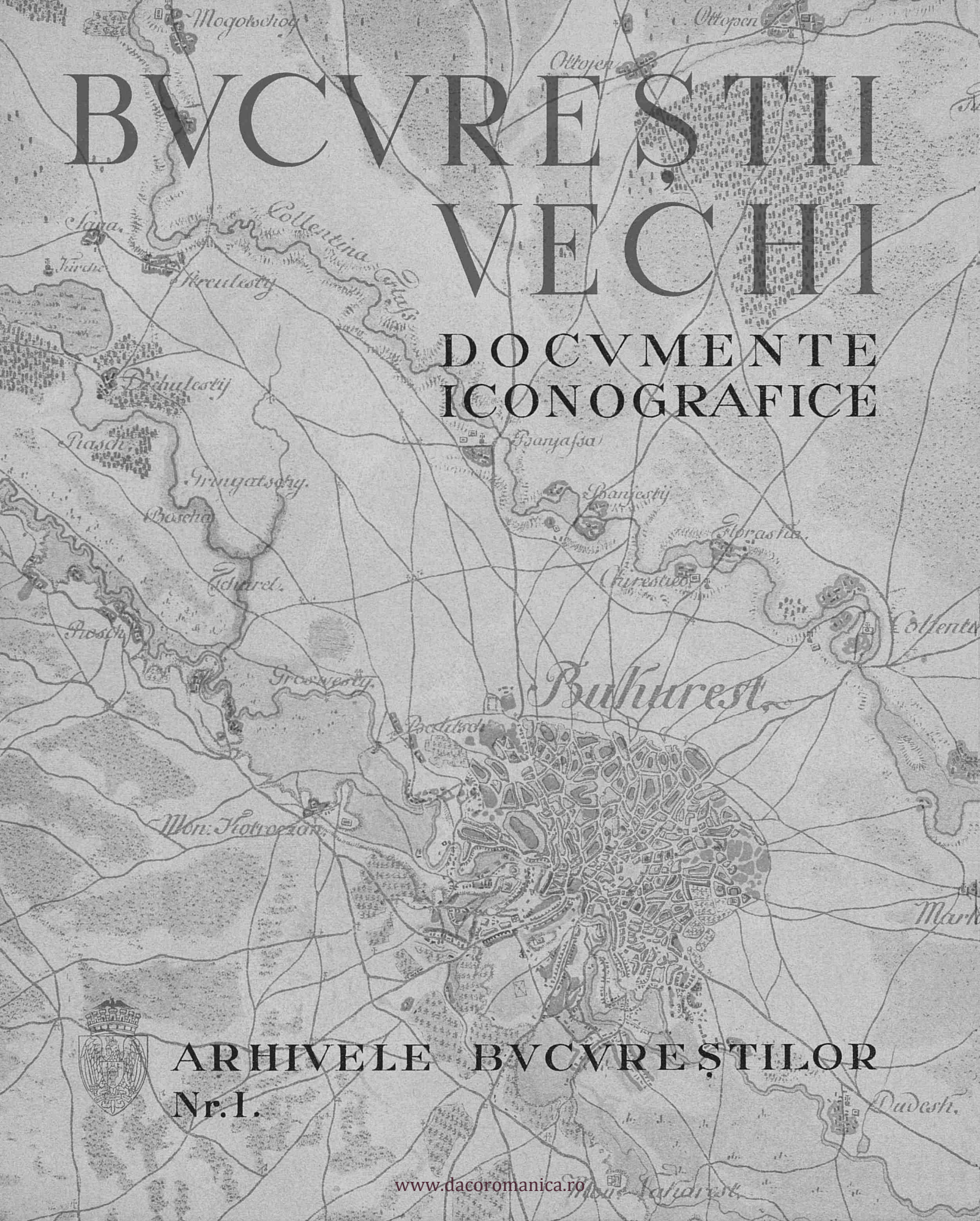

ARHIVELE BVCVREȘTILOR

Nr. I.

www.dacoromanica.ro

BUCUREȘTII VECHI
DOCUMENTE ICONOGRAFICE

VIEUX BUCAREST
DOCUMENTS ICÔNOGRAPHIQUES

www.dacoromanica.ro

COPERTA : REPRODUCEREA HĂRŢII MANUSCRISE RIDICATĂ DE ARMATA AUSTRIACĂ LA 1790. (COLECŢIA ACADEMIEI ROMÂNE)

www.dacoromanica.ro

ACEST PRIM VOLUM
DIN „ARHIVELE BUCUREŞTILOR"
S'A PUBLICAT DE PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREŞTI
CU OCAZIA INAUGURĂREI CELEI DE A DOUA „LUNA BUCUREŞTILOR"
SUB ÎNALTUL PATRONAJ AL MAJESTĂȚII SALE REGELUI

CAROL II

PRIMAR GENERAL FIIND DOMNUL

ALEXANDRU G. DONESCU

BUCUREŞTI, 9 MAI 1936

www.dacoromanica.ro

122 REPRODUCERI DUPĂ AQUARELE, DESENE
ŞI STAMPE, DIN CARI 12 PLANŞE HORS-TEXTE

COPYRIGHT BY A. C. CORBU — BUCAREST.

www.dacoromanica.ro

ARHIVELE BUCUREȘTILOR Nr. I

BUCUREȘTII VECHI

DOCUMENTE ICONOGRAFICE

VEDERI • SCENE PITOREȘTI
TIPURI ȘI COSTUME • SCENE ISTORICE
(SEC. XVII, XVIII, XIX)

STRÎNSE ȘI REPRODUSE PRIN ÎNGRIJIREA DOMNULUI
ADRIAN C. CORBU

CUVÂNTUL INTRODUCTIV DE DOMNUL
HORIA OPRESCU

ATELIERELE „CARTEA ROMÂNEASCĂ", BUCUREȘTI

www.dacoromanica.ro

București, oraș fără istorie.

Poate din pricina asta trecutul îi e atât de trist.

Așezarea ce i-o vedem azi și-a strâns-o greu. Cu trudă și casnă. E un patrimoniu acumulat dealungul și deacurmezișul multor opreliști. Cu dureri și zăbavă. Dar tocmai de-aceea, închegarea lui actuală e plină de făgăduinți. Cine strânge greu, păstrează bine. Amintirea necazurilor prin care a *ajuns*, îi dau cumințenia de a rămâne, tăria de-a înaintà.

Virtutea cea mai de seamă a istoriei e că îngăduie cercetătorului putința de a sta o clipă, deoparte, retras în colțul ce oferă cea mai prielnică priveliște a lucrurilor, a oamenilor și împrejurărilor, în perspectiva timpului. Din elementele acestea, legate între ele cu pricepere, istoria își scrie cartea ei de tâlcuri, cari sunt chiar tâlcurile și rosturile lumii.

Orașul nostru a descins din vreme, neguratec.

Pus la răscruce de drumuri și interese, a fost deopotrivă cotropit prin foc și sabie sau ocupat spre a fi stors, cu încetul.

Dela Sud, Turcii — suzerani și stăpânitori asupra țării și Capitalei.

Dela Nord și Apus, Austriacii.

Dela Răsărit, Rușii.

Iată câteva date ce închid rezumativ, calvarul acestui colț de pământ, numai în răstimpul ultimelor patru veacuri, singurele cari au îngăduit dovezi mai concludente. Inainte de asta, documentele se controversează, rămânând în picioare doar certitudinea că așezările erau efemere, de început, atât cât se puteà încropi dela o năvălire la alta.

Răscolind perioadele aceste, se vor găsi multe lacrimi și multe fâșii de doliu. Să le uităm? Să trecem peste ele? Nu, fără îndoială, nu!

www.dacoromanica.ro

Istoria Bucureștilor, firește, nu e în întregime o poveste trandafirie. Cași a țărei întregi, de altfel. Au fost pe-aci străini, a curs sânge și capetele, uneori, s'au plecat spre a nu le tăia sabia. Prin asemenea vitregii orașul și-a săpat totuși drum. Drum greu, întrerupt, fărămițat. Fără continuitate, lipsit de ceeace a făcut fericirea și fala cetăților din Apus: tradiția.

Umilințele orașului au fost imperative istorice. De neînlăturat. Dar nimeni nu cunoaște triumf mai categoric și mai definitiv, decât cel pe care nevoia l-a silit să se umilească.

Ca să înalți un lucru, trebue mai întâi să îngenunchezi spre a-l luà de jos!...

Pe capul Bucureștilor noștri au trecut apoi, în afară de calamitățile istorice, sumedenie de sinistre.

Incendiile lăsau în ruine câte o jumătate de oraș. Constituiau o pacoste endemică. Ardeau până la pământ, străzi și mahalale întregi. Tulumbagii — introduși și organizați după moda turcească — firește nu puteau face mare ispravă.

Cutremurile au însemnat într'un singur veac, de câteva ori, adevărate cataclisme. S'au prăvălit turnuri de biserici, s'au surpat nenumărate case, pământul s'a crăpat înghițind oameni și animale.

Aceste nenorociri „trimise de Dumnezeu, ca niște semne", adăugate celorlalte pe cari le-a hărăzit istoria, era natural să nu lase Bucureștilor decât prea puține clădiri, biserici — documente de piatră — cari, pretutindeni în lume, vorbesc prin ele însile atât de elocvent.

Și se mai petreceà un lucru. Deopotrivă de banal și prozaic. Din zidurile bisericilor și a palatelor vechi ce se derăpănau, gospodarii, luau piatră și cărămidă. Profitau de perioadele turburi sau uneori numai de complicitatea nopței.

Desigur, fapte odioase. Dar să nu uităm că sărăcia erà cumplită. Și nevoia sfărâmă fierul.

Prin aceste locuri au trecut totuși și străini, preocupați de altceva decât de cotropire sau de jecmăneală, după apucătura fanariotă.

www.dacoromanica.ro

Scriitori, oameni de carte, artiști, cercetători dornici să cunoască oameni și locuri, au venit și au plecat luând cu ei o însemnare, o notă sau un crochiu ce ne arată azi, după atâta vreme, o oglindă sumară și diversă în întocmirea ei.

Pierre Lescalopier [1]). Del Chiaro, Paul de Alep, Doussault, Lancelot, Andersen, Humbold, Luigi Mayer, Bouquet, Raffet, Preziosi iată câteva nume de călători, de artiști, de eclesiastici, de oameni de știință, toți diferiți de neam și origine, oameni pe cari neastâmpărul dorului de ducă i-a trimis pe drumuri nesigure, spre locuri unde aventura era la tot pasul.

Din Orient cași din Occident, dela distanțe ce și astăzi înseamnă deplasări enorme, poposeau în luminișurile codrilor de-atunci, pe locul unde Dâmbovița, împărțită în ramuri și brațe sinuase, ocrotea orașul al cărui nume de București se scria: Buccoresch, Bucheresch, Bucurest, Bucherest, Bucherescho, Bukorest, Buccorest, Bukearest, Buchurest, Bucorest, Buchorest, Bucharest, Bokoresth. Nici vorbă însă că pomelnicul e departe de a fi complet...

Mărturiile lăsate de drumeți, constituesc un prețios document al vremii. Exemplarele ce ne-au parvenit, păstrează înfățișeri felurite, ca însuși numele orașului. O frescă ce zugrăvește tipuri, fapte și episoade, cari, deși afundate'n vreme, privite din actualitatea noastră, reușesc să contureze un tot, lămurind cu mijloace simple, un mic ungher al trecutului bucureștean.

Ultima jumătate de veac a marcat un ritm de-o inedită intensitate în toate domeniile vieții noastre sociale. Din letargia sau inițiativele trecutului, fragmentate ca intensitate și amploare, epoca ultimelor decenii a marcat o isbucnire aproape eruptivă. Din adâncurile de creație și inspirație autohtonă, manifestarea asta s'a produs cu toată osârdia unor așteptări seculare.

Deaceea, fața și fondul românesc din decada prezentă, alăturate acelorași situații, luate pentru comparație, numai de acum un veac,

---

1) Drumeț francez care, în anul 1574, face prima însemnare străină, despre București.

www.dacoromanica.ro

arată o prăpastie. Un gol aproape de necrezut. Asta pentru țara întreagă.

Pentru București, diferența e încă mai mare, mai haotică. O imagine a Capitalei muntenești din preajma Regulamentului Organic, suprapusă celei pe care o vedem azi, va stârni poate zâmbet, poate melancolie. Atât de isbitoare va fi deosebirea. Pentrucă elanul viguros și autoritar către *oraș*, în sensul european al cuvântului, l-a luat Capitala României abia în ultimii 10—15 ani.

România prosperă dela 1866 încoace.

București a prins adevăratu-i elan cam dela 1920.

In fond, sărăcia materialului istoric al Bucureștilor nu e pricinuită atât de lipsa documentelor cât de ignorarea celui existent.

Singură Academia Română poate oferi cercetătorului putința de a studiă fișele trecutului după elemente de istorie pură; celelalte Instituțiuni culturale, într'o proporție mult redusă.

E drept că în afară de așezămintele oficiale păstrătoare de asemenea acte, există încă un imens material împărțit la colecționari la bibliofili, la amatori de documente. Știm o listă lungă de iubitori ai hârtiilor galbene de vreme. Printre ei sunt câțiva cari, fără să fie specialiști, de profesiuni cu totul altele decât ale științei istorice, și-au făcut o plăcere umplându-și orele de răgaz cu migala cercetărilor.

Istoria e o știință amăgitoare. Te chiamă, te prinde cu încetul, tot mai mult și mai adânc. Sunt oameni cari din primii ani de școală au fost obsedați de această *morgana* a spiritului. Viața, cu rigorile ei, i-a trimis pe alte drumuri, pentru pâine. Acestora dorul pentru știința trecutului le revine ca vraja unei iubiri defuncte. Și lecturile lor sunt pline de căldură și interes. Deaceea, spun, se găsesc atâți amatori pricepuți și onești prin modestia lor. Numai că, acești cercetători ai trecutului cari n'au mijloace să se consacre exclusiv acestor îndelneticiri, se integrează în categoria diletantismului. Și diletantismul e o sabie cu două tăișuri. Practicat pur și simplu, fără pedanterie, poate fi un instrument de cultură, un auxiliar al școalei oficiale, în orice caz un factor sporitor de carte în rândurile largi ale societății. Primejdia

www.dacoromanica.ro

se iveşte însă când diletantul atacă probleme de specialitate, *în specialist.*

Aşa se explică dece trecutul Bucureştilor e atât de puţin lămurit, dece literatura lui istorică e atât de restrânsă.

Ionescu Gion, a scris acum aproape patru decenii, cunoscuta sa Istorie a Bucureştilor. Pentru vremea şi posibilităţile de-atunci, opera lui este masivă, scrisă cu o cinstită preocupare pentru document. O carte care înseamnă rodul unei munci neobosite şi-a unei calde pasiuni.

Autorii de cari a putut să se folosească Ionescu Gion, au fost cu totul puţini.

Autorii cari s'au folosit de Ionescu Gion de-atunci încoace, au fost nenumăraţi.

In afară de mâna inspirată şi neobosită a D-lui Profesor *N. Iorga* — care aduce, în multe din cărţile sale, contribuţiuni extrem de preţioase asupra trecutului bucureştean, partea cea mai mare din *istoriografi* s'a mărginit numai la consultarea autorului numit mai sus, ori, cel mult, încă a lui Ion Ghica şi Colonel Papazoglu.

In linia acestor publicaţii, cartea de faţă aduce, nădăjduim, o notă nouă.

Sunt reproduceri după stampele ce vorbesc de trecutul Capitalei. Stampe, desemne, aquarele, — încheagă în volum, chipuri de odinioară ale oraşului. Desigur, nu au continuitate. Dealtfel totul e discontinuu în trecutul de care ne ocupăm.

Deaceia şi volumul de faţă adună laolaltă episoade, efemeride, instantanee. In trunchiul pe care oraşul şi l-a înfiripat în vreme, securea istoriei a modelat sau a izbit. Ramuri uscate au căzut, curăţate şi plivite spre a sporì vitalitatea. Alteori tăişul a căzut în plin, a rănit. Trunchiul a sângerat, dar n'a căzut şi a răzbit, drept şi tare.

S'au strâns acì, o parte din aşchiile aceste.

Sunt imagini, icoane transmise de mâini străine. Ne apar, pe alocuri, mai lămuritoare decât însuşi cuvântul. Inspirate din fapte, ele au prins o figură, un moment sau o scenă, conturând o fărâmă de istorie şi închegând adesea, acolo în pagină, o întreagă poveste mută.

www.dacoromanica.ro

Adunarea în volum a unor documente de acest fel, are, credem, importanță pentru prezent și valoare pentru viitor.

Istoria se scrie greu. Documentele istorice însă formează osătura corpului. In cercul acestui adevăr se înscrie preocuparea noastră.

Volumul ce inaugurează acum o serie de publicațiuni de asemenea natură, strânge un număr de imagini de tipuri diferite, ale unor artiști diverși. Sunt adunate din felurite locuri. Unele au mai apărut cândva. Altele sunt complet inedite. Toate, credem, sunt ceeace se numește material istoric.

Un primar înțelegător al adevărului că o carte bună e cel puțin tot atât de folositoare și durabilă ca o lucrare în beton, a făcut posibilă apariția primului exemplar din *„Arhivele Bucureștilor"*.

Nu mulțumirile noastre neînsemnate i le vom oferi, ci recunoștința tuturor celor iubitori de adevăr, stima cercetătorilor de documente, pasiunea înamoraților de trecutul Capitalei, vor aduce prinosul gratitudinei lor pentru omul de bine și de cultură, care a prilejuit apariția acestui *București vechi, în imagini.*

Arhivele Bucureștilor vor strânge, treptat, tot ceeace poate fi o contribuție pentru limpezirea trecutului atât de nebulos al Capitalei.

Odată cu volumul de față mai apare, cu concursul Domnilor Emil și Ion Vîrtosu, volumul *„Inceputuri Edilitare: 1830 — 1832"*.

Lămurim, din capul locului că numai acesta va fi genul *„Arhivelor*: publicare de documente.

Din lucrurile existente în biblioteci, din cele aflătoare la colecționari sau amatori, Primăria Municipiului București va procură materialul și-l va publică.

In afară de sistematizarea lor cronologică, sau de însoțirea cu note și indicații strict trebuitoare pentru a le face inteligibile, documentele nu vor primi nici-un alt comentariu. Precizăm chiar, că adaosul de literatură va fi socotit cu totul nepotrivit.

Comentariile, interpretările, părerile personale, vor veni mai apoi. Ele trebuesc să pornească însă dela fapte precise, nediscutabile.

www.dacoromanica.ro

Arhivele Bucureștilor strâng și publică documente și nimic altceva.

Să cutreerăm acum, puțin, prin lumea de imagini închise între scoarțele noastre.

Cu fantezia drept cicerone, călătoria în lumea trecutului bucureștean va putea fi impresionantă.

De dincolo de pagini va răsbate un fior ce va vorbi inimelor românești cu melancolie. Artiști străini au fixat în carnetul lor de drum cu linii și umbre, trecutul nostru greu, și trist și turburat. Peste arătările din cartea asta, arătări impregnate adesea de împestrițări străine, peste detaliile în cari elementul cosmopolit figurează ca o urmă de unghie, plutește totuși un element transcedent ce parcă anunță afirmarea de baștină ce nu va întârzia.

Iată dealul Patriarhiei. (Planșa XVII).

Pictorul sas Nicolae Barabas, a prins scena cu exactitate.

In fund, Mitropolia. In primul plan, stânga, un vechi boier pământean: caftan, giubea, mătănii. Stă de vorbă cu un ofițer. Suntem la 1832. Ofițerul e fără îndoială, rus. Ostașul, galonat și ferchеș, cu brațele la piept, conversează cu aer degajat, vesel.

Boierul, întovărășește, potolit și sfătos, vorba cu gestul mâinilor în cari șiruie mătăniile creștinești.

La dreapta se întinde orașul. Case, livezi, turle. Pâlcuri de locuințe răsărind din verdeață. Grădinile au fost totdeauna o mândrie a Bucureștilor.

Orașul se zărește vag aburit, arătând adevăratele lui urme rustice. Bucureștiul a devenit, treptat, dintr'un sat mare. Precum România, și azi e un popor de țărani.

Așadar: biserica ortodoxă, moșneagul autohton, priveliștea clasică a Capitalei așà cum au știut-o părinții, așà cum am apucat-o și noi. Cum a răsărit din timp, odată cu înfiripparea baștinei naționale, neștiut, definitiv și natural ca brazda de pământ, ca folclorul ce cuprinde, liric, istoria noastră, toată.

Numai ofițerul rus, calm și solemn, țanțoș și statornicit parcă definitiv — așa a vrut să ni-l transmită desenatorul, — apare distonant nepotrivit, element efemer și neconsistent.

www.dacoromanica.ro

Și vor mai fi multe în filele următoare.

Este o pagină dură, dar o pagină adevărată. Să nu fugim de adevăr! Aceasta ne-a fost îndreptarul în alcătuirea „Arhivelor". Dealfel, să nu abuzăm! Să nu uităm că orașul a avut și multe răstimpuri de calm, de tihnă, de veselie.

Uneori vremelnic, alteori mai îndelung, Bucureștii se reculegeà, își adună forțele. Și viața se scurgeà atunci, domol și ferice. Să nu uităm că autorul cu mii de guri și de urechi care e poporul, a scornit cuvântul: *Dâmbovița apă dulce...*

Se oglindește acì — contragreutate atâtor triști — firea, în fond, voioasă și senină a bucureșteanului. Blândețea și spiritul său ospitalier, au fost, totdeauna, proverbiale.

— *Cin'te bea nu se mai duce...*

Este încă un adevăr, și poate, iar, unul dovedind o slăbiciune.

Pastoral și idilic, cu asemenea inimă a ajuns tot românul, obligatoriu, *născut poet...*

Sobrietatea antică decretase, lapidar, un lucru plin de cumințenie deși, poate, n'o fi azi potrivit cu toate catechismele democratice: mormântul sclavului e sfânt; al străinului, niciodată!

Nerespectuoși, în multe ale clasicismului, românii au contravenit și acestui postulat...

Iată planșa III-a. Autorul ei, un neamț anonim, o intitulează concis: *Bukarest.* Orașul e cu totul încojurat de ziduri, dupe cea mai perfectă regulă medievală. La colțuri domină mândre turèle și donjoane. O apă largă, cu albia compactă, bănuim Dâmbovița, ocolește zidurile fortificate, formând un nou și natural obstacol pentru eventualii atacanți.

Inlăuntru, orașul se desenează mare și regulat. Străzile sunt aliniate. Casele aproape toate cu cel puțin un etaj. Multe biserici sau — mai precis — multe moschei. Numeroase turnuri de geamie își termină vârful cu semiluna musulmană.

In primul plan doi inși, desigur un stăpân și-un servitor, poartă cele mai veritabile straie turcești: turban, șalvari, haină largă de rang mare. Stăpânul trage tacticos din ciubuc.

www.dacoromanica.ro

În stânga, mai în planul al doilea, o cămilă imensă condusă de un turc minuscul.

Fundalul tabloului e închis de o serie de dealuri, legându-se lanț.

Acesta vrea să fie: *„Bukarest"*...

A fost, desigur, lucrat din amintire sau numai din descrierea celor ce au trecut pe-aicì.

Cuprinde în orice caz, multă fantezie sau tendință.

Dealtfel desenatorii vremii turcizau cu dela ei putere, toate localitățile pe care le ocupau Turcii sau pe unde doar treceau. Aspectul oricărui oraș în care se iveà semiluna se transformà, deodată, ca în povești, cu totul în musulman. Artiștii își închipuiau că fac prin asta o campanie de profilaxie. Ar fi vrut să spuie: iată cum anulează Turcii, într'o clipă, toată creștinătatea. Strângeți deci rândurile, fiți prevăzători, fiți gata să apărați căci altfel veți dispare înnecați în marea islamică....

Apoi, mai erà cevà. Pe atunci, pentru apuseni, când ziceai Estul sau Sud-Estul Europei, înțelegeai Turcia. Lucru oarecum adevărat. Dar erà și-o ușoară afectare. Istoria a marcat o mică perioadă de hegemonie turcească. Apoi a persistat îndelung, o adevărată modă a islamului. Orientul a fost totdeauna patria poveștilor, a fantasticului și deliciilor. Astfel, exagerarea desenatorului neștiut e explicabilă. Din mixtura de creștini și turci sau turciți din locurile noastre, artistul a scos cu ajutorul imaginației o Turcie sadeà.

E vorba în poza lui, de-o exagerare. In realitatea însăși, de-asemenea.

Străinii au inundat de multe ori locurile astea. Răul vine și trece. Așa s'a întâmplat! *Se făcură toți, o apă și-un pământ...*

Alături de adevărul acesta, vin multe reflecții. Au forfotit vrășmașii... In deosebi și cu urme mai negre, Turcii, Fanarioții.

Moda dela Țarigrad a căzut însă odată cu ridicarea unui imn de viață nouă care a venit la timp.

Depe capul nostru a căzut fesul. Depe umerii dușmani, a căzut însuși capul!

Să nu credem însă că moda fesului a fost doar o caracteristică valahă. Reprezintă un semn și-un indiciu al epocei. Nu numai un desenator

www.dacoromanica.ro

străin, dornic de-a duce gazetei sale un reportaj senzațional, se simția obligat să dea atmosferă cât mai otomană desenului. Lucrul se întâmplă și în alte cazuri...

Planșa Nr. XLVII ne arată, subt semnătura lui *Doussault, „Un consul général étranger à Bucharest"*.

Cum se prezintă respectabilul consul general străin la București? [1])

Intins pe sofa *turcească*. Lângă el un *turc* îi pregătește narghileaua din care se prepară să fumeze. Un alt *turc,* gătit cu toate podoabele *orientului,* îi aduce *filigeana* cu cafea *turcească.*

Singurul element creștin din tablou e o turlă de biserică ce-și arată în fund, prin arcadele pridvorului, crucea.

Iată dar, că nu numai boierii și târgoveții noștri, obligați de legăturile și suzeranitatea Stambulului, purtau șalvari și fes. Moda, imitația, manierismul, își împlineau forța constrângând la supunere demnitari străini, diplomați din Apus, oameni indiscutabil culți.

Socotim gravura de-o mare valoare documentară pentru cei cari ar voi să susțină că straele târgoveților noștri de atunci, cu tot aspectul lor musulman, însemnau altceva decât o modă trecătoare ca toate modele.

La fila LI iar o stampă deosebită. Autorul, nu i-l cunoaștem.

E vorba de-o plimbare cu sania. Un strașnic galop pe admirabila Sosea, clădită cu sisteme inedite la noi, de „acel voltairian egalitar și pasionat de libertate care erà Generalul Pavel Chiselev" [2]).

O sanie cu linie elegantă și cai năpraznici, grijuliu înhămați și gătiți cu pleduri. In fund, două tinere și frumoase boeroaice: blăni, manșoane, pălării frumoase, voalete și celelalte accesorii de bonton parizian.

Pe capră, vizitiul îmblănit, cu joben lucios, ras de barbă și mustăți,

---

1) E vorba de francezul Adolph Billecoq, consul general în Muntenia, pe la 1843. Acest Billecoq, mare filoromân, a jucat apoi, la Paris, un rol important printre pașoptiștii români.

2) N. Iorga.

www.dacoromanica.ro

(ceeace însemnà, în vremea aceea, o ținută aproape extravagantă!). Ține hățurile și biciul cu impecabile mănuși albe. Cocoanele salută cu delicate înclinări din cap echipajele ce forfotă în acelaș cadru distins și stilat. Desenatorul și-ar fi putut alege scena din orice oraș străin.

Un singur lucru indentifică locul unde ne aflăm, un amănunt senzațional și pitoresc: pe scara din spatele saniei, acolo unde și azi bărbații stau în picioare, apare un năpraznic arnăut încruntat veghind, cu brâul doldora de pistoale și iatagane.

Contrastul e plin de realitate.

In aceeași caleașcă, într'un singur colț de desen fugar, mîna inspirată a artistului a prins un fragment de necontestat adevăr, un colț de veritabilă sinteză a timpului.

Vizitiul apare ca o adevărată avangardă, un precursor al manierelor alese, al eleganței, am spune.

Cucoanele, trăsătură de unire între două epoci, mână ce se întinde timpurilor noui ce mijesc, cu delicatețe dar și cu conținută modestie.

Arnăutul, dovadă a moravurilor și vremei, element precizând rostul și situația femeei în epoca respectivă.

Desenul, în întregul lui, e o piesă elocventă care ne pune în plină atmosferă.

Firește, am puteà continuà comentariile. Dar materialul înfățișat vorbește prin el însuși. Scurtele adnotări ce ne-am îngăduit, sunt doar neînsemnate sublinieri voind să arate în ce măsură liniile, umbrele și culorile sunt revelatoare în tăcerea care drapează viața de altădată a Bucureștilor.

Iubitorul de trecut românesc va putea găsi, fragmentar, câteva sugestive fășii de istorie, mici episoade de cronică transmise în chipuri și icoane, risipite testimonii, arătând prin graiul atâtor drumeți de-departe, pitorescul, farmecul și originalitatea acestui București, cu trecut așa de necăjit, cu drum atât de întortochiat.

O carte cu poze!

www.dacoromanica.ro

O serie de etape ale orașului!

Din filele ce urmează se cere reînviată, în spațiul vremelnic al amintirii, toată tristețea de odinioară a orașului, toată pătimirea lui încrucișată de umilințe, bântuită de calamități, asuprită de oameni. Se va înfiripà din toate astea, fantasma unduioasă și romantică a urbei afundată'n vreme.

In fața ei, ca un răspuns, ca un corectiv dictat de-o dreptate istorică, se va iscà imaginea vânjoasă și trepidantă a cestuilalt oraș, al Bucureștilor zilelor noastre, mergând hotărît și cuminte spre metropola pentru care acumulează, muncind, forme și conținuturi noui.

Volumul se închee cu o gravură ce reprezintă „PROCLAMAREA REGATULUI".

Nu un calcul de efect a determinat aceasta, ci înseși rosturile istoriei. Stampa de care vorbim sfârșește cartea de față, precum zorile spulberă tenebrele unei nopți frământate, aducând lumină și prospețime.

Apusul unui fragment de istorie românească își schimbă văpaia în apoteoză.

Peste șapte decenii dela *început*, al treilea Rege din spița celui descins românește cu caleașcă și zurgălăi, la 1866, statornicește între granițe seculare, o punte de gânduri și-o mână de fapte.

Imaginea lucidă a actualității, suprapusă vagilor triști pe cari le va răscoli în mod inevitabil trecutul, ne va însufleți cu tăria încrederii: din vitregia celor duse, Bucureștii își afirmă azi, viață sănătoasă și tânără.

Și merge, cu pas sigur, înainte!

HORIA OPRESCU

www.dacoromanica.ro

REPRODUCERI

www.dacoromanica.ro

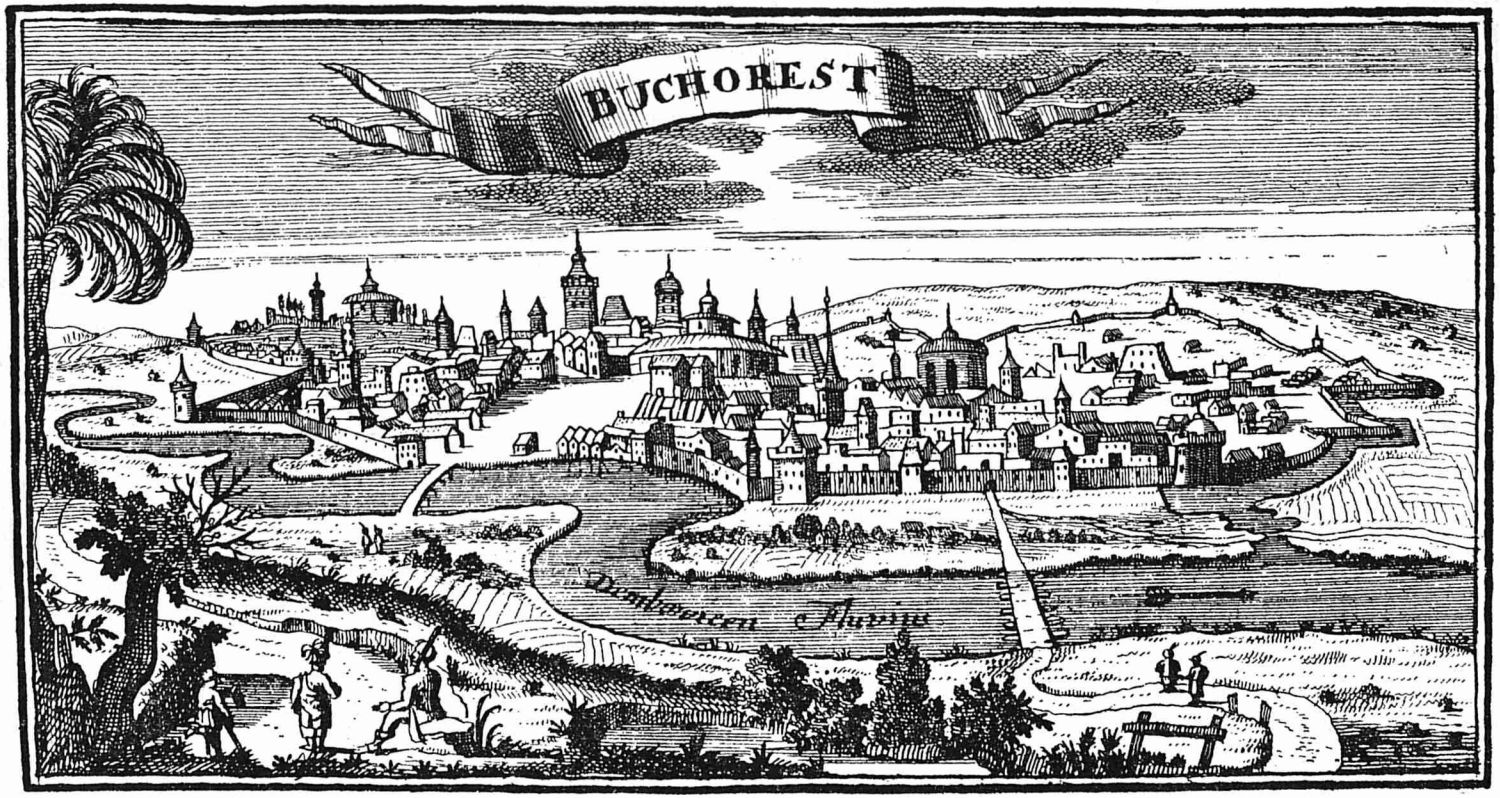

BUCUREŞTII PE LA ÎNCEPUTUL SEC. XVIII.
Gravură în aramă 6,5×12,5 cm., publicată în „Vorstellung des höchst-beglückten Zweiten Feldzugs auss dem Hungarisch und Venezianischen Kriegs-Theatro... Leipzig, bei Iohann Theodoro Boetio, 1717".

Bucarest au début du XVIII-e siècle. Gravure sur cuivre, parue à Leipzig, en 1717. (Colecţia Academiei Române)

Planşa Nr. 1

www.dacoromanica.ro

I

VEDERI GENERALE

(SEC. XVII, XVIII, XIX)

VUES GÉNÉRALES

(XVIIe, XVIIIe, XIXe SIÈC.)

www.dacoromanica.ro

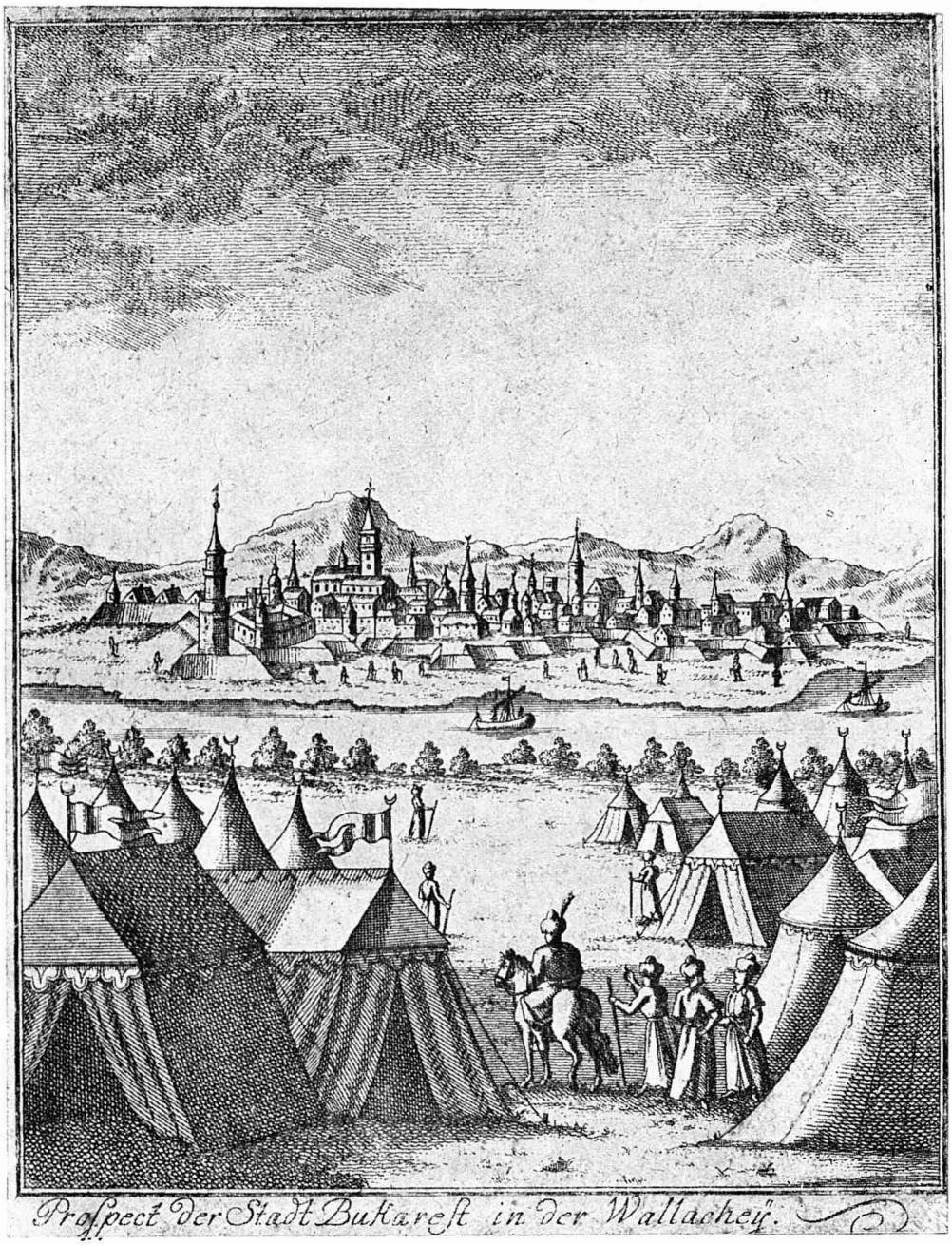

BUCUREȘTII ÎN SEC. XVII. VEDERE ÎNCHIPUITĂ, DINTR'O PUBLICAȚIE A EPOCEI.
Gravură în aramă, 13×16 cm.

Bucarest au XVII-e siècle. Vue fantaisiste d'une publication de l'époque.

(Colecția D-lui A.-C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

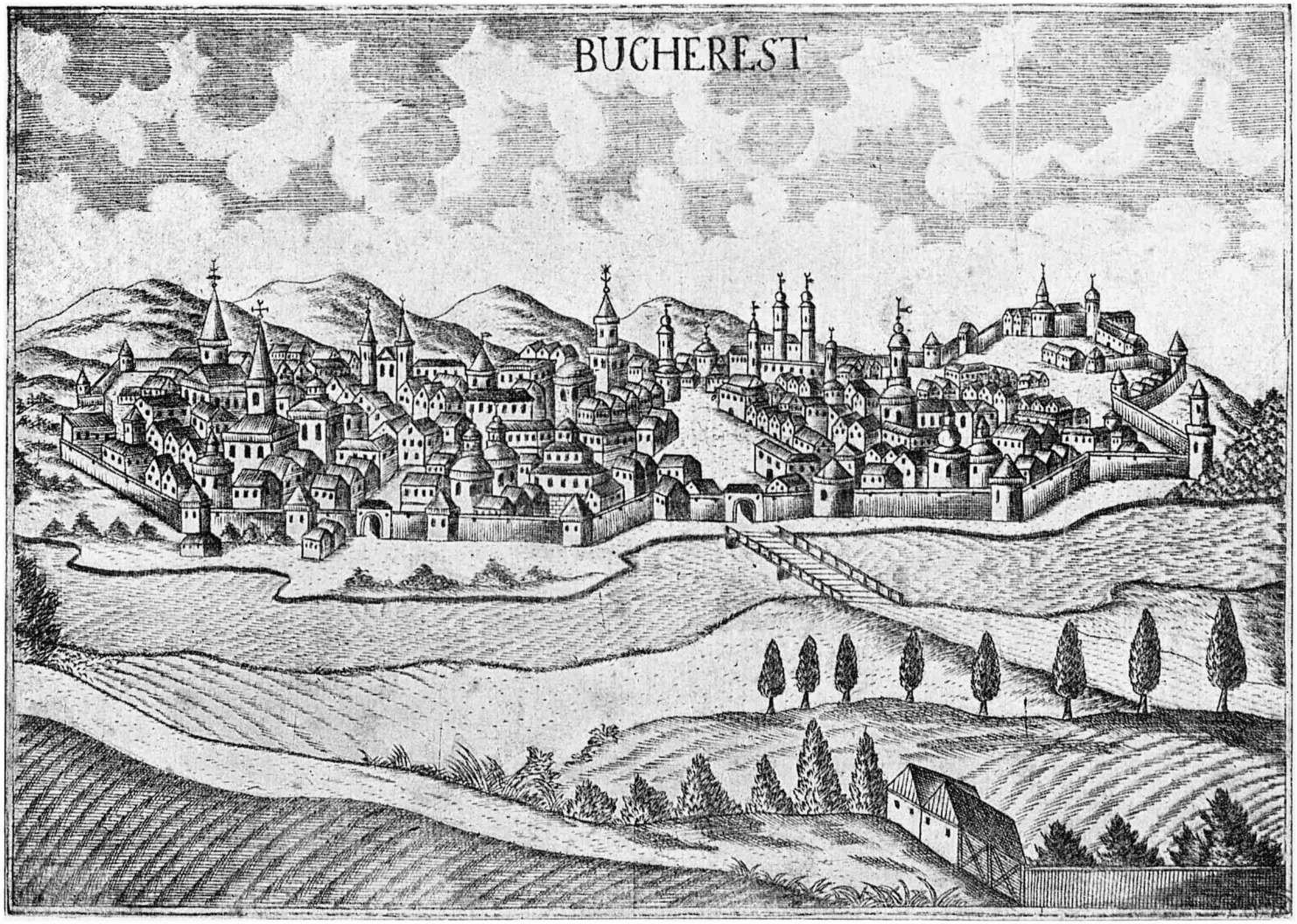

BUCUREŞTII LA ÎNCEPUTUL SEC. XVIII. VEDERE ÎNCHIPUITĂ, DINTR'O PUBLICAŢIE A EPOCEI
Gravură în aramă, 17×23,5 cm.

Bucarest au début du XVIII-e siècle. Vue fantaisiste d'une publication de l'époque.

(Colecţia Academiei Române)

www.dacoromanica.ro

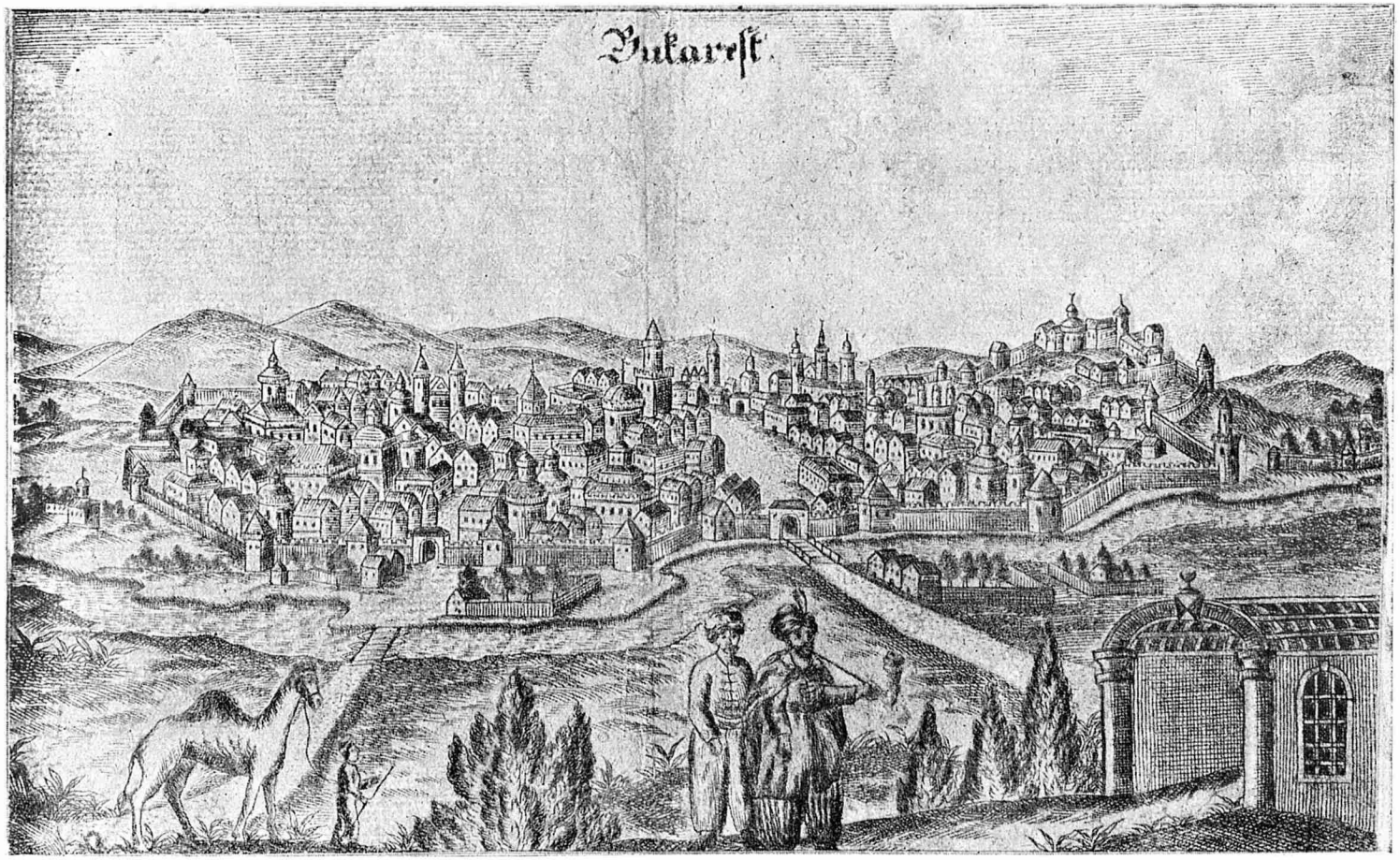

BUCUREŞTII LA ÎNCEPUTUL SEC. XVIII. VEDERE ÎNCHIPUITĂ, DINTR'O PUBLICAŢIE A EPOCEI.
Gravură în aramă, 16,5×26,5 cm.
Bucarest au début du XVIII-e siècle. Vue fantaisiste d'une publication de l'époque.

(Colecţia D-lui St. Djabourov)

www.dacoromanica.ro

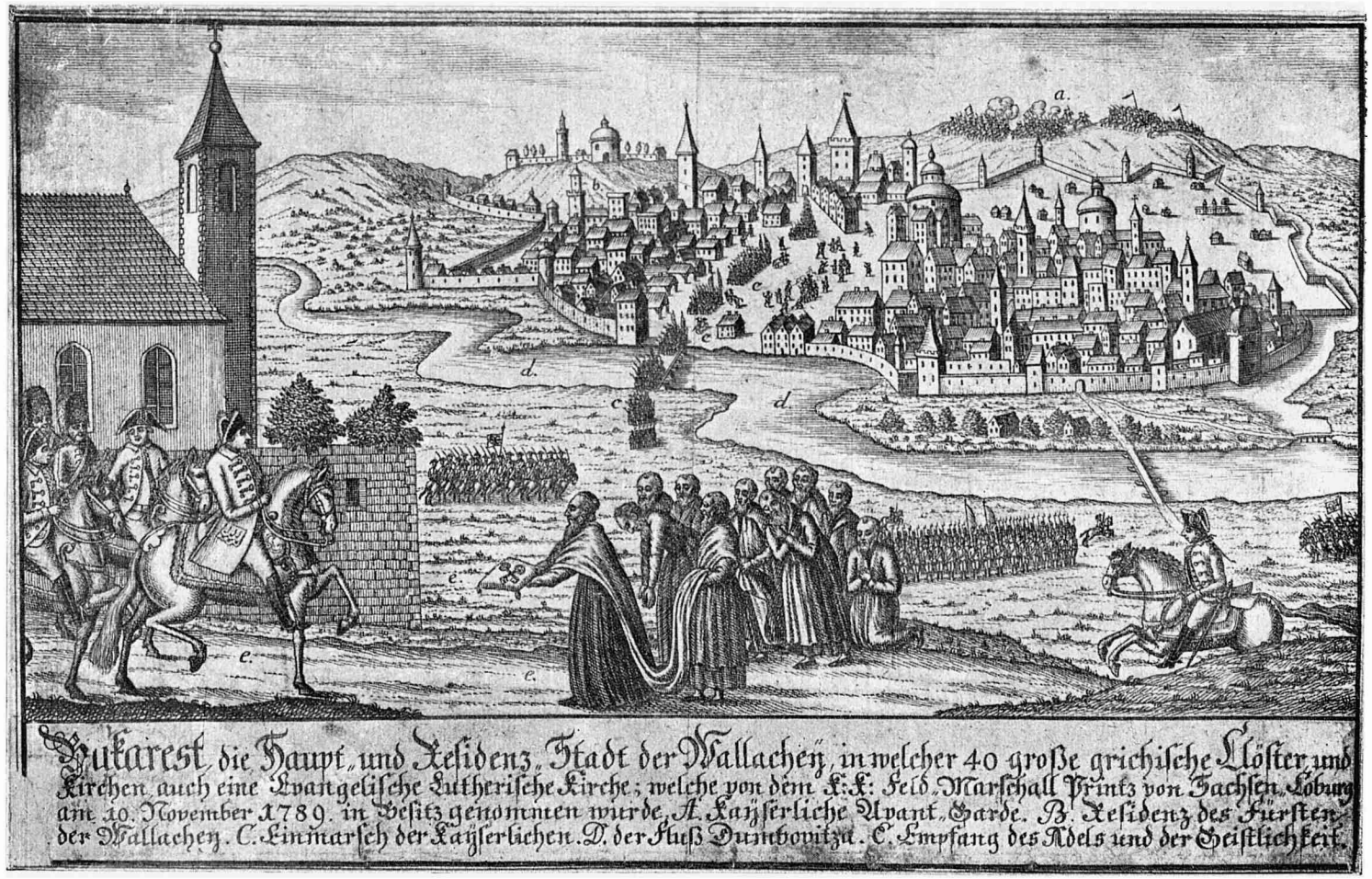

BUCUREŞTII LA 1789. VEDERE ÎNCHIPUITĂ, DINTR'O PUBLICAŢIE A EPOCEI.
Gravura în aramă, 21×33,5 cm.
Bucarest en 1789. Vue fantaisiste d'une publication de l'époque.

(Colecţia D-lui St. Djabourov)

www.dacoromanica.ro

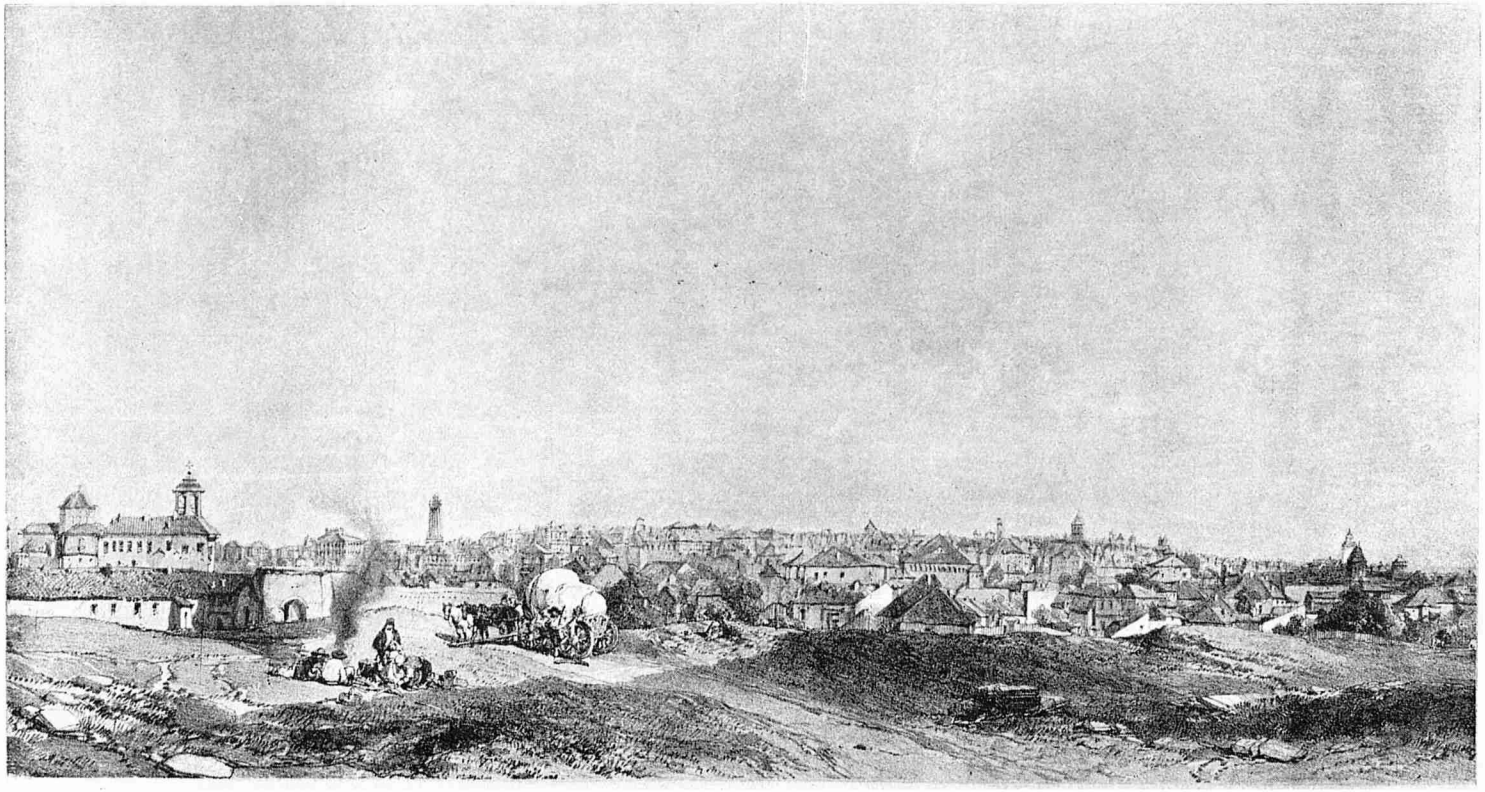

BUCUREŞTII LA 1841. VĂZUŢI DELA „CURTEA ARSĂ" (DEALUL ARSENALULUI).
Lithografie, 28×34 cm., de Eug. Cicéri, după desenul după natură de Michel Bouquet.
Bucarest en 1841. Litho. par E. Cicéri d'après Michel Bouquet.

(Colecţia D-lui A.-C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

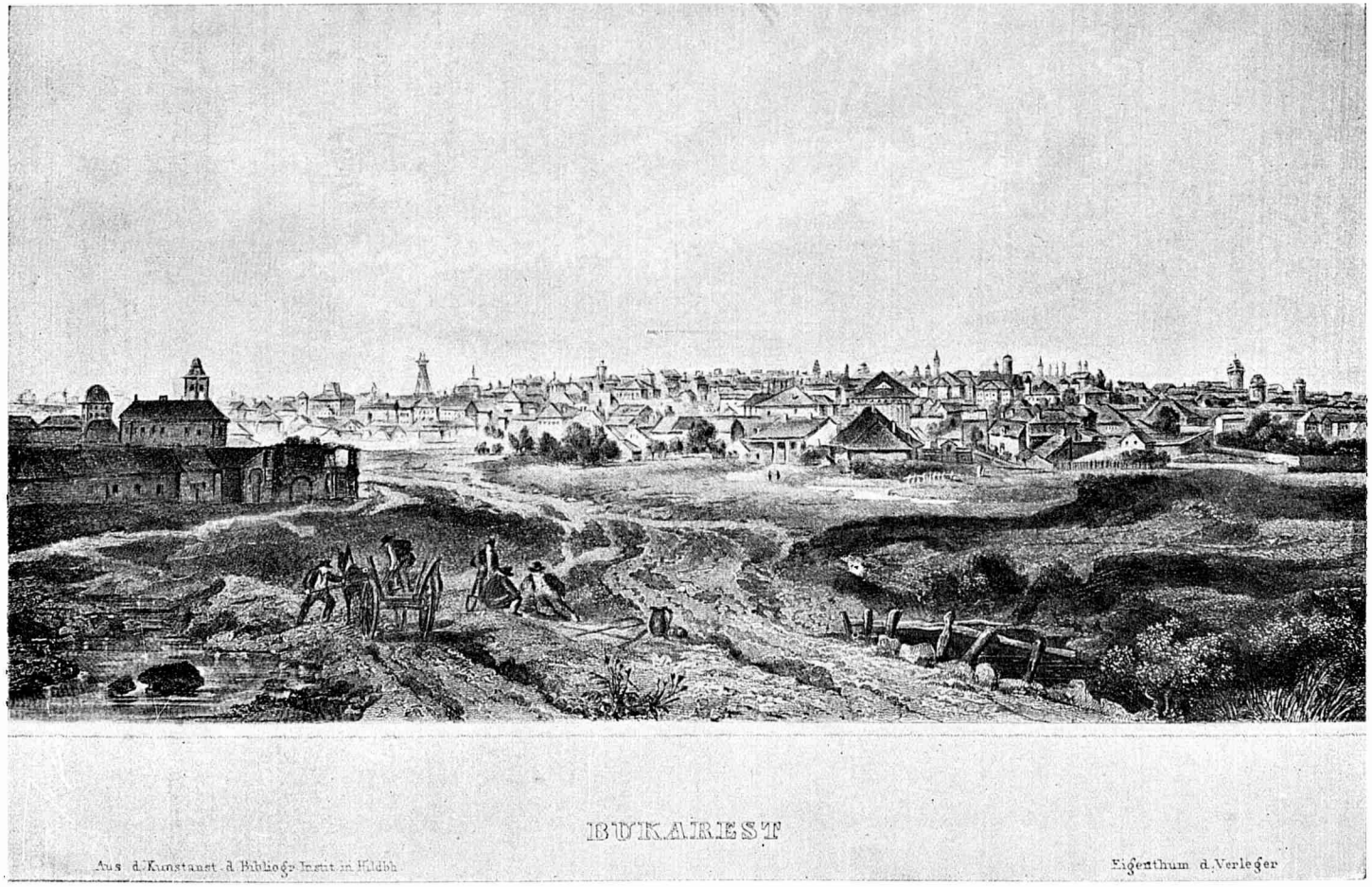

BUCUREŞTII PE LA MIJLOCUL SEC. XIX.
Gravură în oţel, colorată, 13×16 cm., după Michel Bouquet.
Bucarest vers le milieu du XIXe siecle. Gravure sur acier d'après M. Bouquet.

(Colecţia D-lui A.-C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

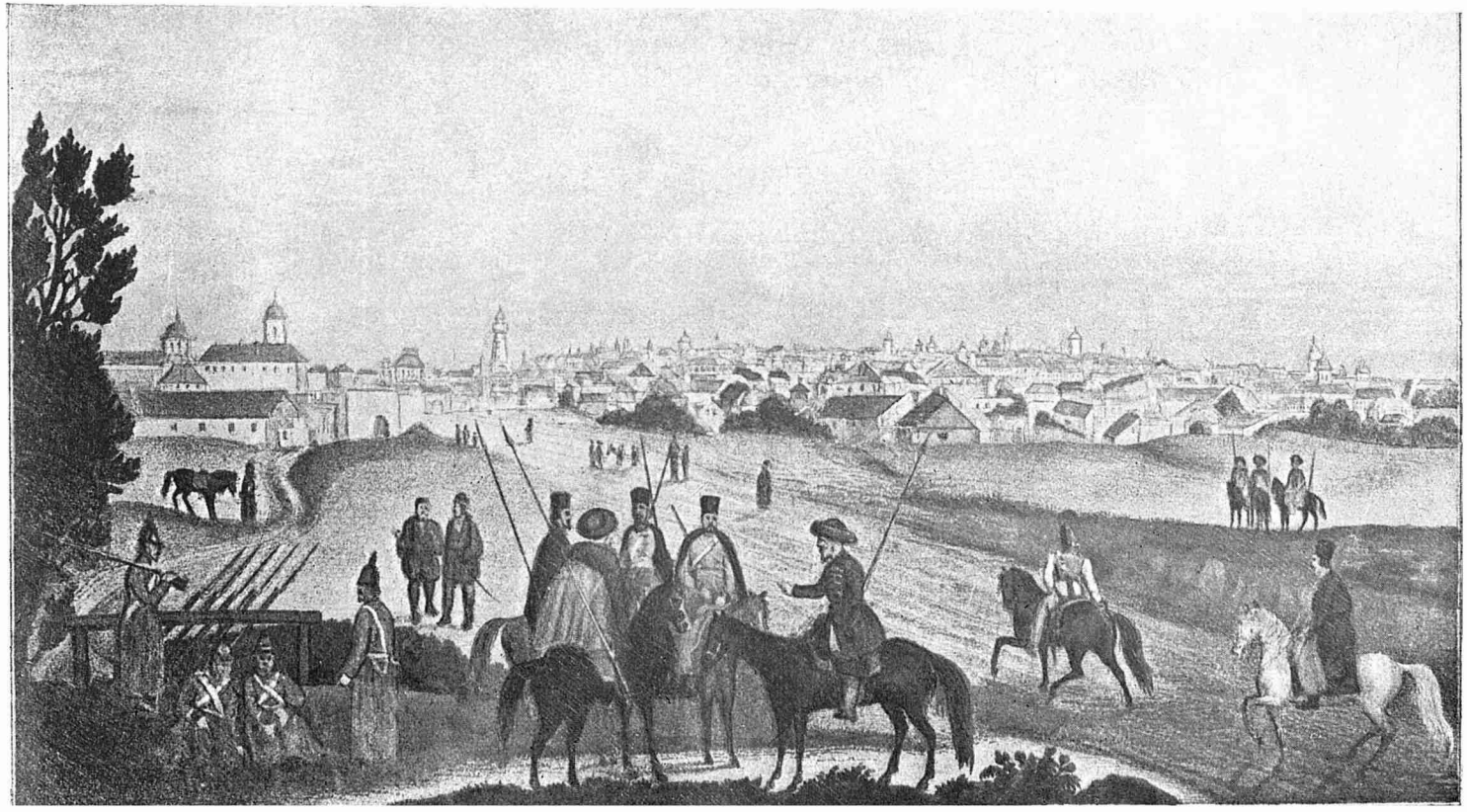

BUCUREŞTII PE LA 1854.
Chromolithografie, 13,5×22 cm., după Michel Bouquet.
Bucarest vers 1854. Chromolithographie d'après M. Bouquet. (Colecţia Academiei Române)

www.dacoromanica.ro

MĂNĂSTIREA MIHAI-VODĂ LA 1794 (AZI, ARHIVELE STATULUI).
Aquatinte, 29,5×37,5 cm., de W. Watts, după desenul după natură de Luigi Mayer; publicată în albumul „Views in the Ottoman Dominions in Europa... from the collection of Sir Robert Ainslie, London 1803".

Le Monastère „Mihai-Vodă", en 1794. Aquatinte par W. Watts, d'après L. Mayer.

(Colecția D-lui A.-C. Corbu)

Planșa Nr. 2

www.dacoromanica.ro

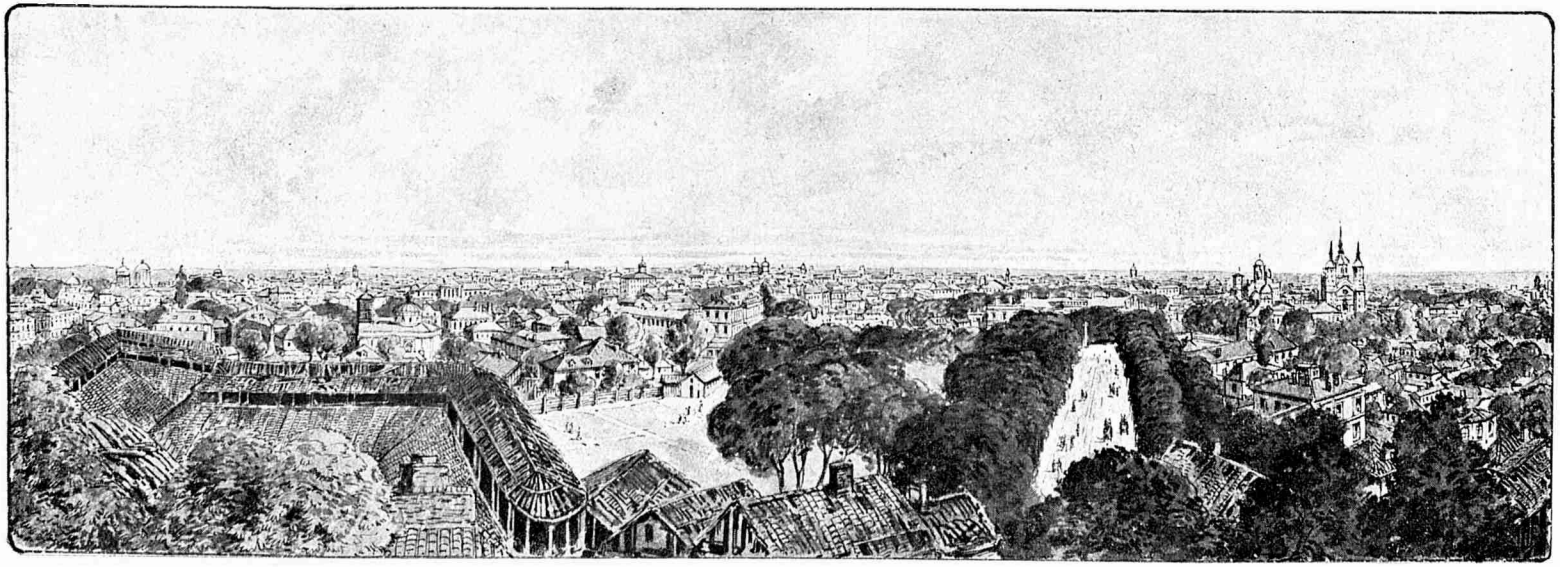

BUCUREŞTII LA 1855, VĂZUŢI DIN DEALUL MITROPOLIEI.
Aquarelă originală, 18×50 cm., de Carl Johan Meyerson.
Bucarest en 1855. Aquarelle par C.-J. Meyerson.

(Colecţia Academiei Române)

www.dacoromanica.ro

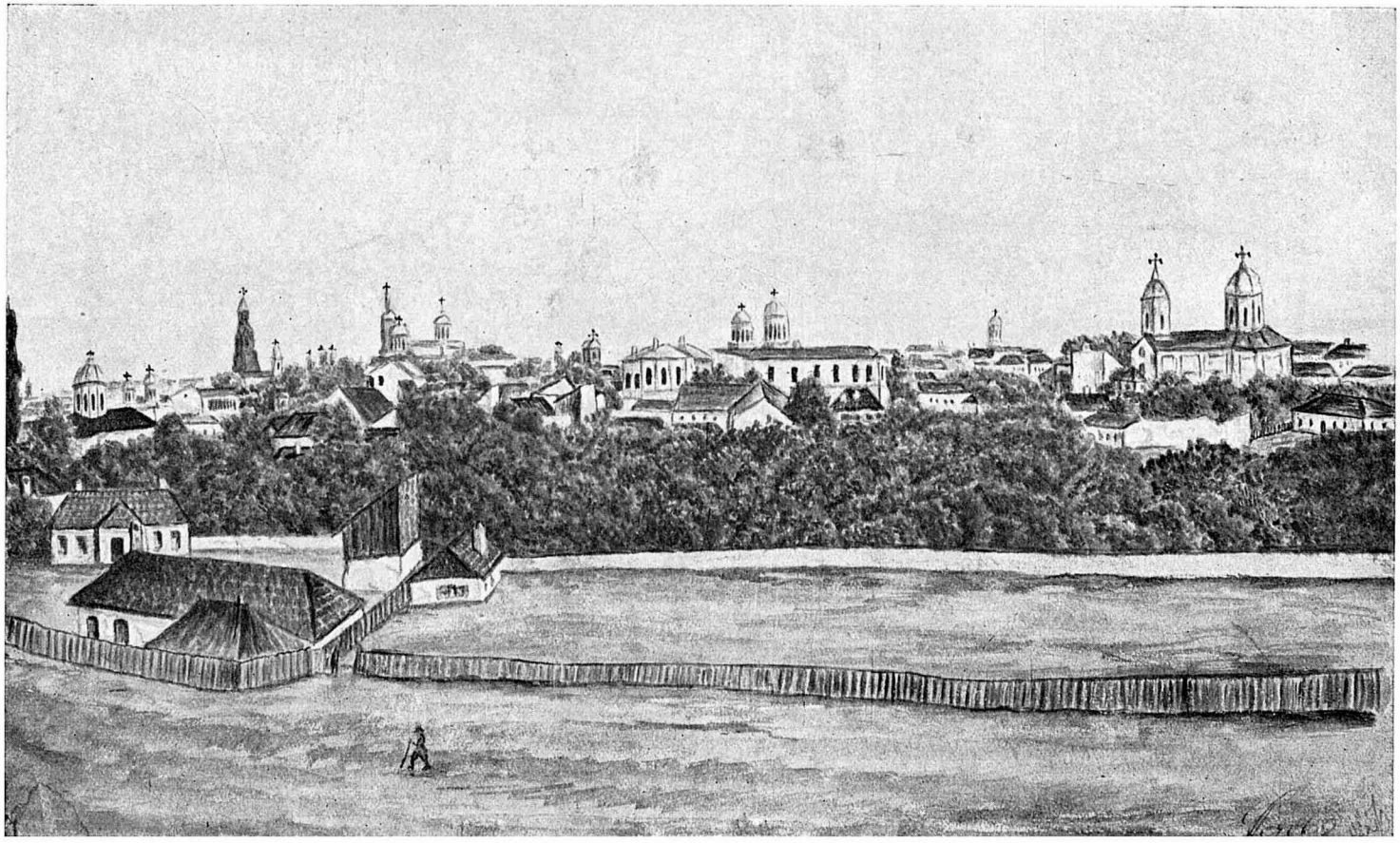

BUCUREŞTII LA 1856, VĂZUŢI DIN DEALUL MITROPOLIEI.
Aquarelă originală, 15,5×24 cm., de Locot. Ferel din armata austriacă.
Bucarest en 1856. Aquarelle par le Lieut. Ferel.

(Colecţia D-lui Aureliu-Ion Popescu)

www.dacoromanica.ro

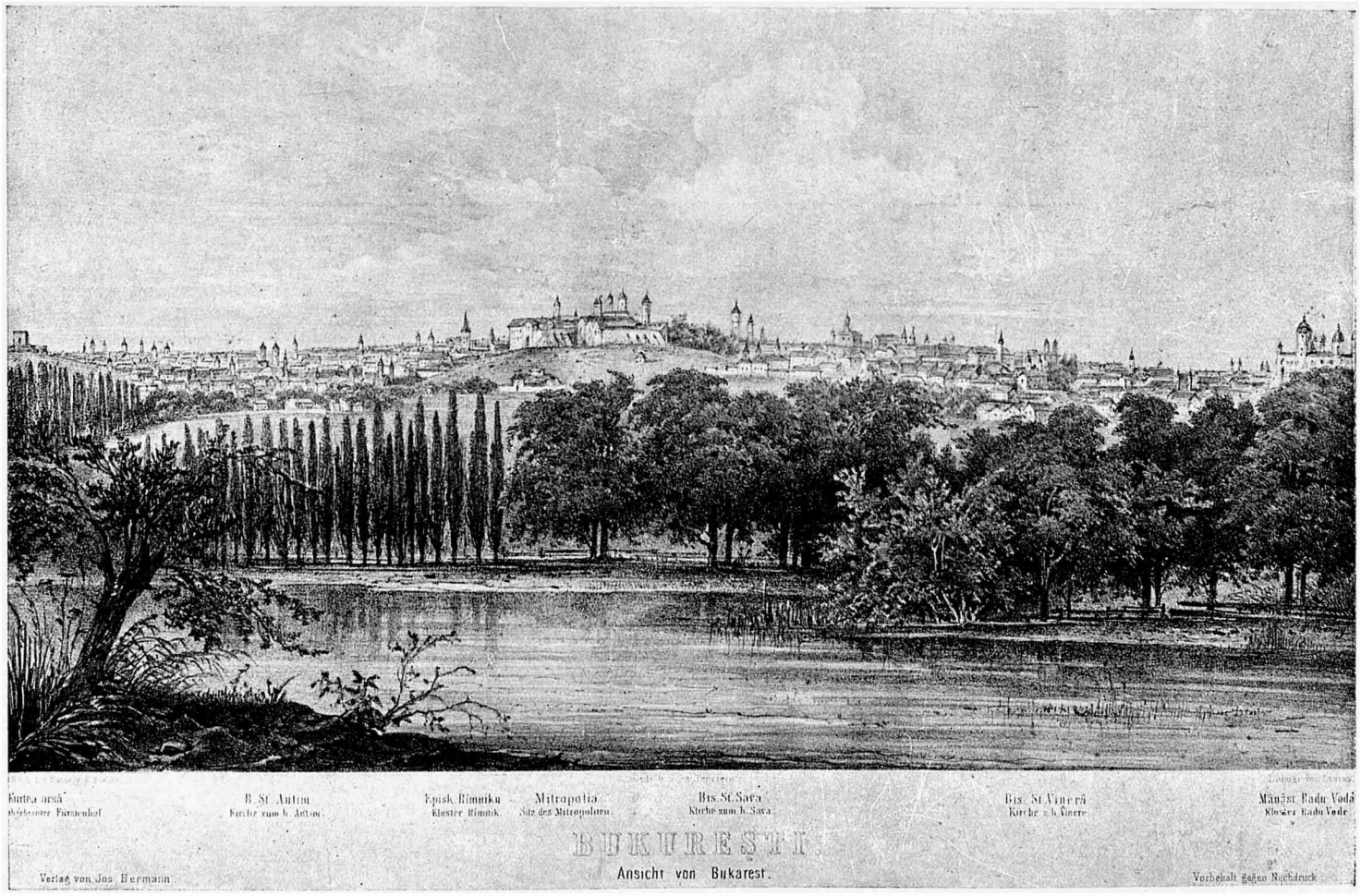

BUCUREŞTII PE LA MIJLOCUL SEC. XIX, VĂZUŢI DIN DEALUL FILARET.
Lithografie 28×36,5 cm., de Czerny, după desenul după natură de R. Bielitz.
Bucarest vers le milieu du XIXe siècle. Litho. d'après R. Bielitz.

(Colecţia D-lui A.-C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

Vue générale de la ville de Bucharest, capitale des Principautés-Unies.

BUCUREȘTII LA 1859, VĂZUȚI DIN DEALUL MITROPOLIEI.
Gravură în lemn, 15,5×22,5 cm., publicată în „Le Monde Illustré" la 1859.
Bucarest en 1859. Gravure sur bois parue dans „Le Monde Illustré" en 1859.

(Colecția D-lui A.-C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

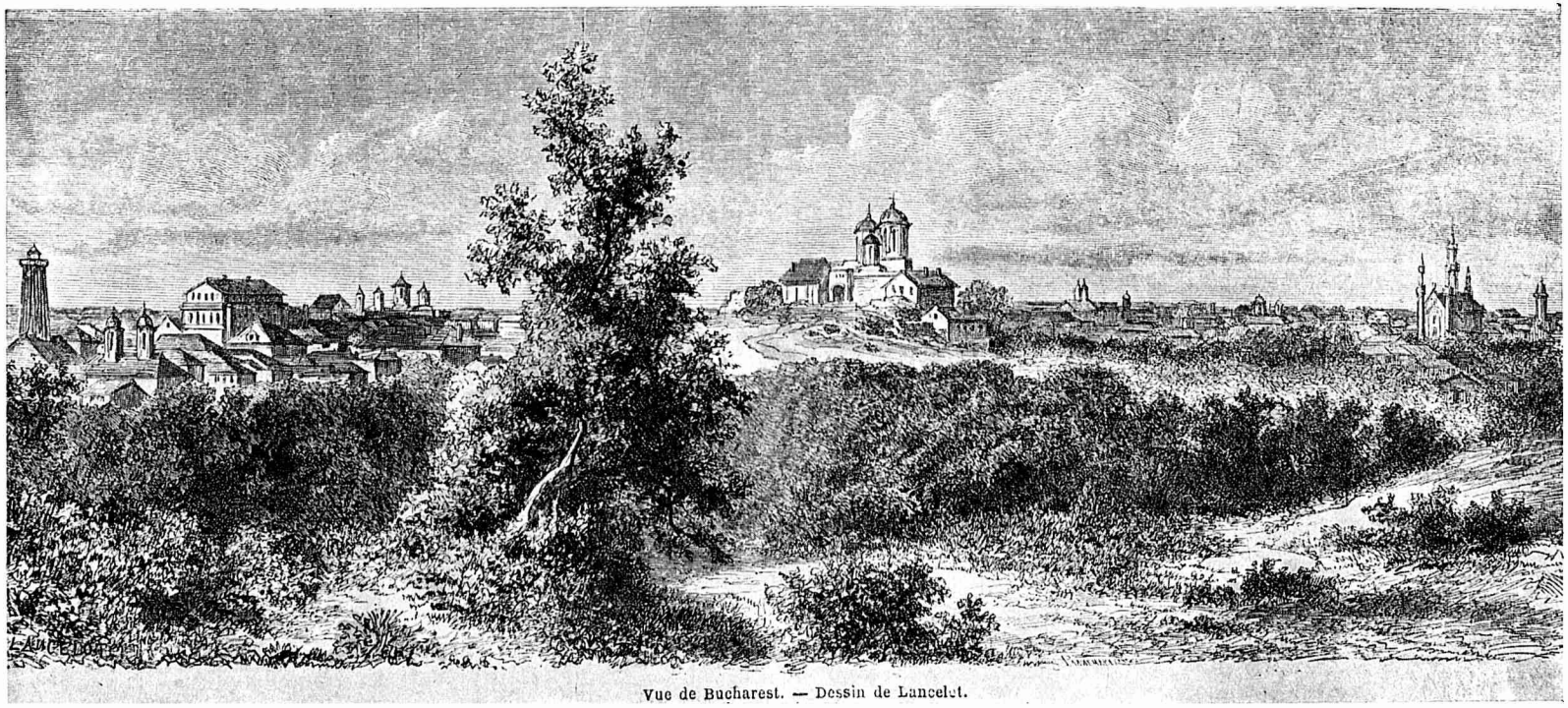

Vue de Bucharest. — Dessin de Lancelot.

BUCUREȘTII LA 1860, VĂZUȚI DELA FILARET.
Gravură în lemn, 10×24 cm., după desenul după natură de D. Lancelot; publicată în „Le Tour du Monde" la 1866: „Voyage de Paris à Bucharest" par V. Duruy et D. Lancelot.
Bucarest en 1860. Gravure sur bois d'après Lancelot, parue dans „Le Tour du Monde". (Colecția D-lui A.-C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

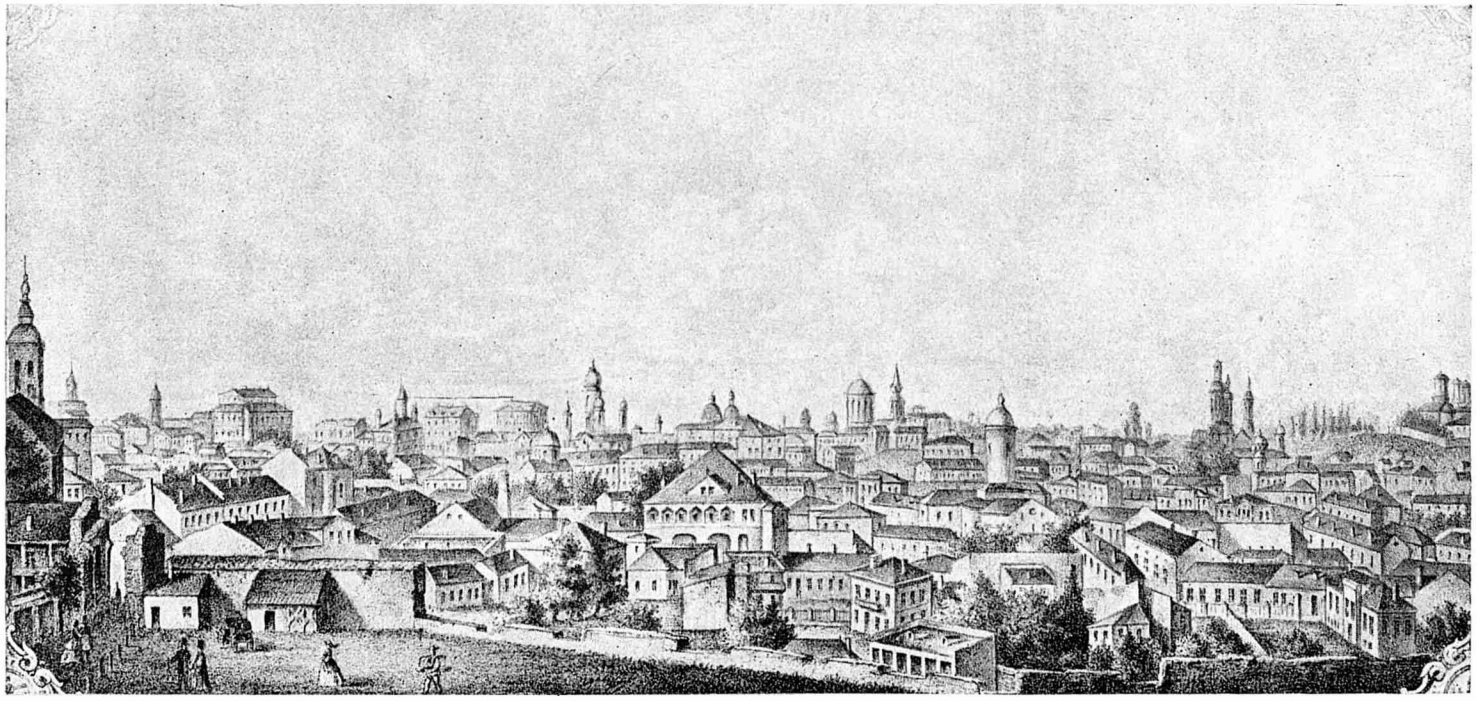

BUCUREŞTII LA 1866.
Lithografie, 37×56 cm, de J. R. Huber.
Bucarest en 1866. Litho. par J. R. Huber.

(Colecţia Academiei Române)

www.dacoromanica.ro

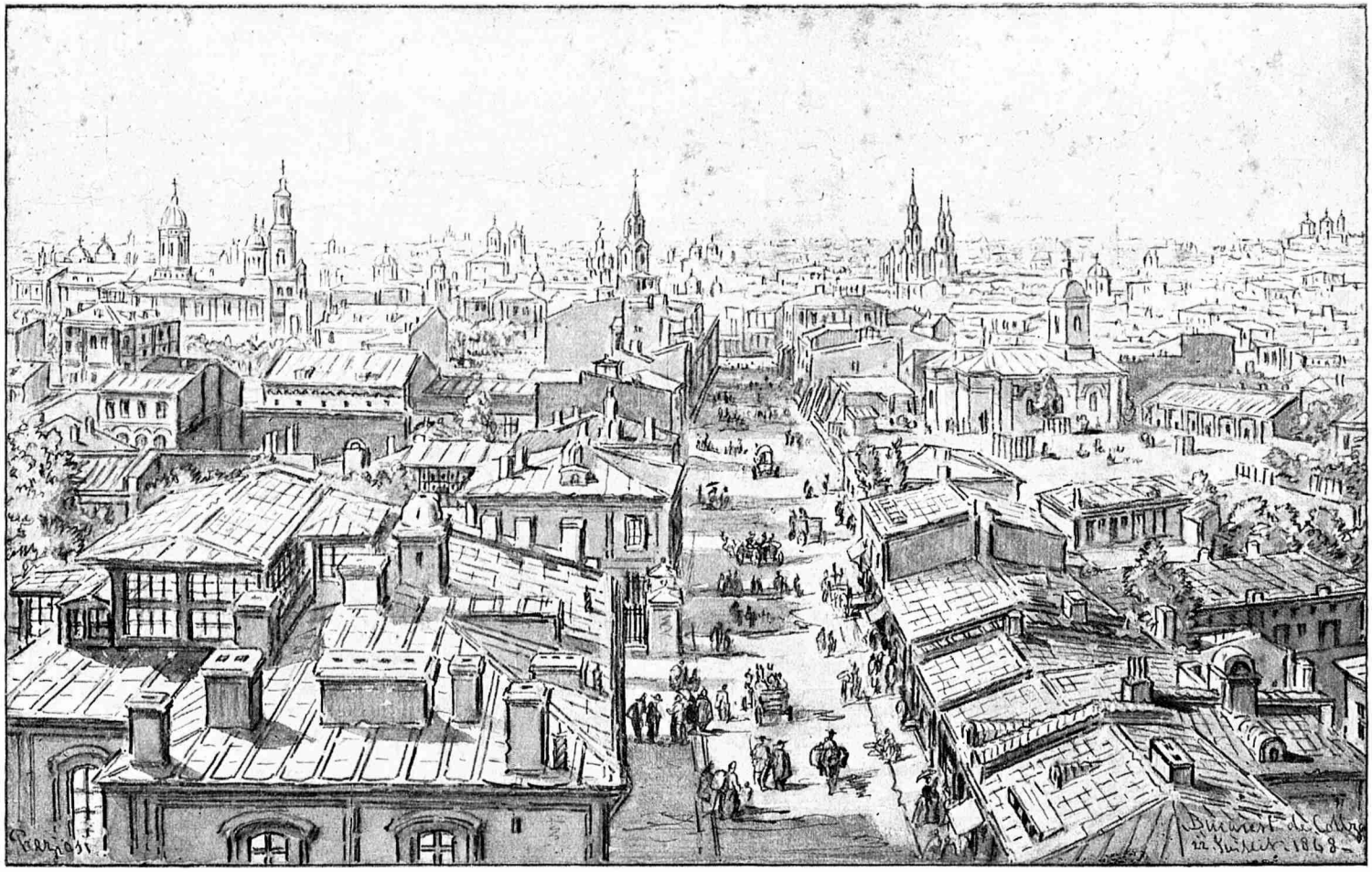

BUCUREŞTII LA 1868, VĂZUŢI DIN TURNUL COLŢEI.
Aquarelă originală 31×49 cm., de Preziosi.
Bucarest en 1868. Aquarelle par Preziosi.

(Colecţia Muzeului Municipal din Bucureşti)

www.dacoromanica.ro

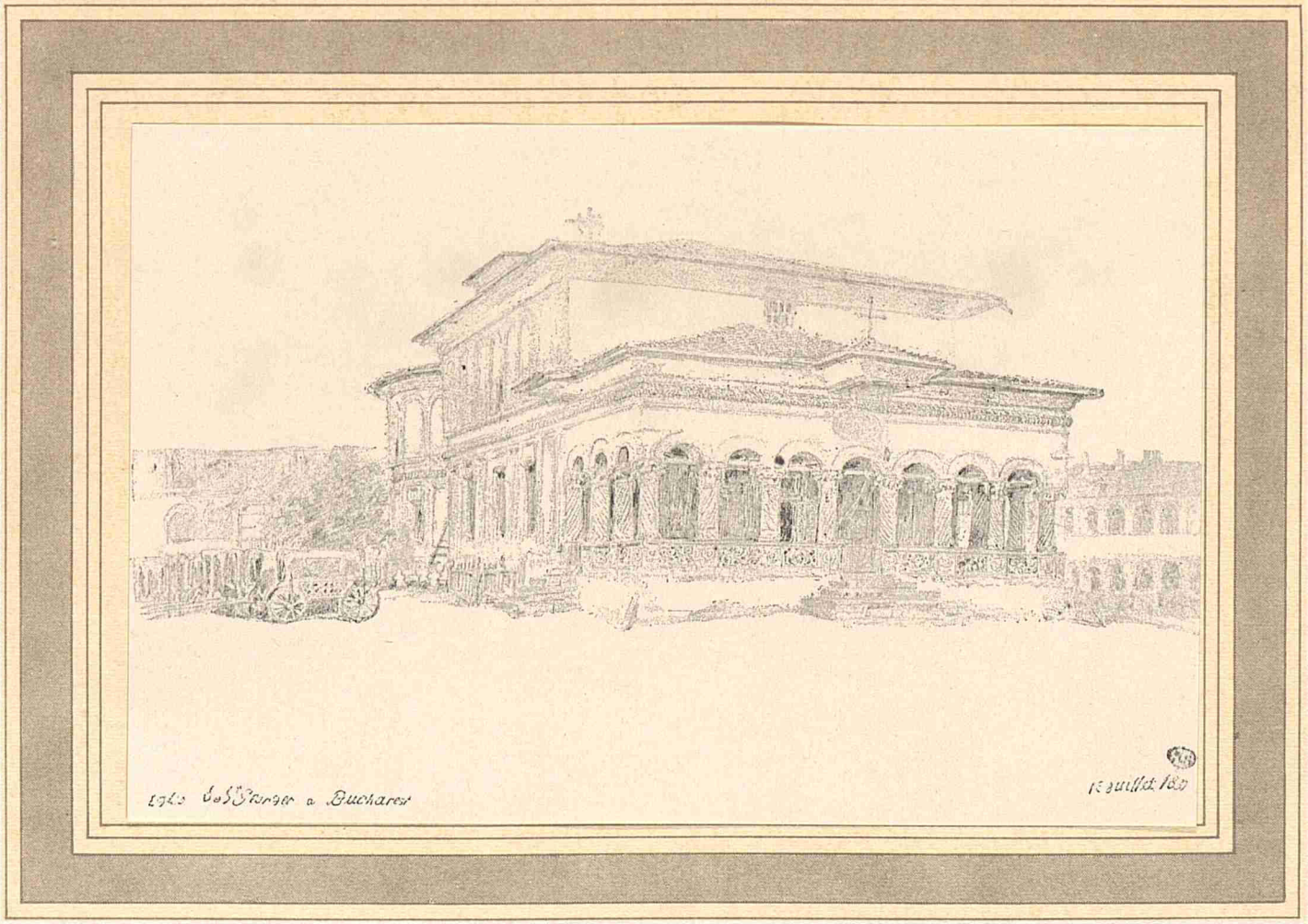

BISERICA SF. GHEORGHE-NOU, DIN BUCUREŞTI, LĂ 1837.
Desen original, 21×32 cm., de Auguste Raffet, executat după natură la 16 Iulie 1837; provenind din colecţia Demidoff-San Donato.
L'église St. Georges, à Bucarest, en 1837. Dessin original par Auguste Raffet. (Colecţia D-lui A.-C. Corbu)

Planşa Nr. 3

www.dacoromanica.ro

VISTA DE BUCKAREST, CAPITAL DEL PRINCIPADO.

BUCUREŞTII LA 1877.
Gravură în lemn, 16×22,5 cm., publicată în „La Ilustracion Española" la 1877.
Bucarest en 1877. Gravure sur bois, parue dans „La Ilustracion Española" en 1877.

(Colecţia D-lui A.-C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

II

STRĂZI — MONUMENTE — CASE

(SEC. XIX)

RUES — MONUMENTS — MAISONS

(XIXe SIÈC.)

www.dacoromanica.ro

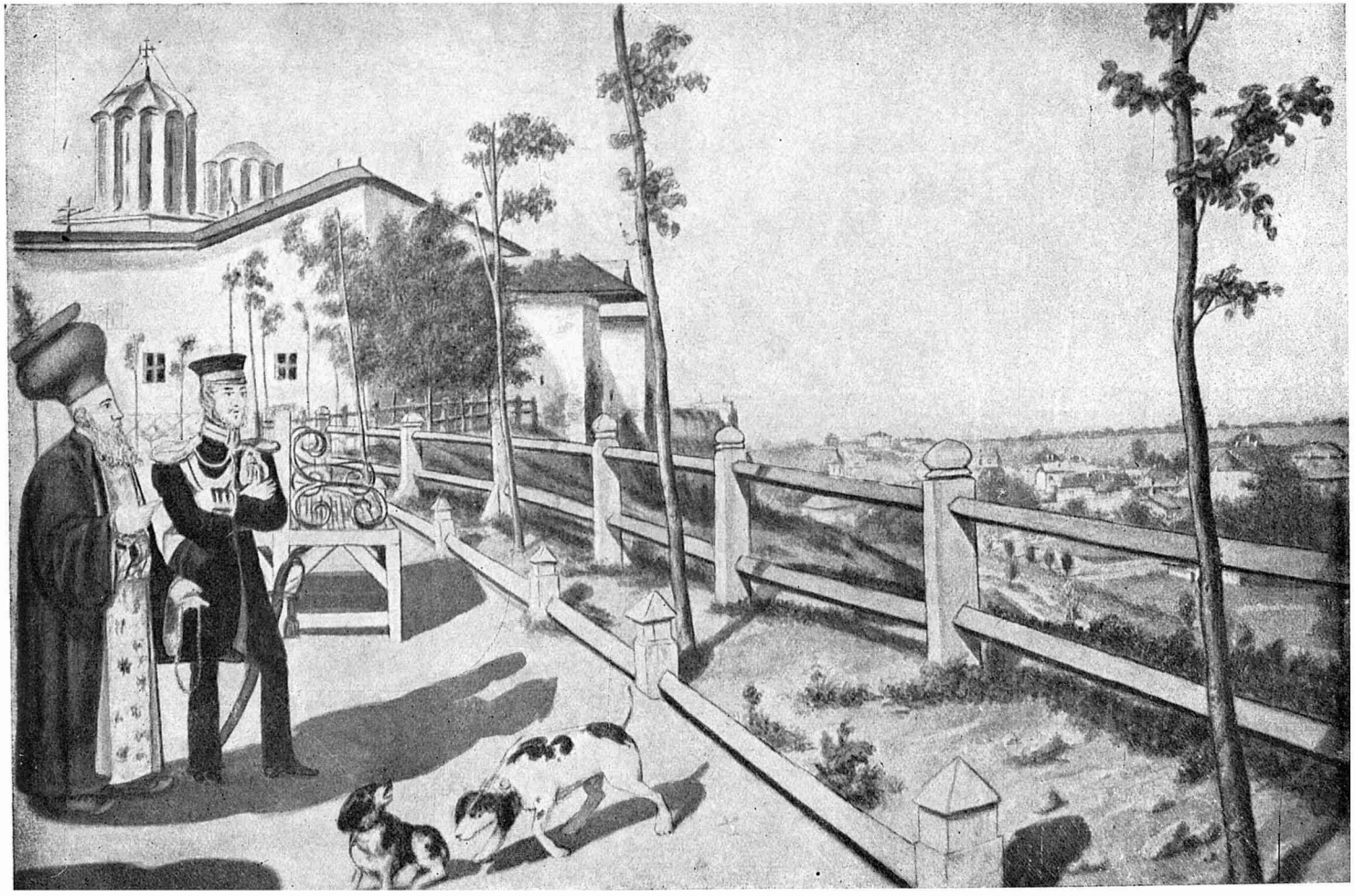

DEALUL MITROPOLIEI, LA 1832.
Aquarelă originală, 27,5×40.5 cm., de N. Barabas.
La butte de l'église métropolitaine en 1831. Aquarelle par N. Barabas.

(după A. Veress – „Pictorul Barabas și românii" București 1930. Originalul în colecția familiei pictorului. O reproducere fotografică se află la Academia Română)

www.dacoromanica.ro

N° 176. Valachie. — Une rue de Bucharest. D'après M. Doussault.

„ULIȚĂ" IN BUCUREȘTI, LA 1841.
Gravură în lemn, 11×14 cm., după desenul după natură de Ch. Doussault; publicată în „L'Illustration" la 1848.
Une rue à Bucarest, en 1841. Gravure sur bois d'après Ch. Doussault. (Colecția A.-C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

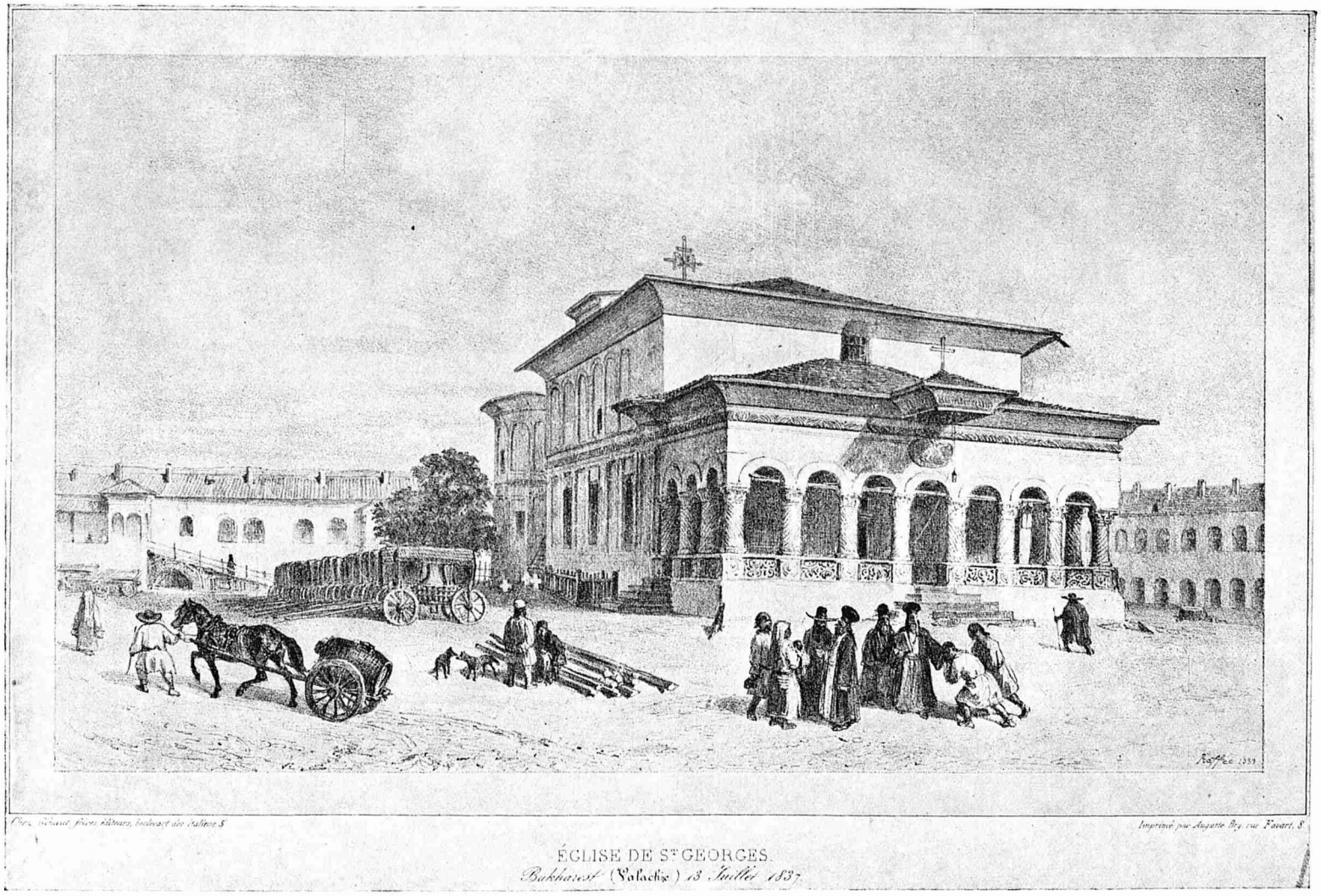

BISERICA SF. GHEORGHE-NOU, LA 1837.
Litografie, 21×31 cm., după desenul după natura, de A. Raffet.
L'église St. Georges en 1837. Litho. par A. Raffet.

(Colecția D-lui Dr. Mircea Petrescu)

www.dacoromanica.ro

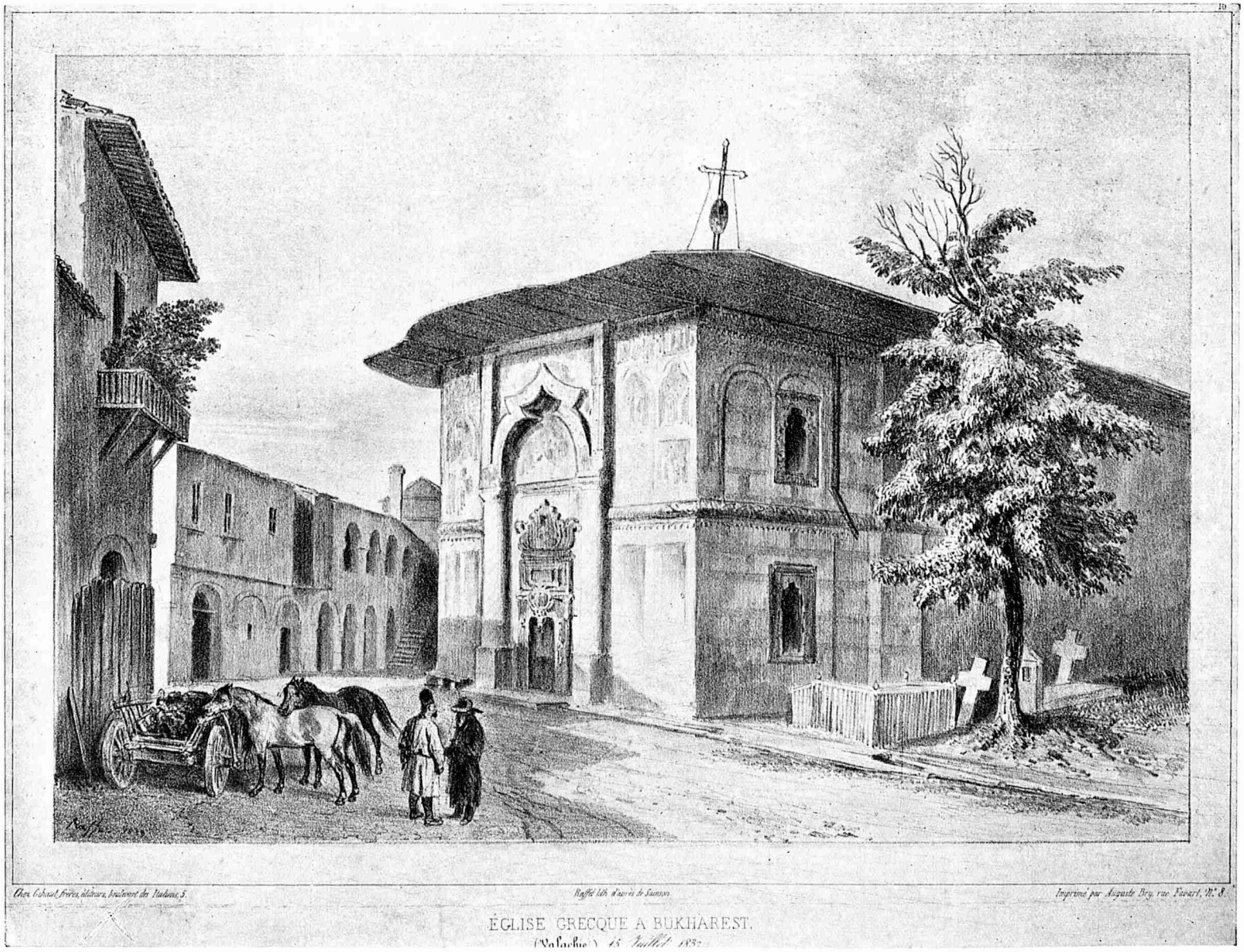

BISERICA GRECILOR (A GHEORMEI BANULUI), PE LOCUL BĂNCII GENERALE DE AZI.
Litografie, 22×31 cm., după desenul după natură, de A. Raffet.

L'Eglise „Des Grecs" en 1837. Litho. par A. Raffet

(Colecția D-lui Dr. Mircea Petrescu)

www.dacoromanica.ro

(Eglise métropolitaine de Buckarest, en Valachie.)

MITROPOLIA LA 1837.
Gravură în lemn, 11,5×14 cm., după desenul dupa natură de A. Raffet; publicată în „Le Magasin Pittoresque" la 1841.
L'église métropolitaine en 1837, gravure sur bois d'après A. Raffet.
(Colecția A.-C. Corbu)

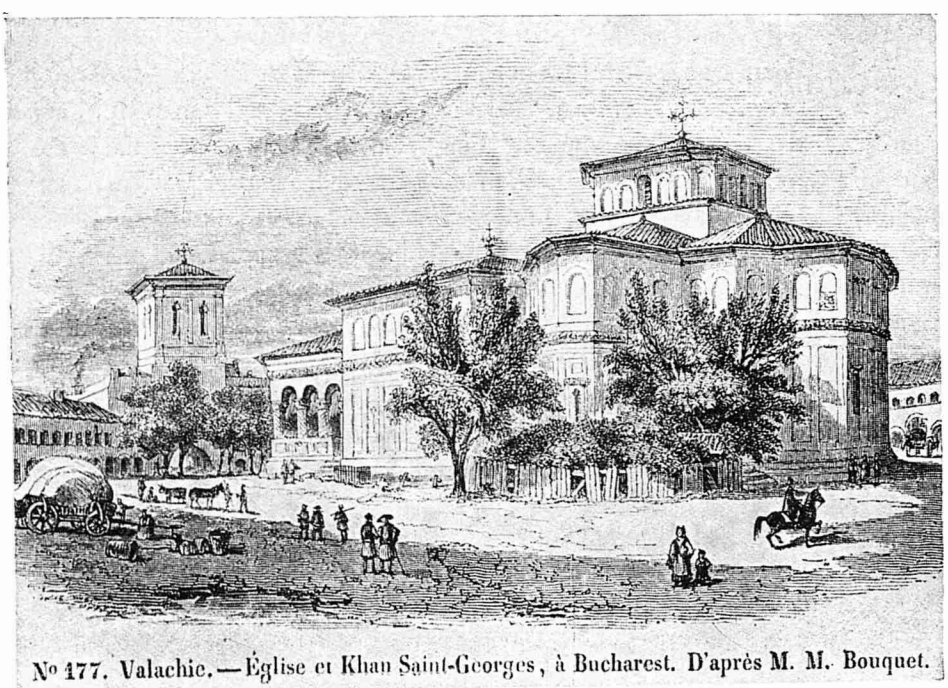

N° 177. Valachie. — Église et Khan Saint-Georges, à Bucharest. D'après M. M. Bouquet.

BISERICA ȘI HANUL SF. GHEORGHE-NOU LA 1841.
Gravură în lemn, 9×12 cm., după desenul după natură de M. Bouquet; publicată în „L'Illustration" la 1848.
L'Eglise et le „Khan" St. Georges en 1841. Gravure sur bois d'après M. Bouquet.
(Colecția A.-C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

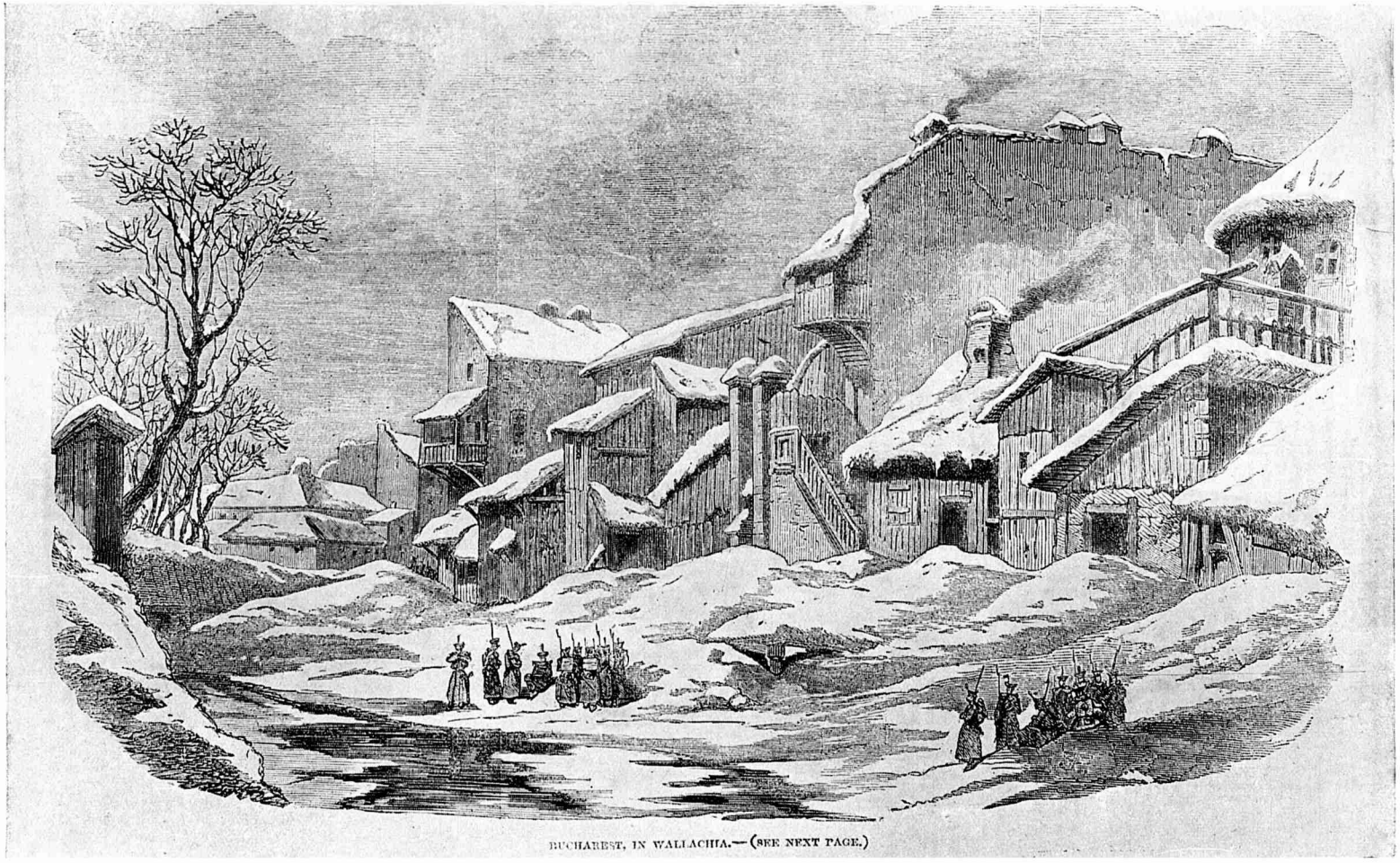

BUCHAREST, IN WALLACHIA.—(SEE NEXT PAGE.)

PODUL CALIŢEI (SAU CALICILOR), 1841 – AZI, CALEA RAHOVEI.
Gravură în lemn, 16×25 cm., după desenul după natură de M. Bouquet; publicat în „The Illustrated London News" la 1854.
Vieille rue près de la Dembovitza en 1841. Gravure sur bois d'après M. Bouquet.

(Colecţia D-lui A.-C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

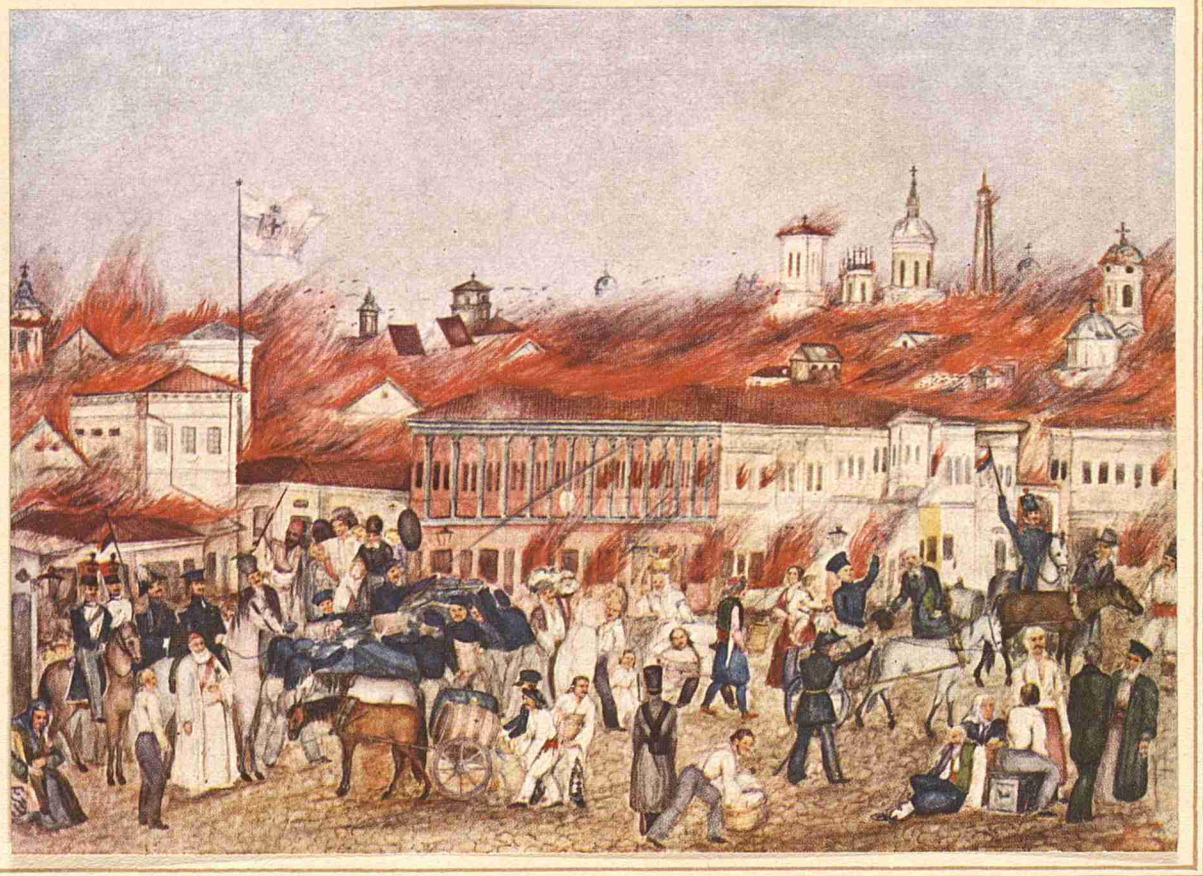

MARELE FOC DIN BUCUREȘTI, LA 1847.
Aquarelă originală, 41×55,5 cm., de Mustacoff.
Le grand incendie de Bucarest, en 1847. Aquarelle par Mustacoff. (Colecția Dlui Dr. L. Skuplewsky)

Planșa Nr. 4

www.dacoromanica.ro

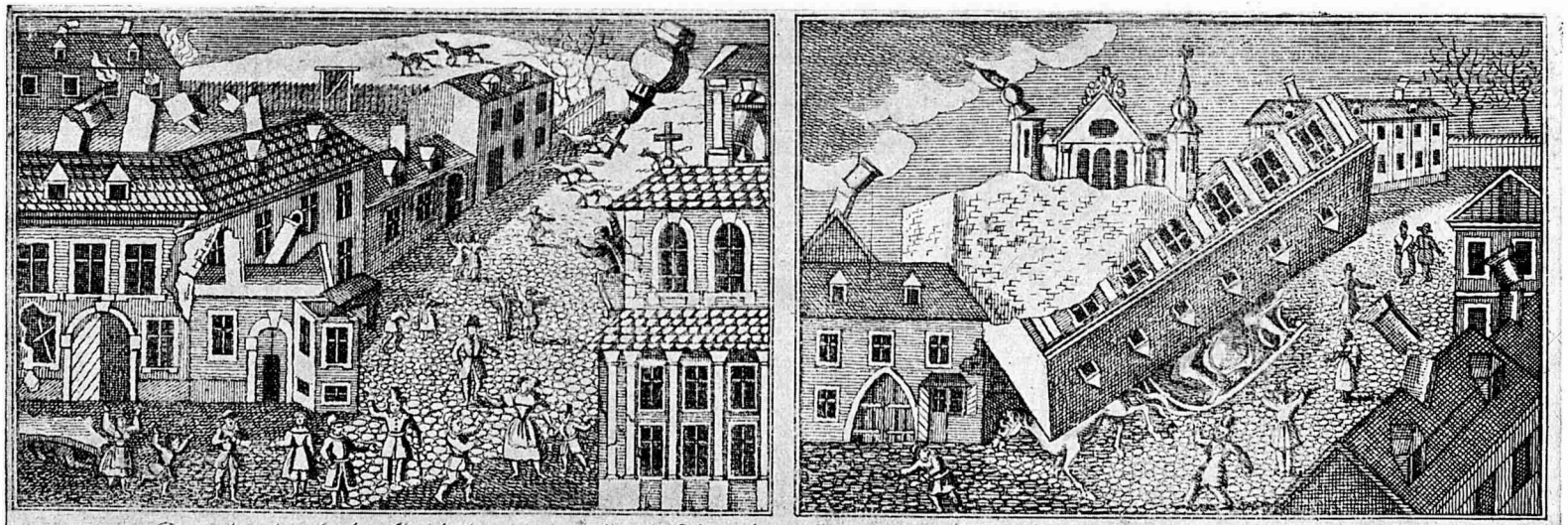

Das fürchterliche Erdbeben in der Stadt Bucharest in der Wallachey den 23 Januar 1838.

Am 23 Jänner um halb 9 Uhr Abens hat ein fürchtbares Erdbeben Bucharest erschüttert. Es began mit einem unterirdischen Getöse, zu welchen sich das Läuten aller Thurmglocken, welche von selbst anschlugen, das Krachen der Häuser und das Klirren der Fensterscheiben gesellte. – Diesen Schwingungen folgten die heftigsten Stöße in unglaublicher Schnelligkeit. Das Brausen hatte seinen höchsten Grad erreicht, alle Gebäude wurden so fürchterlich erschüttert, daß Schornsteine und Oefen augenblicklich zusammenstürzten, das Hausgeräthe wurde umgeworfen und zertrümmert, die Mauern und Wände zerbarsten, und rieben sich mit unbeschreiblicher Geschwindigkeit aneinander, daß in einem Momente alle Zimmerräume mit dickem Kalkstaube angefüllt waren, bis sie dann unter fürchtbarem Krachen zusammenstürzten. Dazu das Angstgeschrey der erschreckten Menschen und das Jammern und Wehklagen der Verwundeten und Verschutteten. Die Pferde rissen sich von ihren Krippen los und suchten das Freye, andere Thiere begannen zu brüllen und zu heulen, und bemühten sich ihren Behältnissen zu entkommen. Schaaren von Wölfen und andern wilden Thieren eilten die Wälder und Schlupfwinkel verlassend, in die Nähe der Menschen um gleichsam Schutz und Rettung bey ihnen zu suchen. Viele Menschen fanden ihren Tod unter den Trümmern der zusammenstürzenden Häuser. Besonders stark litt der Stadttheil in der Gegend des St. Georgs Klosters. Die hohen Mauern dieses Klosters brachen mit einem Mahle nebst den auf der andern Seite der Straße befindlichen zusammen, und begruben die Menschen, welche sich zu retten auf die Straße eilten, so wie mehrere Vorübergehende und Vorüberfahrende unter ihrem Schutte. Die Straße liegt mehrere hundert Füßer lang klafterhoch mit Trümmer angefüllt. Alle Häuser haben stark gelitten, wenn sie nicht gänzlich zerstört sind. Wie viele Menschen bey diesem fürchterlichen Ereignisse ihr Leben verlohren haben, hat bis jetzt nicht ausgemittelt werden können. Der Palast des regierenden Fürsten wurde ganz unwohnbar. Leute, die sich in Freyen befanden wurden umgeworfen, und vermochten nicht ihren Weg weiter fortzusetzen. Das Einstürzen der Oefen und Rauchfänge zog andere Unglücksfälle nach sich; Feuer brach schon an mehreren Orten aus, und verwüstete noch gänzlich das Uebriggebliebene. Eben so fanden mehrere Menschen ihren Tod durch Erstecken im Kohlendampfe, indem sie bey der gegenwärtigen rauhen und strengen Jahreszeit ihre Wohnungen durch Kohlen zu erwärmen suchten. So eben während ich diese Zeilen niederschreibe, erhalte ich die Nachricht, daß die Stadt Ruschtje de Weda, die in der Nähe der Donau liegt, verschüttet worden sey.

CUTREMURUL DIN BUCUREŞTI, LA 23 IANUARIE 1838.
Gravură în lemn 18×28 cm., dintr'o publicaţie a epocei.

Tremblement de terre à Bucarest, en 1838. Gravure sur bois, d'une publication de l'époque.

(Colecţia Academiei Române)

www.dacoromanica.ro

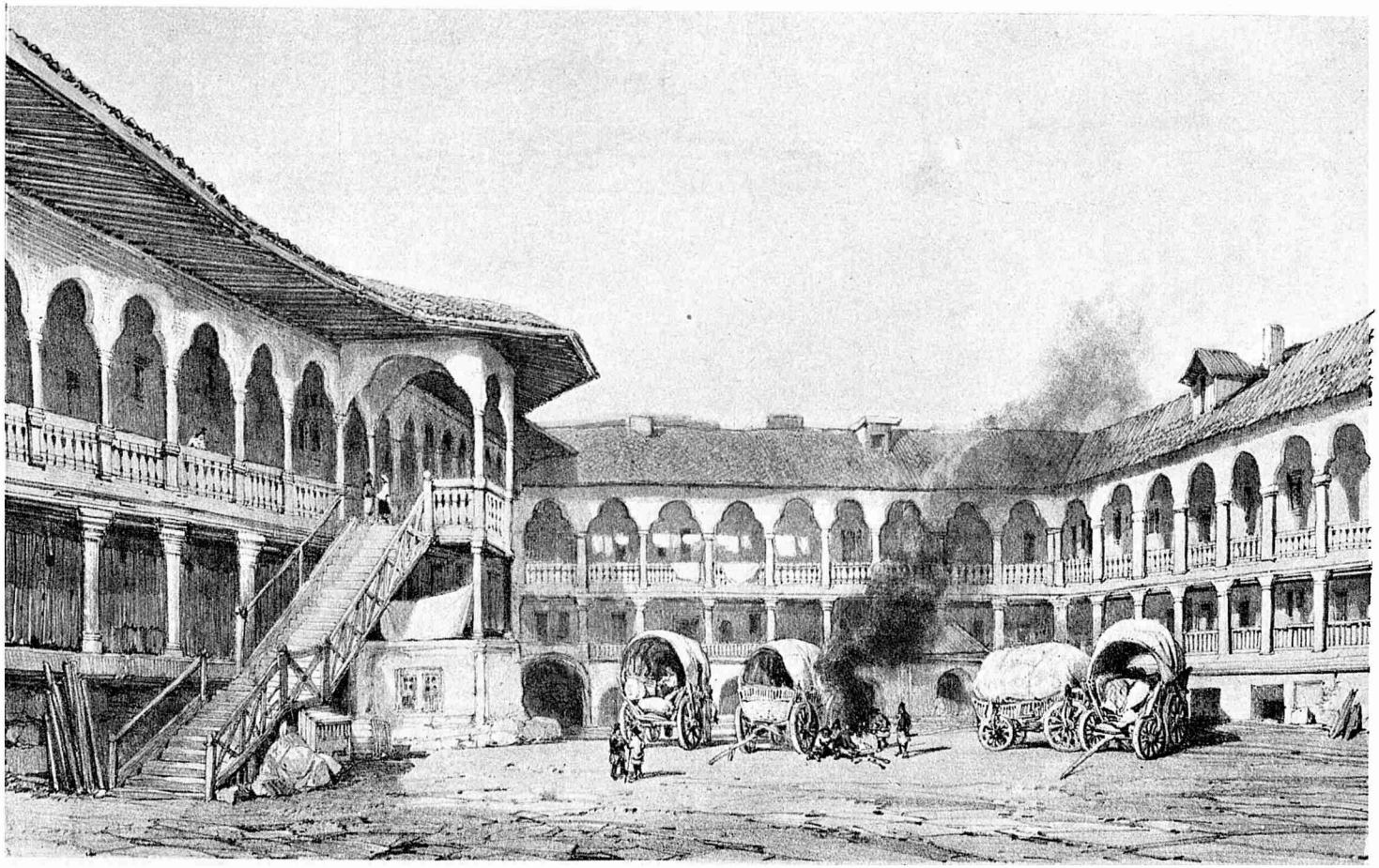

HANUL MANUC, LA 1841.
Lithografie, 25×40 cm., de Eug. Cicéri, după desenul după natură de M. Bouquet.
Le „Khan" Manuc, hôtellerie populaire, en 1841. Litho. d'après M. Bouquet.

(Colecția D-lui A.-C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

Nº 181. La tour de Coltza, bâtie à Bucharest par les Suédois de Charles XII. D'après M. Doussault.

TURNUL COLȚEI, LA 1841.
Grav. în lemn, 9×13 cm., după desenul după natură de Gh. Doussault; publicată în „L'Illustration" la 1848.

La Tour de Coltzea en 1841. Gravure sur bois d'après Gh. Doussault.

(Colecția D-lui A.-C. Corbu)

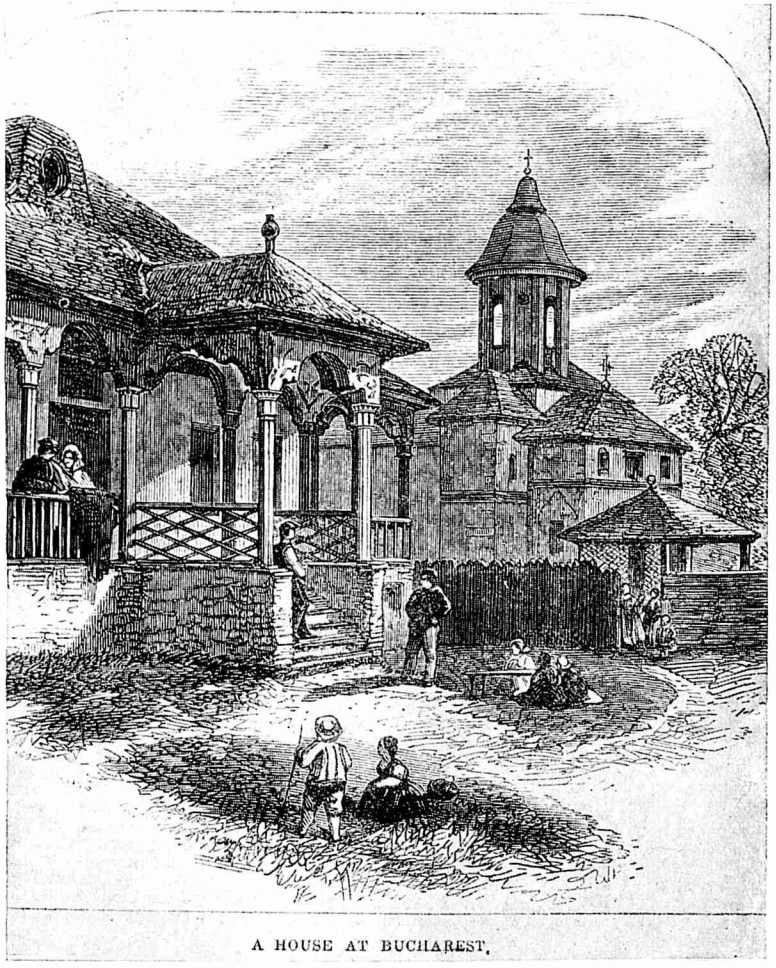

A HOUSE AT BUCHAREST.

CASĂ ÎN BUCUREȘTI, PE LA 1850.
Gravură în lemn, 11×13 cm., publicată în „The Illustrated London News" la 1854.

Maison à Bucarest vers 1850. Gravure sur bois, parue dans „The Illustrated London News" en 1854.

(Colecția D-lui Dr. Mircea Petrescu)

www.dacoromanica.ro

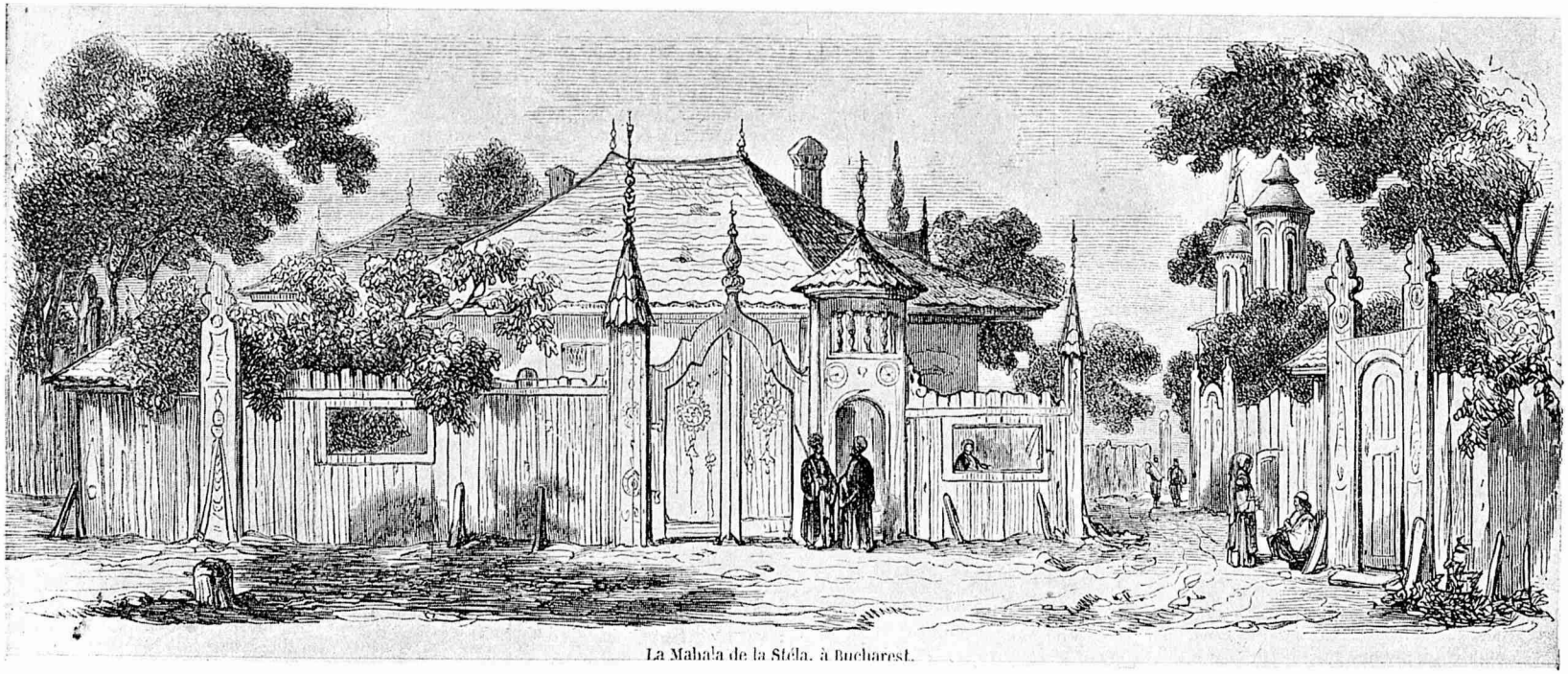

La Mahala de la Stéla, à Bucharest.

MAHALAUA STELEA, LA 1841.
Gravură în lemn, 9,5×23 cm., după desenul dupa natura de Ch. Doussault; publicată în „L'Illustration" la 1854.
Le faubourg de „Stelea", en 1841; gravure sur bois d'après Ch. Doussault.

Colecția D-lui A.-C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

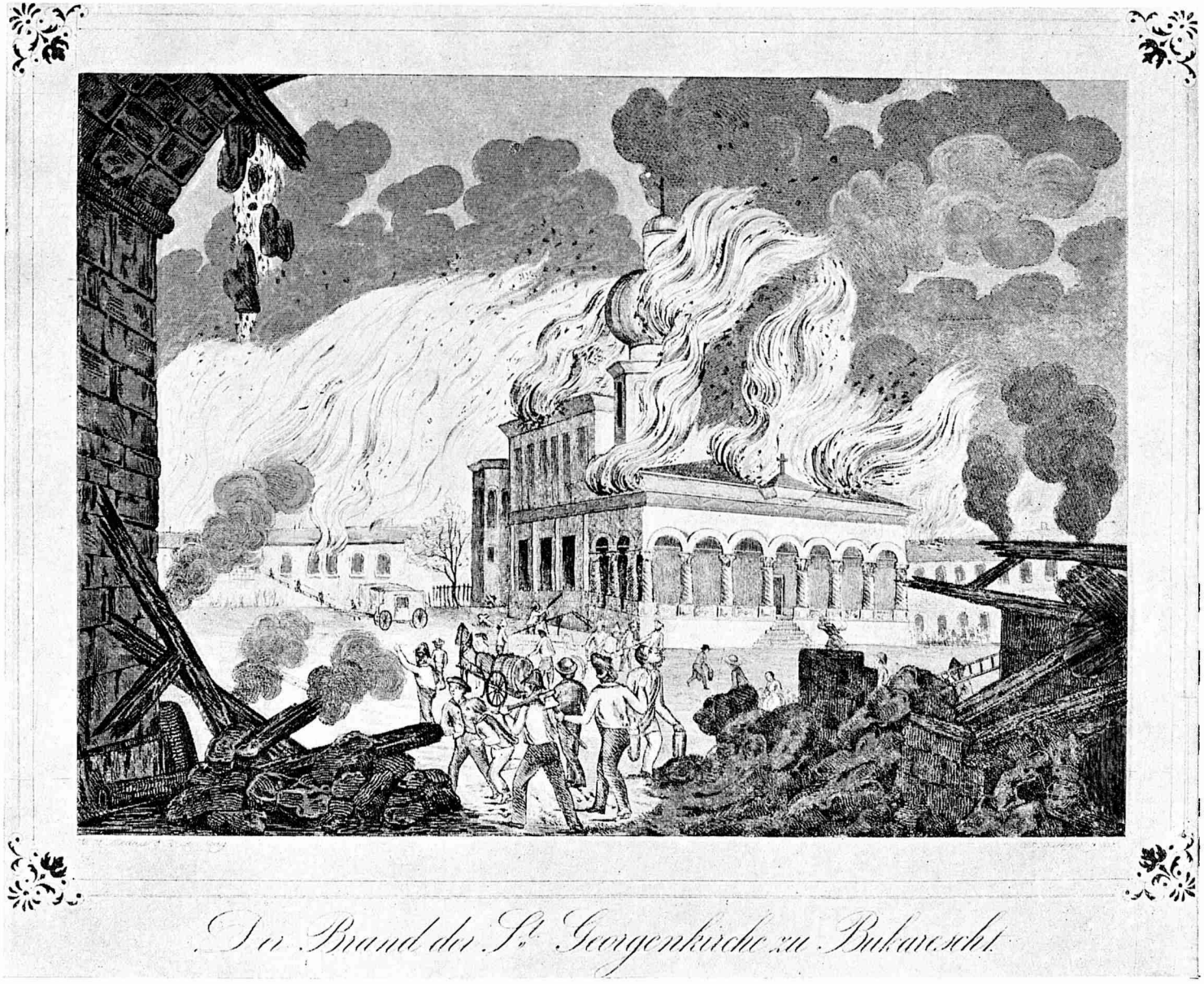

„FOCUL DELA 1847". ARDERFA BISERICEI SF. GHEORGHE-NOU.
Gravură în aramă 15×18 cm., de E. F. Büchner.
La grande incendie de 1847.

(Colecția Muzeului Municipal din București)

www.dacoromanica.ro

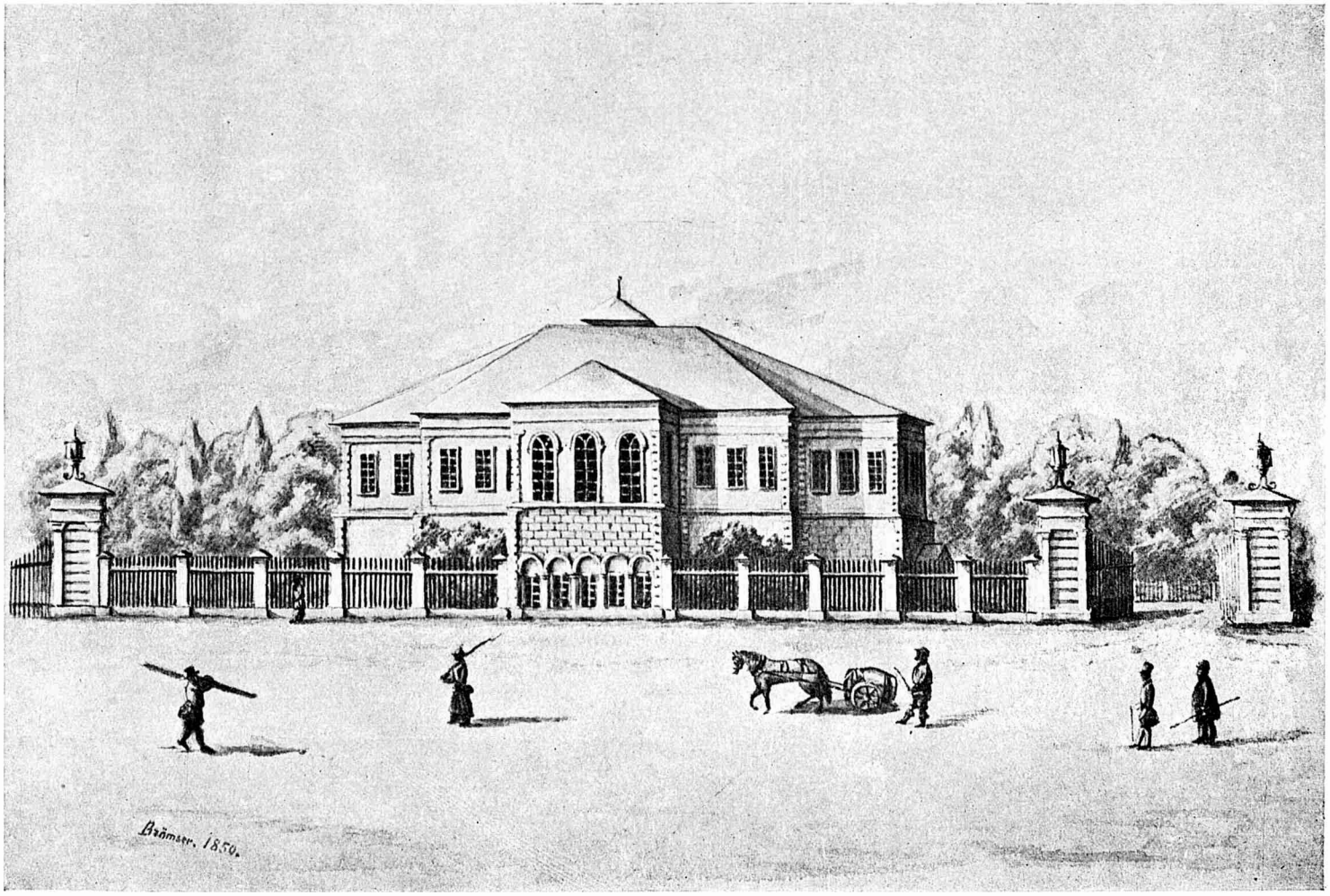

CASA MARELUI BAN MIHAIL GHICA, LA 1850. PE LOCUL UNDE ESTE AZI PREFECTURA DE ILFOV.
Aquarelă originală, 22×27 de Brömser.

L'Hôtel particulier du Grand „Ban" Michel Ghica en 1850. Aquarelle par Brömser. (Colecția Muzeului Municipal din București)

www.dacoromanica.ro

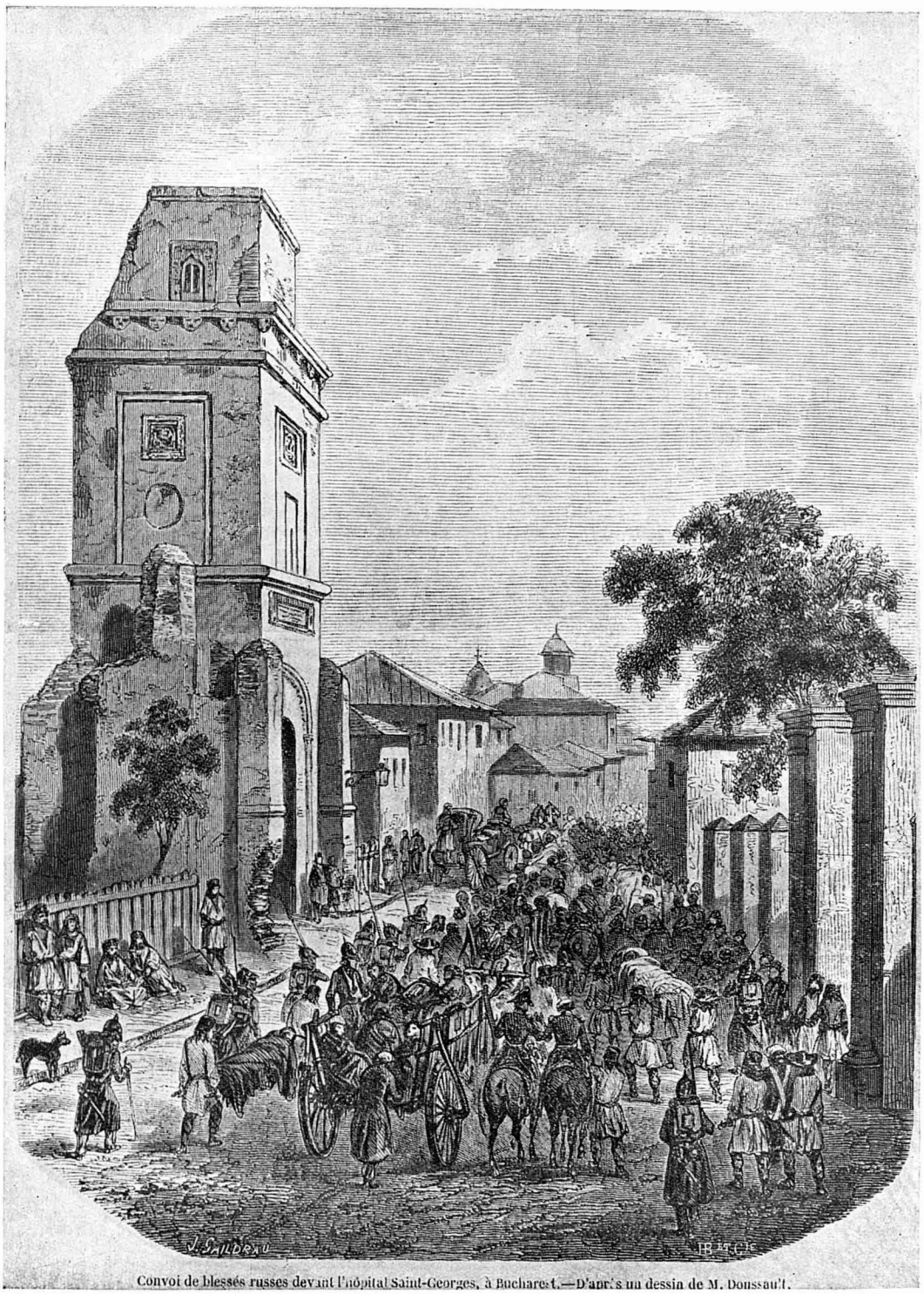

Convoi de blessés russes devant l'hôpital Saint-Georges, à Bucharest.—D'après un dessin de M. Doussault.

TURNUL ŞI STRADA COLŢEI, PE LA MIJLOCUL SEC. XIX.
Gravură în lemn, 15×20 cm., după desenul de Ch. Doussault; publicată în „L'Illustration" la 1853.
La tour et la rue de „Coltzea" au milieu du XIX-e siècle. Gravure sur bois d'après Ch. Doussault.
(Colecţia Academiei Române)

www.dacoromanica.ro

MĂNĂSTIREA RADU-VODĂ LA 1856.
Aquarelă originală, 19,5×28 cm., de Locot. Ferel, din armata austriacă.
Le Monastère de Radu-Vodă en 1856. Aquarelle par le Lieut. Ferel.

(Colecția D-lui Aureliu-Ion Popescu)

www.dacoromanica.ro

BISERICA LUI BUCUR, PE LÂ 1856.
Aquarelă originală, 17×31 cm., de Locot. Ferel din armata austriacă.
L'église de „Bucur", vers 1856. Aquarelle par le Lt. Ferel.

(Colecția D-lui Aureliu-Ion Popescu)

Planșa Nr. 5

www.dacoromanica.ro

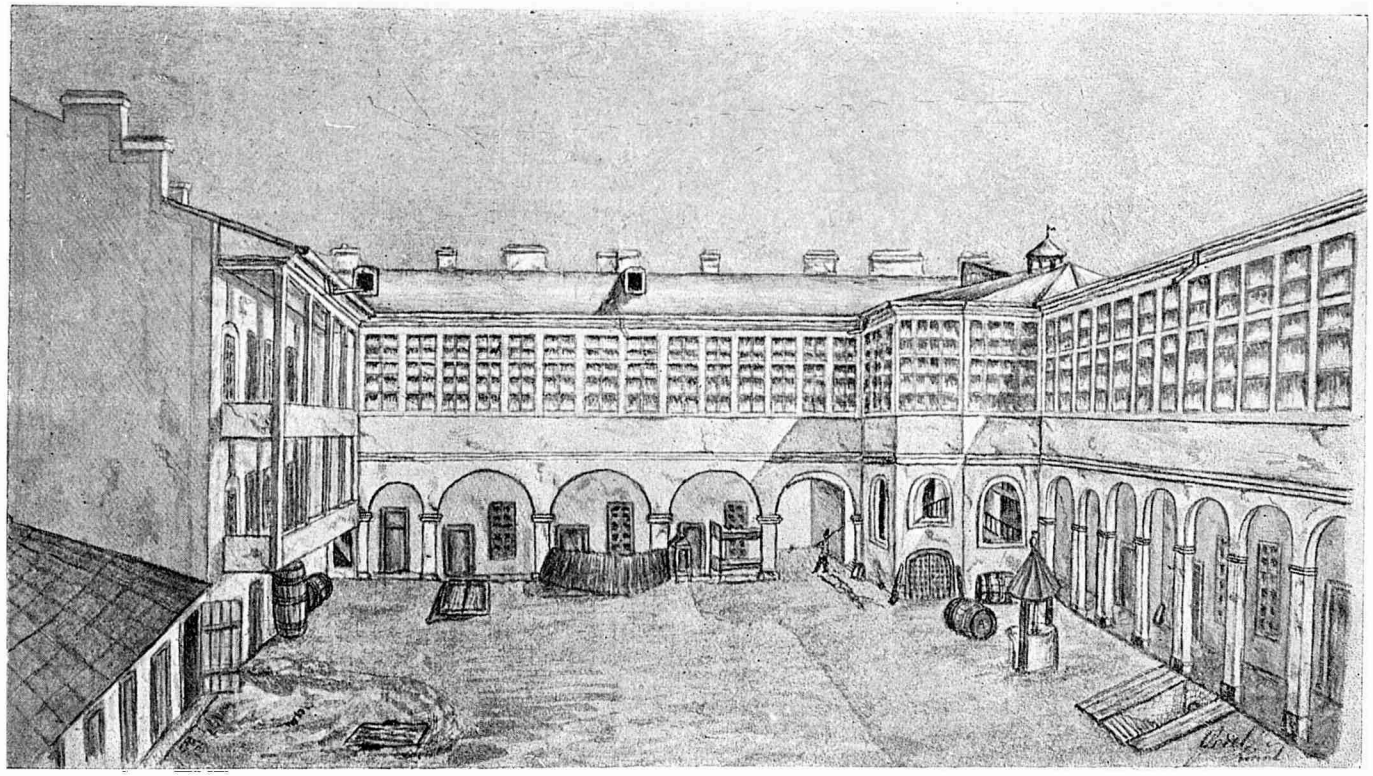

CAZARMA VECHE DIN BUCUREŞTI PE LA 1855.
Aquarelă originală, 13×24 cm. de Locot. Ferel din armata austriacă.
Caserne à Bucarest vers 1855. Aquarelle par le Lt. Ferel.

Colecţia D-lui Aureliu-Ion Popescu)

www.dacoromanica.ro

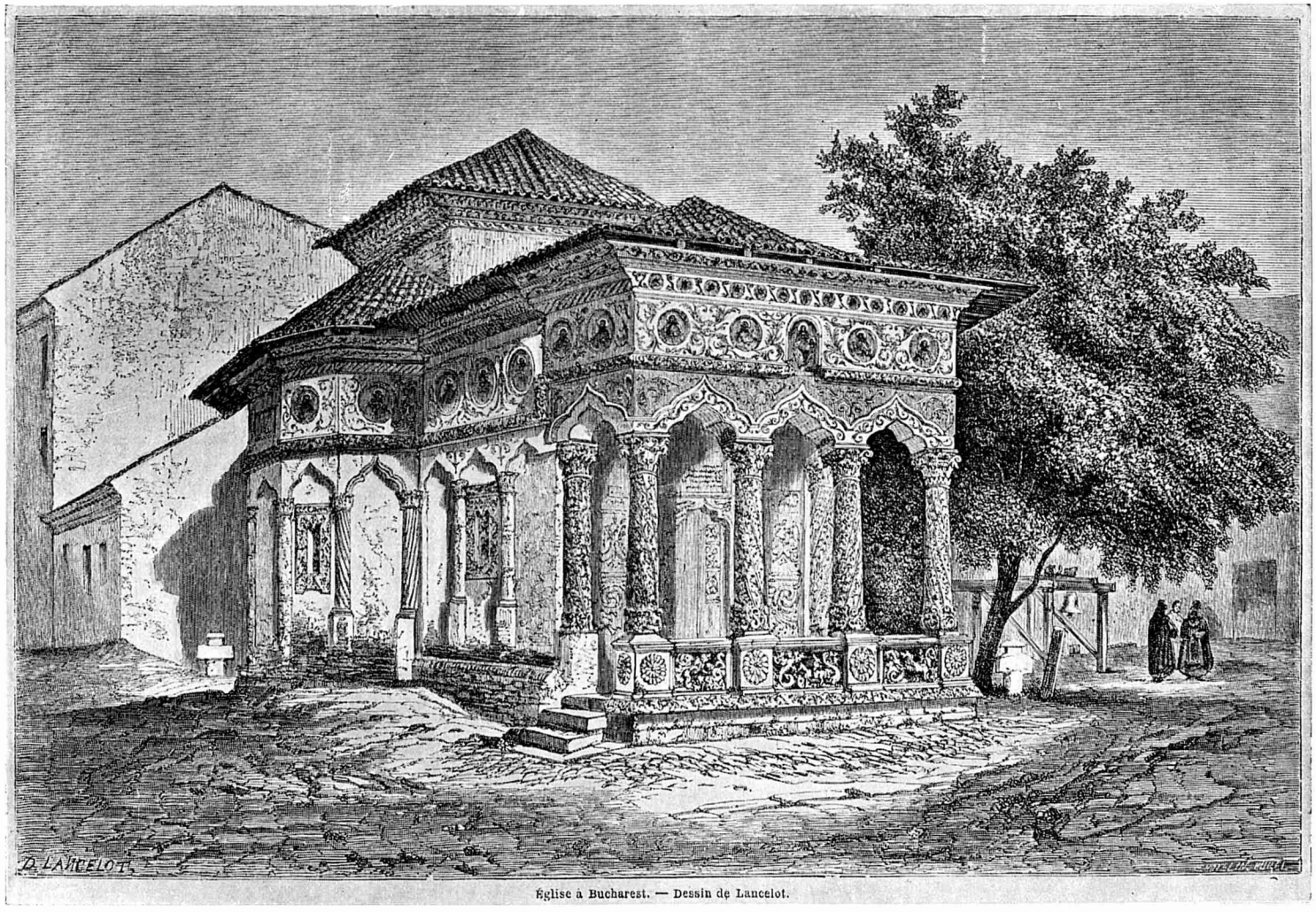

Église à Bucharest. — Dessin de Lancelot.

BISERICA STAVROPOLEOS LA 1860.

Gravura în lemn, 16,5×24 cm., după desenul după natură de D. Lancelot; publicată în „Le Tour du Monde" la 1866; „Voyage de Paris à Bucarest" par V. Duruy et D. Lancelot.

L'église Stavropoleos en 1860. Gravure sur bois d'après D. Lancelot. (Colecția D-lui A.-C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

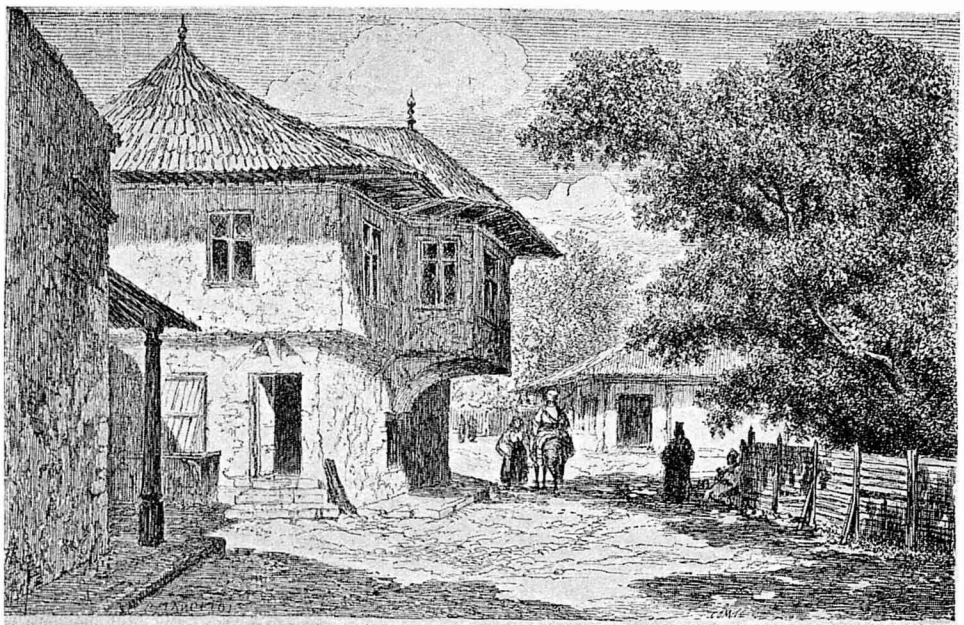

Maison turque, à Bucharest. — Dessin de Lancelot.

CASĂ VECHE ÎN STIL ORIENTAL, ÎN BUCUREŞTI, LA 1860.
Gravură în lemn, 10×16 cm, după desenul după natură de D. Lancelot; publicată în „Le Tour du Monde" la 1866.
Vieille maison de style oriental, en 1860. Gravure sur bois d'après D. Lancelot.
(Colecţia D-lui A.-C. Corbu)

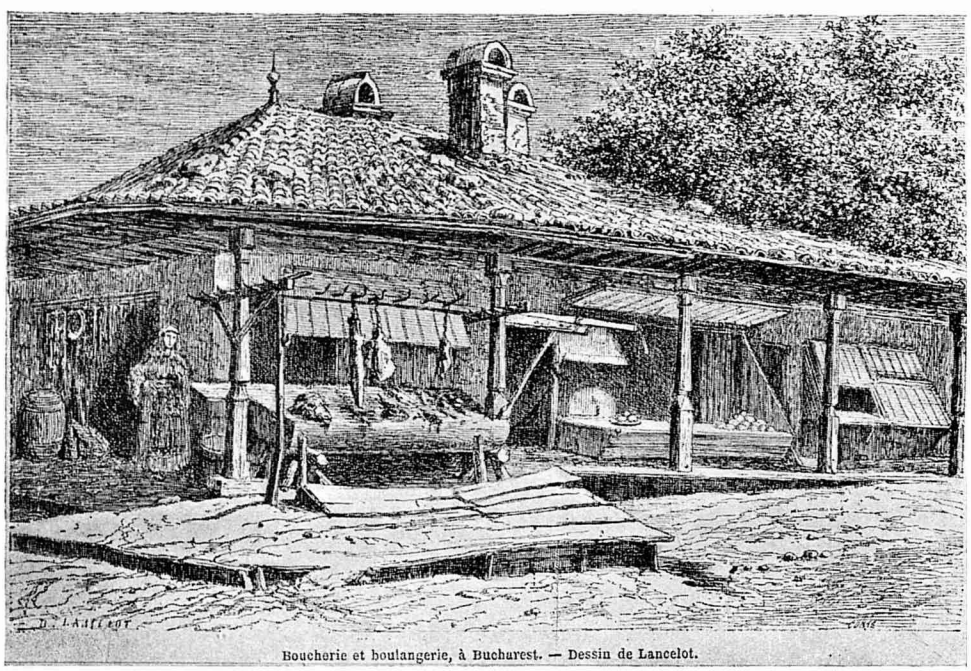

Boucherie et boulangerie, à Bucharest. — Dessin de Lancelot.

MĂCELARIE ŞI BRUTĂRIE, ÎN BUCUREŞTI, LA 1860.
Gravură în lemn, 10×16 cm., după desenul după natură de D. Lancelot; publicată în „Le Tour du Monde" la 1866.
Boucherie et boulangerie, à Bucarest, en 1860. Gravure sur bois d'après D. Lancelot.
(Colecţia D-lui A.-C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

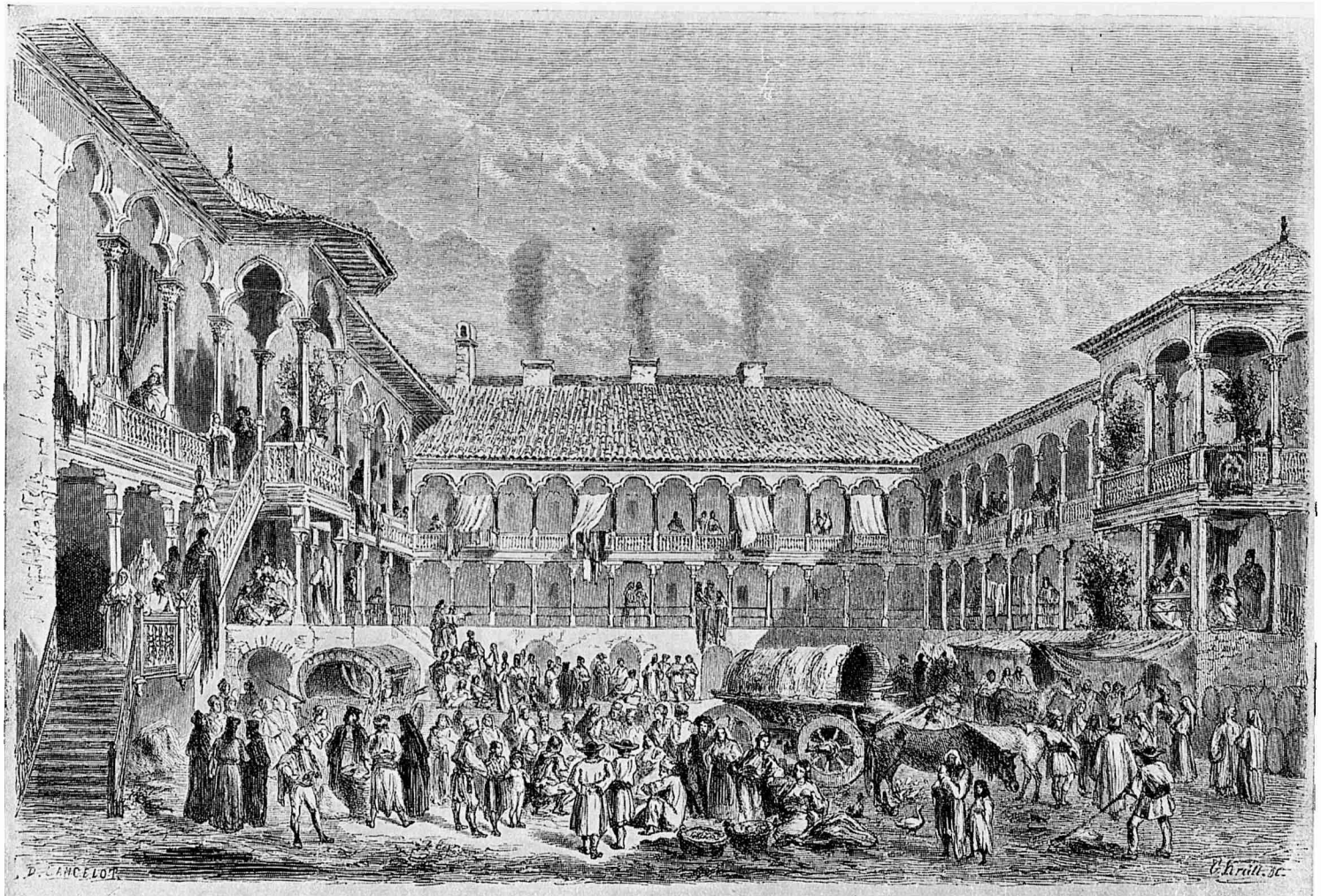

L'hôtel Manuk ancien khan, à Bucharest. — Dessin de Lancelot.

HANUL MANUC, LA 1860.
Gravură în lemn, 15,5×24 cm., după desenul după natură de D. Lancelot; publicată în „Le Tour du Monde" la 1866.
Le „Khan" Manuc, en 1860. Gravure sur bois d'après D. Lancelot.

(Colecția D-lui A. C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

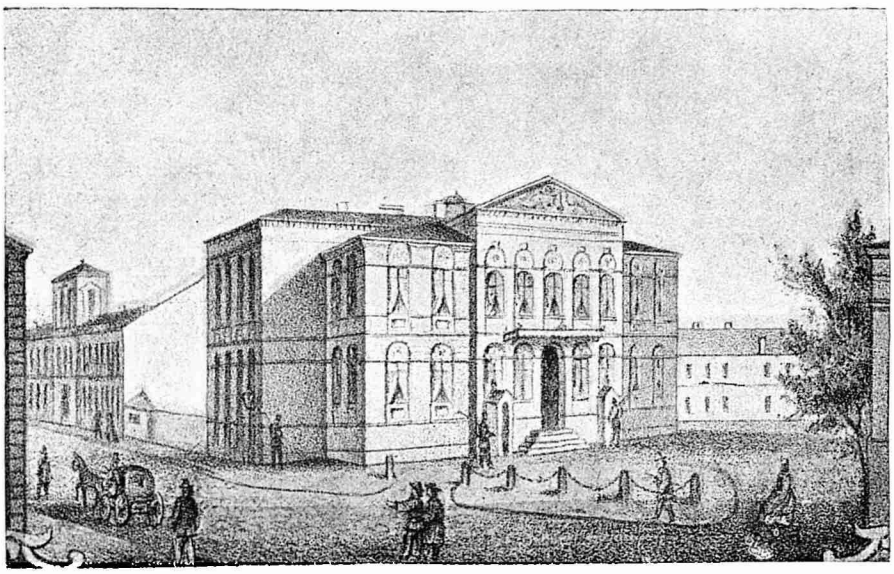

PALATUL DOMNESC LA 1866 (FOSTA CASĂ GOLESCU).
Lithografie, 8×12 cm., de J. R. Huber.
La résidence du Prince Régnant, vers 1866. Litho. par J. R. Huber. (Colecţia Academiei Române)

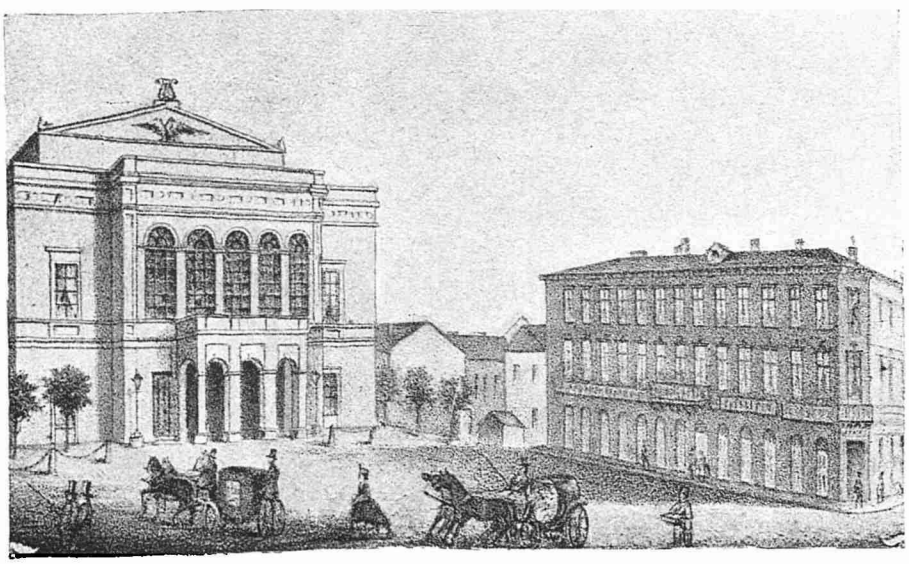

TEATRUL NAŢIONAL, PE LA 1866
Lithografie, 8×12 cm. de J. R. Huber.
Le Théâtre National de Bucarest, vers 1866. Litho. par J. R. Huber. (Colecţia Academiei Române)

www.dacoromanica.ro

BISERICA BATIŞTE, PE LA 1860.
Aquarelă 37×53 cm. de C. Pop de Szathmary.
L'église „Batiste", vers 1860. Aquarelle par C. Pop de Szathmary. (Colecţia Alex. şi Ortansa Satmary)

www.dacoromanica.ro

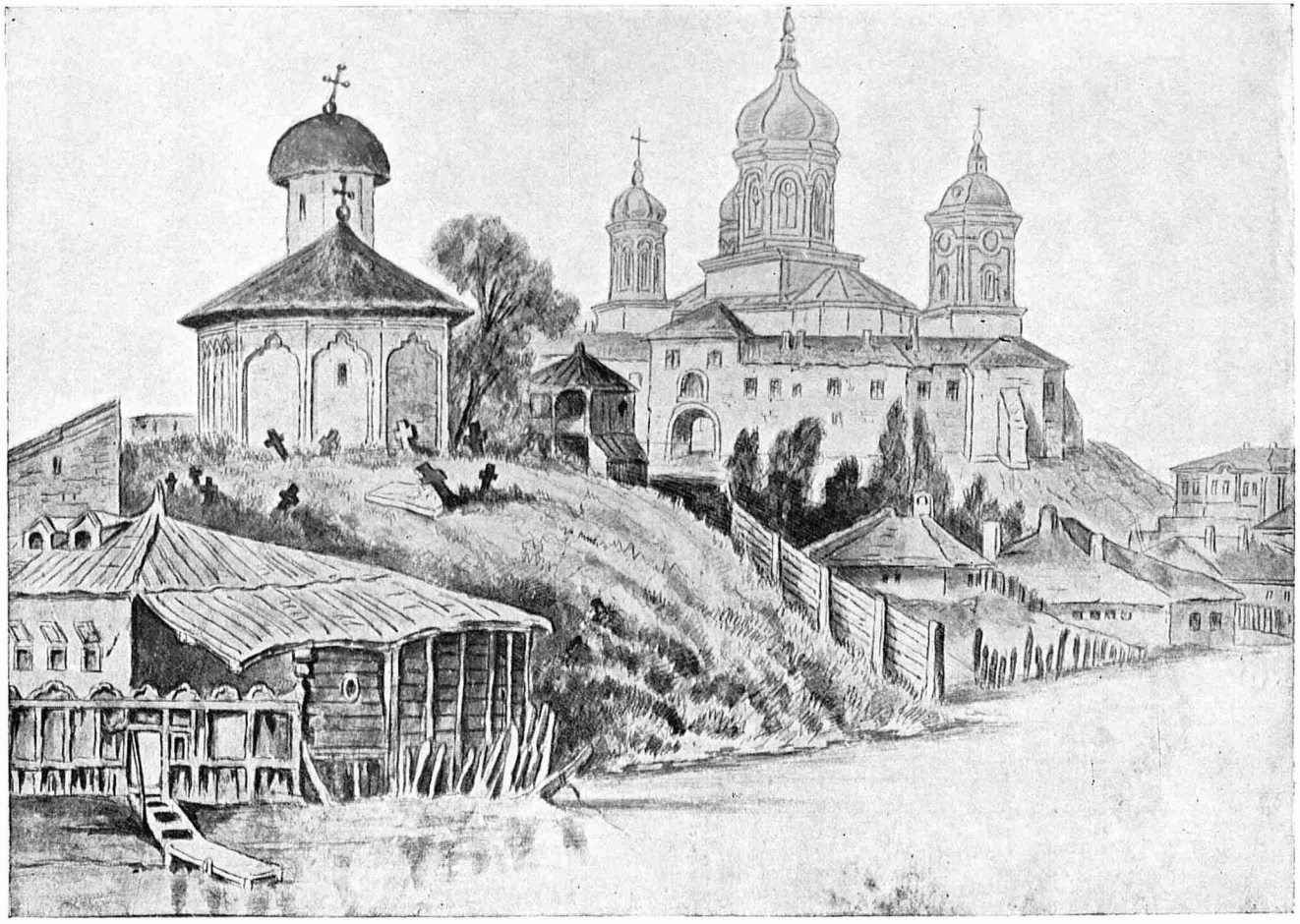

BISERICA LUI BUCUR ŞI MANASTIREA RADU-VODĂ, PE LA 1860.
Desen. 46×66 cm. de C. Pop de Szathmary.

L'église de „Bucur" et le monastère „Radu-Vodă", vers 1860. Dessin par C. Pop de Szathmary. (Colecţia Alex. şi Ortansa Satmary)

www.dacoromanica.ro

DÂMBOVIȚA LA 1869.
Aquarela. 45×80 cm. de Preziosi. (după Al. Busuioceanu-„Preziosi", București, 1934.
La „Dâmbovitza". Aquarelle par Preziosi. (Originalul în Colecția Palatului Regal din București)

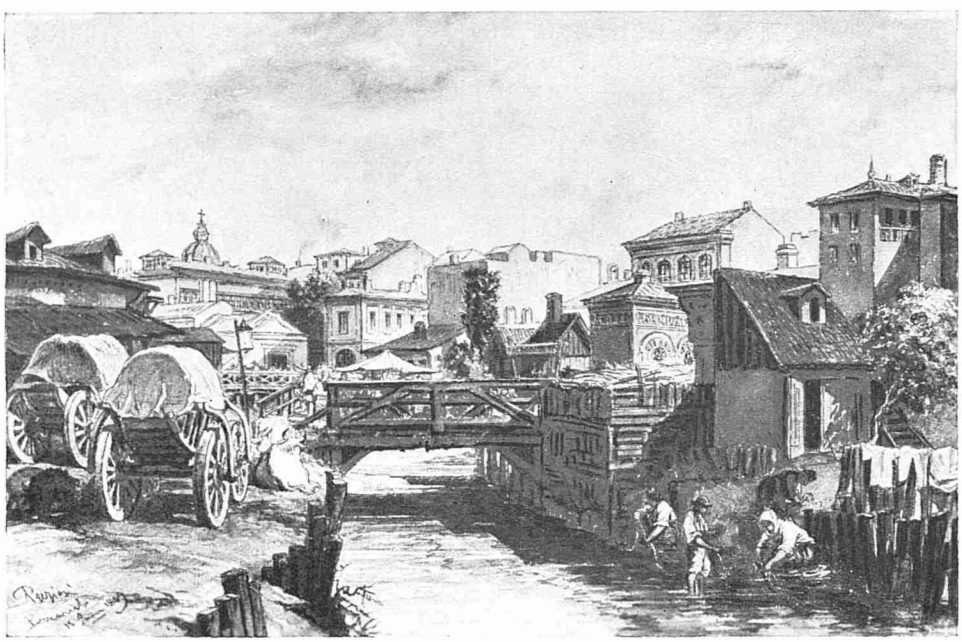

POD PESTE BUCUREȘTIOARA, LA 1869.
Aquarela, 35×54 cm. de Preziosi. (după Al. Busuioceanu-„Preziosi", București, 1934.
Pont sur la „Bucurestioara". Aquarelle par Preziosi. (Original în Colecția Palatului Regal din București)

www.dacoromanica.ro

BISERICA SF. SPIRIDON, DIN BUCUREȘTI, PE LA 1860.
Aquarelă originală, 34×48 cm., de Carol Pop de Szathmary.

L'église St. Spiridon, à Bucarest, vers 1860. Aquarelle par C. Pop de Szathmary

(Colecția Alex. și Ortansa Satmary)

Planșa Nr. 6

www.dacoromanica.ro

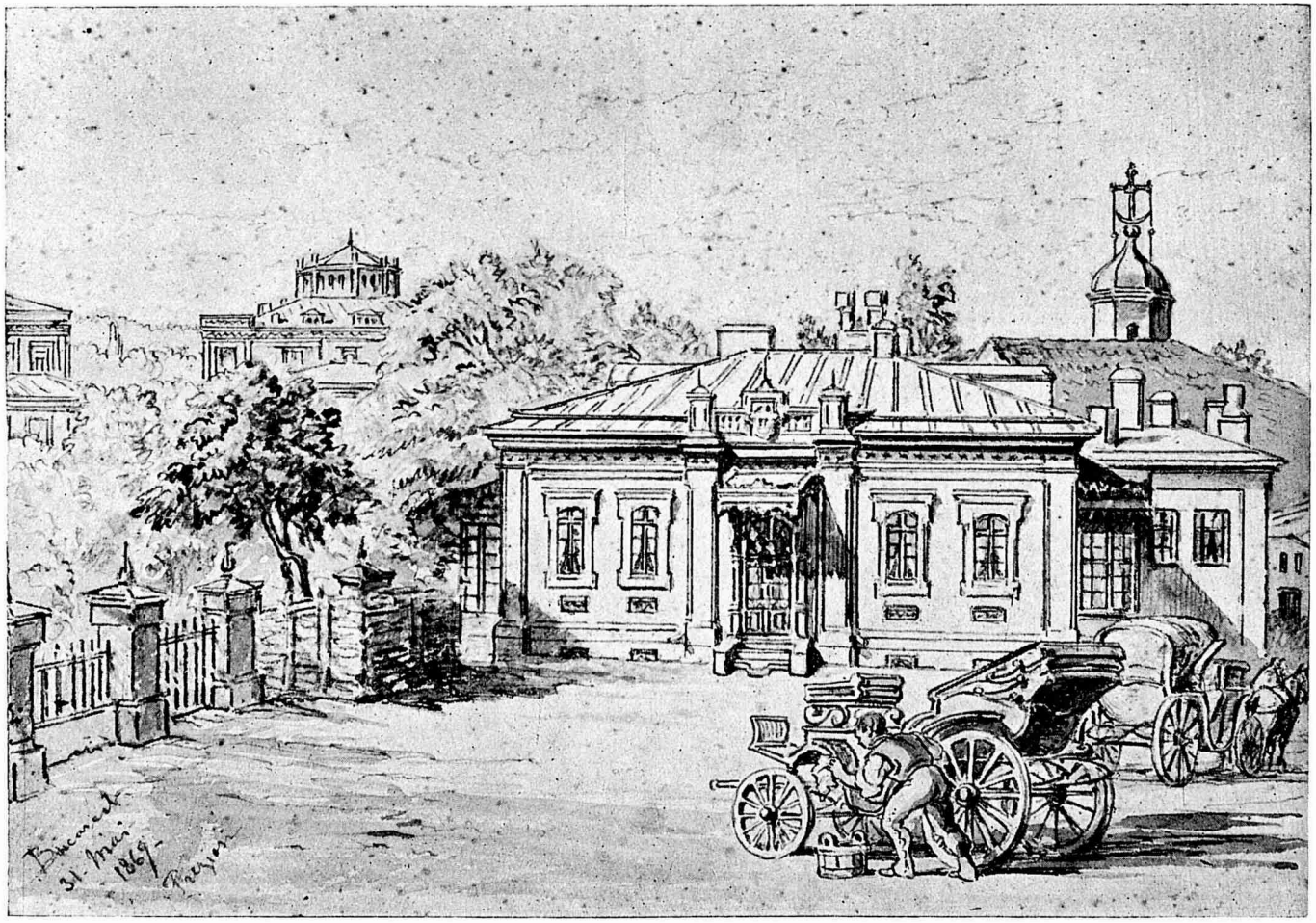

CASĂ ÎN BUCUREȘTI, LA 1869.
Aquarelă, 31×49 cm. de Preziosi.
Maison à Bucarest, en 1869. Aquarelle par Preziosi.

(Colecția Muzeului Municipal din București)

www.dacoromanica.ro

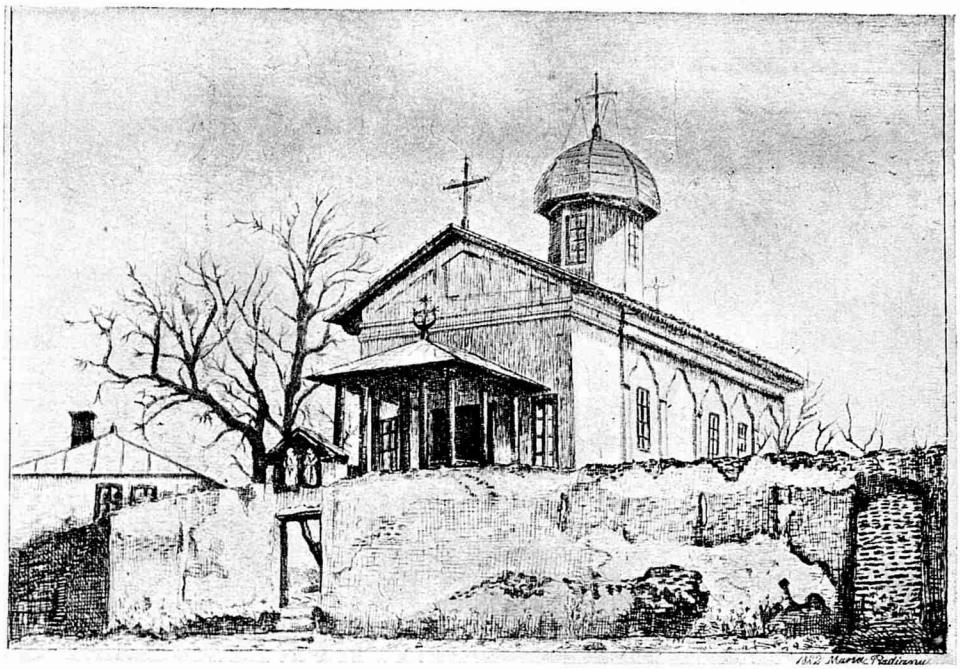

BISERICA LUI BUCUR, LA 1882.
Gravura în aramă, 12,5×18 cm. de Maria Radianu.
L'église de „Bucur", en 1882. Gravure sur cuivre par M. Radianu. (Colecția D-lui Dr. Mircea Petrescu)

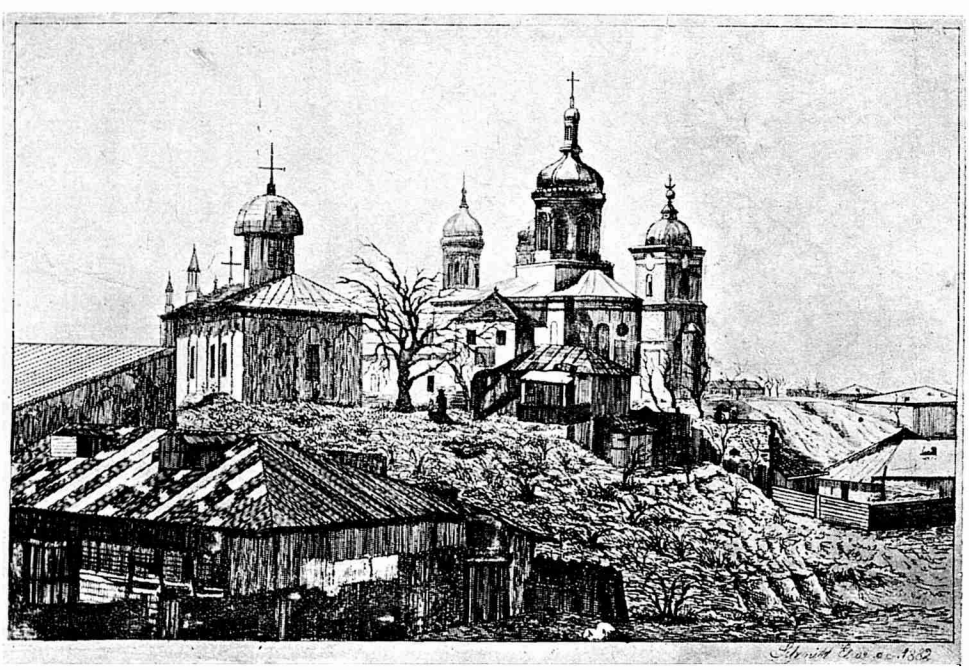

BISERICA RADU-VODĂ LA 1882, DUPĂ DĂRÂMAREA MĂNĂSTIREI.
Gravură în aramă 13×20 cm. de Elise Schmidt.
L'église Radu-Vodă, en 1882, après la démolition du monastère. Gravure sur cuivre par Schmidt.
(Colecția D-lui Dr. Mircea Petrescu)

www.dacoromanica.ro

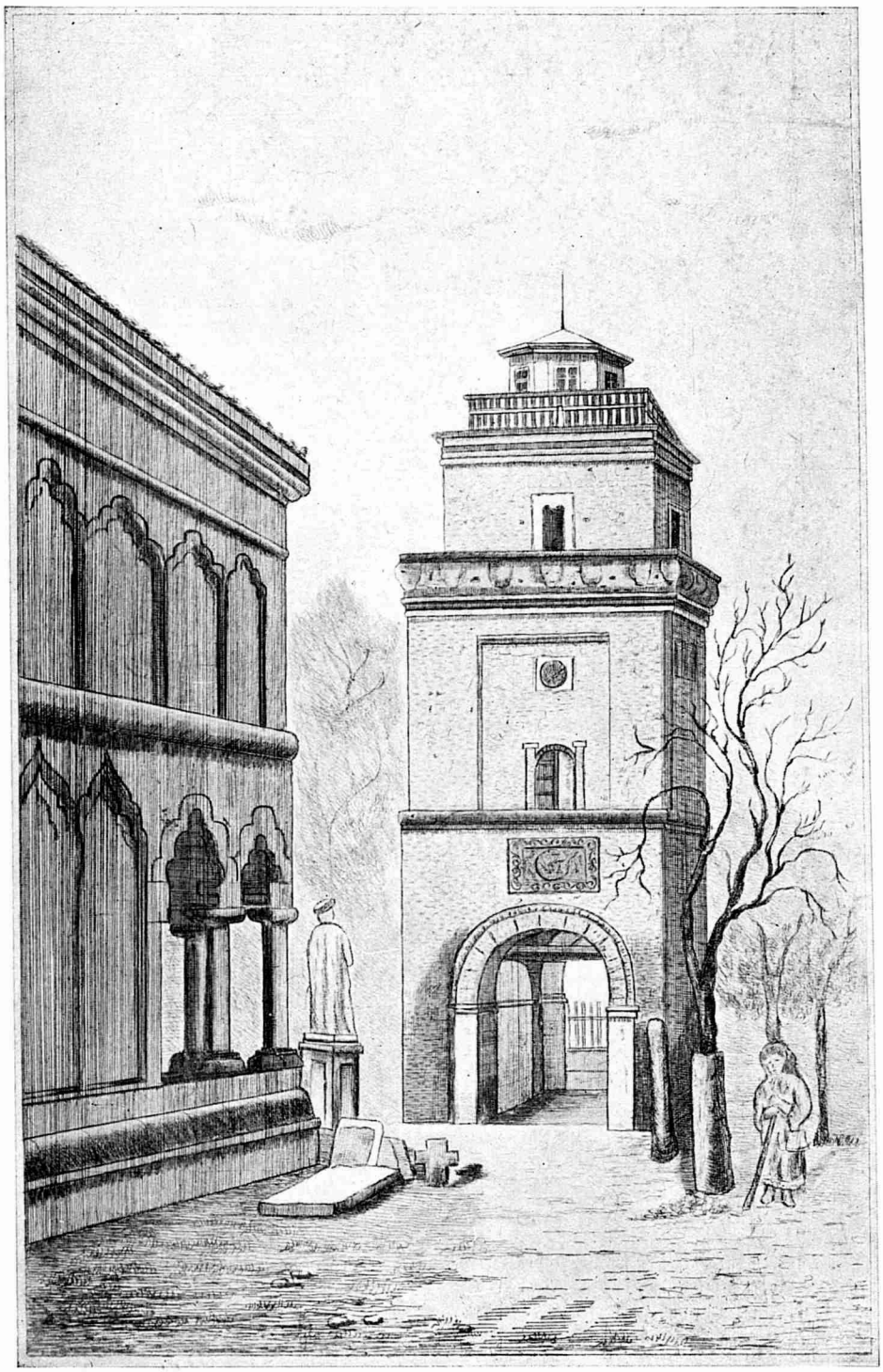

TURNUL COLȚEI, ÎNAINTE DE DĂRÂMAREA LUI LA 1888.
Gravură în aramă. 14×21 cm.
La Tour de Coltzea, avant sa démolition en 1888. Gravure sur cuivre. (Colecția D-lui A.-C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

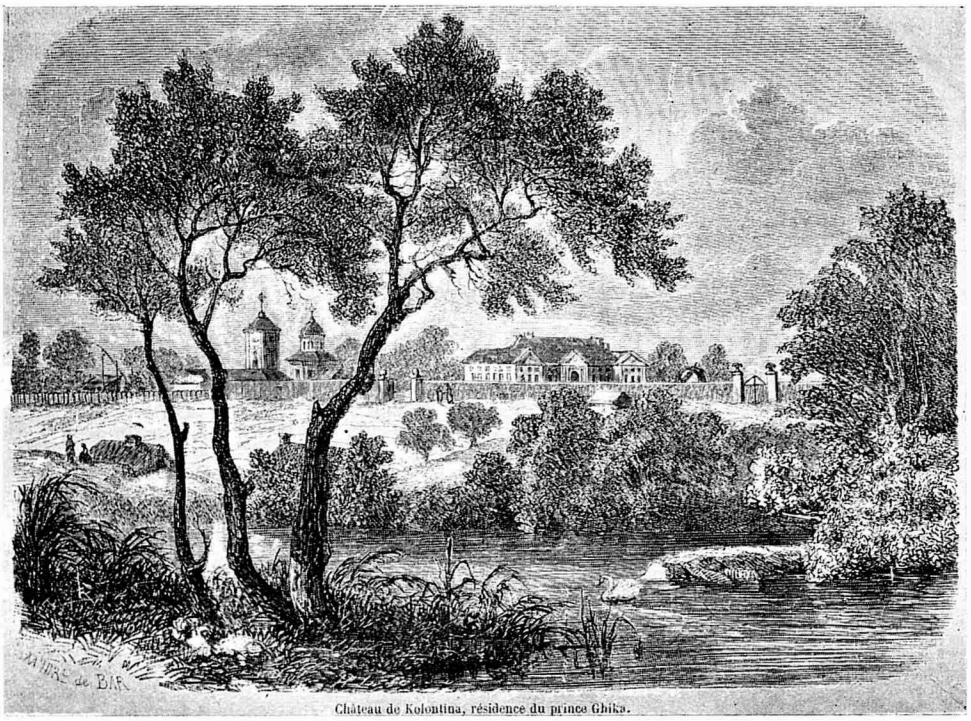

PALATUL GHICA, LA COLENTINA, PE LA 1859.
Gravura în lemn, 16,5×22,5 cm., publicată în „Le Monde Illustré" la 1859.
Le palais Ghica, à Colentina, en 1859. Gravure sur bois, parue dans „Le Monde Illustré, en 1859.
(Colecția D-lui A.-C. Corbu)

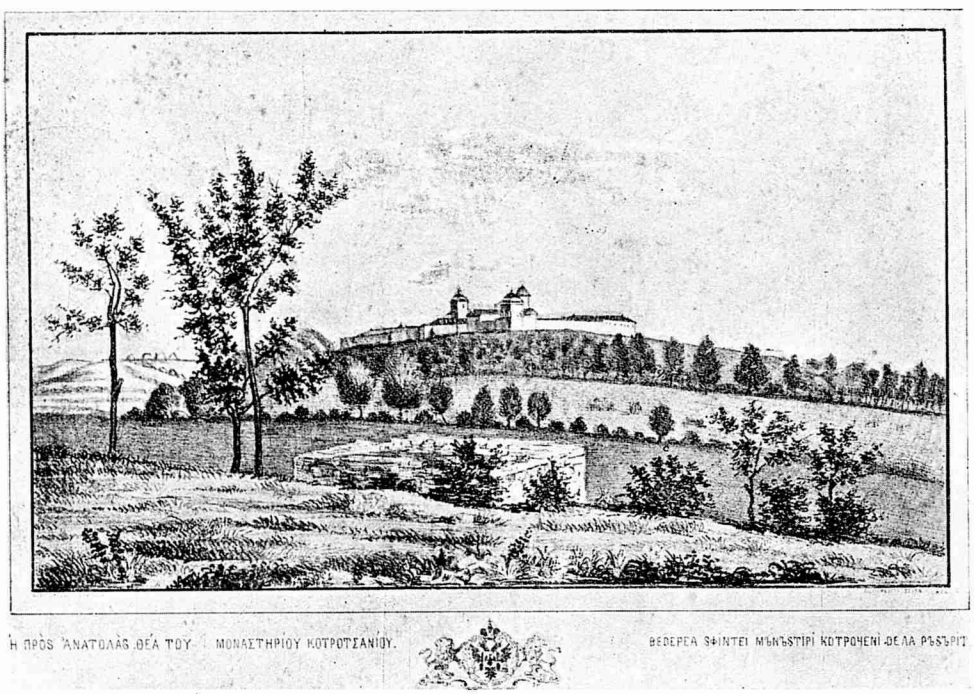

MĂNĂSTIREA COTROCENI, PE LA 1860.
Litografie, 23×32 cm., de Venrich
Le Monastère de Cotroceni, vers 1860. Litho. par Venrich. (Colecția Muzeului Municipal din București)

www.dacoromanica.ro

III

SCENE PITOREȘTI, TIPURI ȘI COSTUME

(SEC. XIX)

SCÈNES PITTORESQUES, TYPES ET COSTUMES

(XIXe SIÈC.)

www.dacoromanica.ro

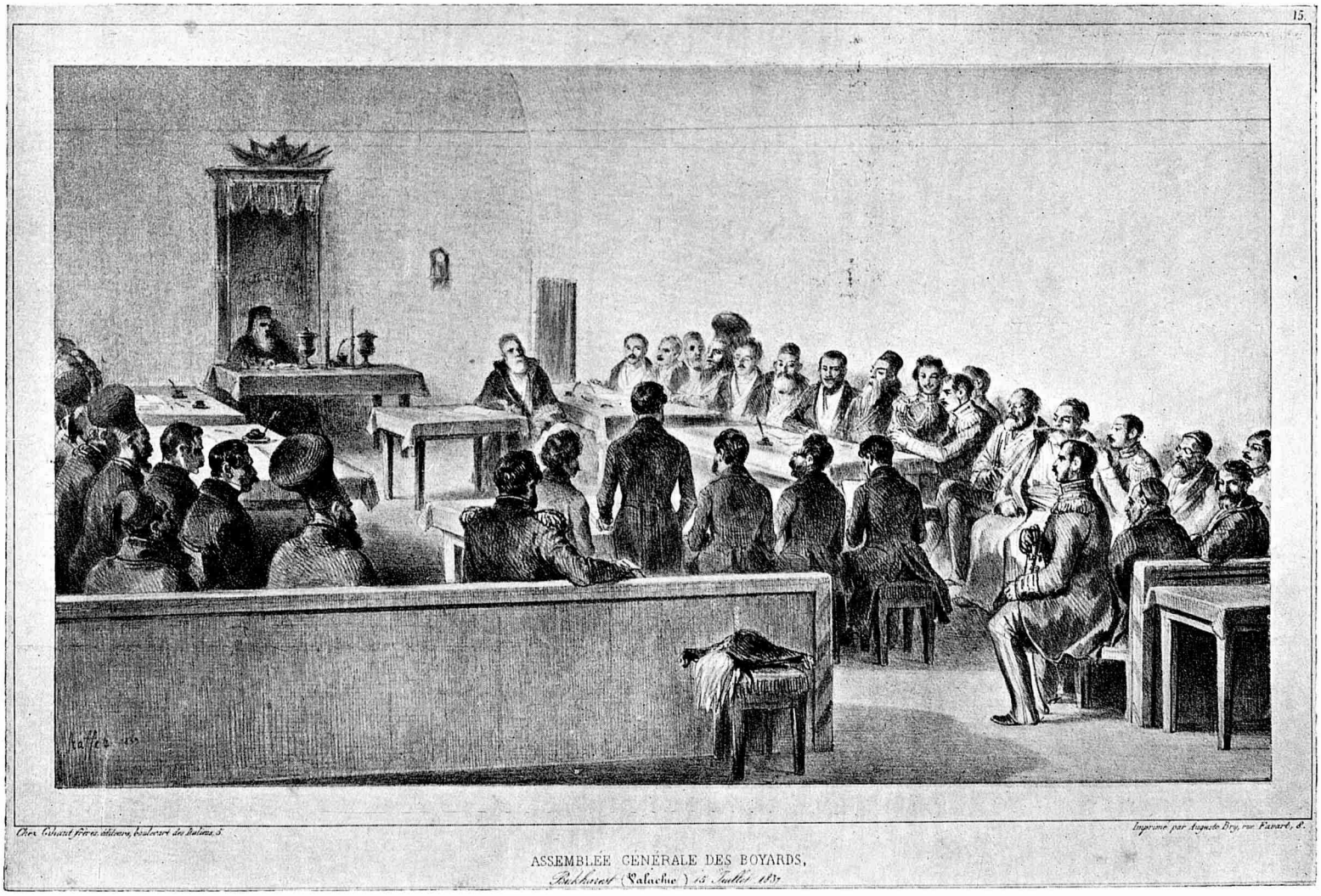

„OBȘTEASCA ADUNARE" DIN BUCUREȘTI, LA 1837.
Litografie, 23×35 cm., după desenul după natură, de A. Raffet.
L'Assemblée Générale des Notables à Bucarest, en 1837. Litho par A. Raffet.

(Colecția D-lui A.-C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

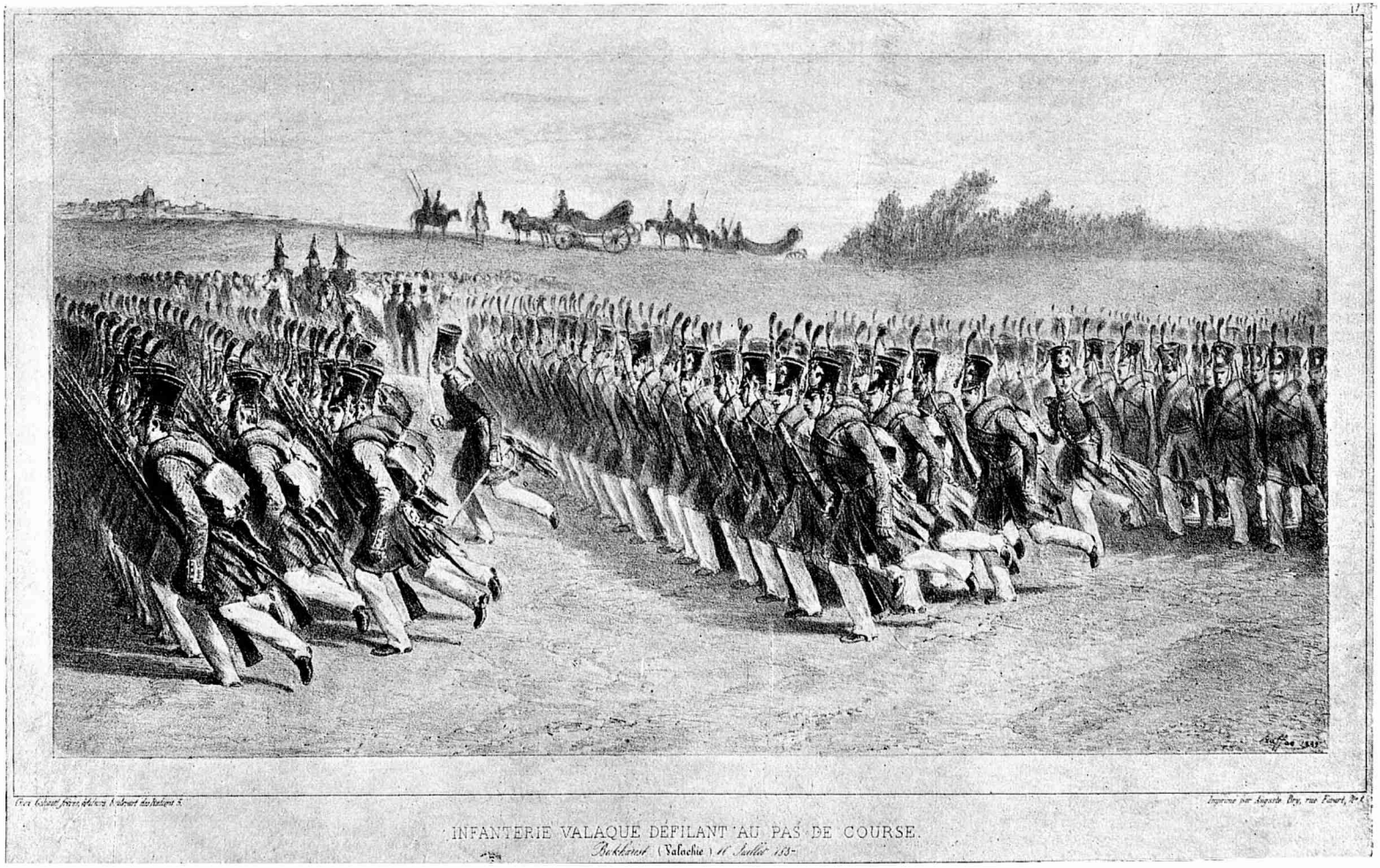

INFANTERIA ROMÂNEASCĂ DEFILÂND LA BUCUREŞTI ÎN FAŢA MARELUI SPĂTAR CONSTANTIN GHICA, LA 1837.
Litografie, 23×35,5 cm., după desenul după natură, de A. Raffet.
L'Infanterie valaque défilant à Bucarest, en 1837; Litho. par A. Raffet.

(Colecţia D-lui A.-C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

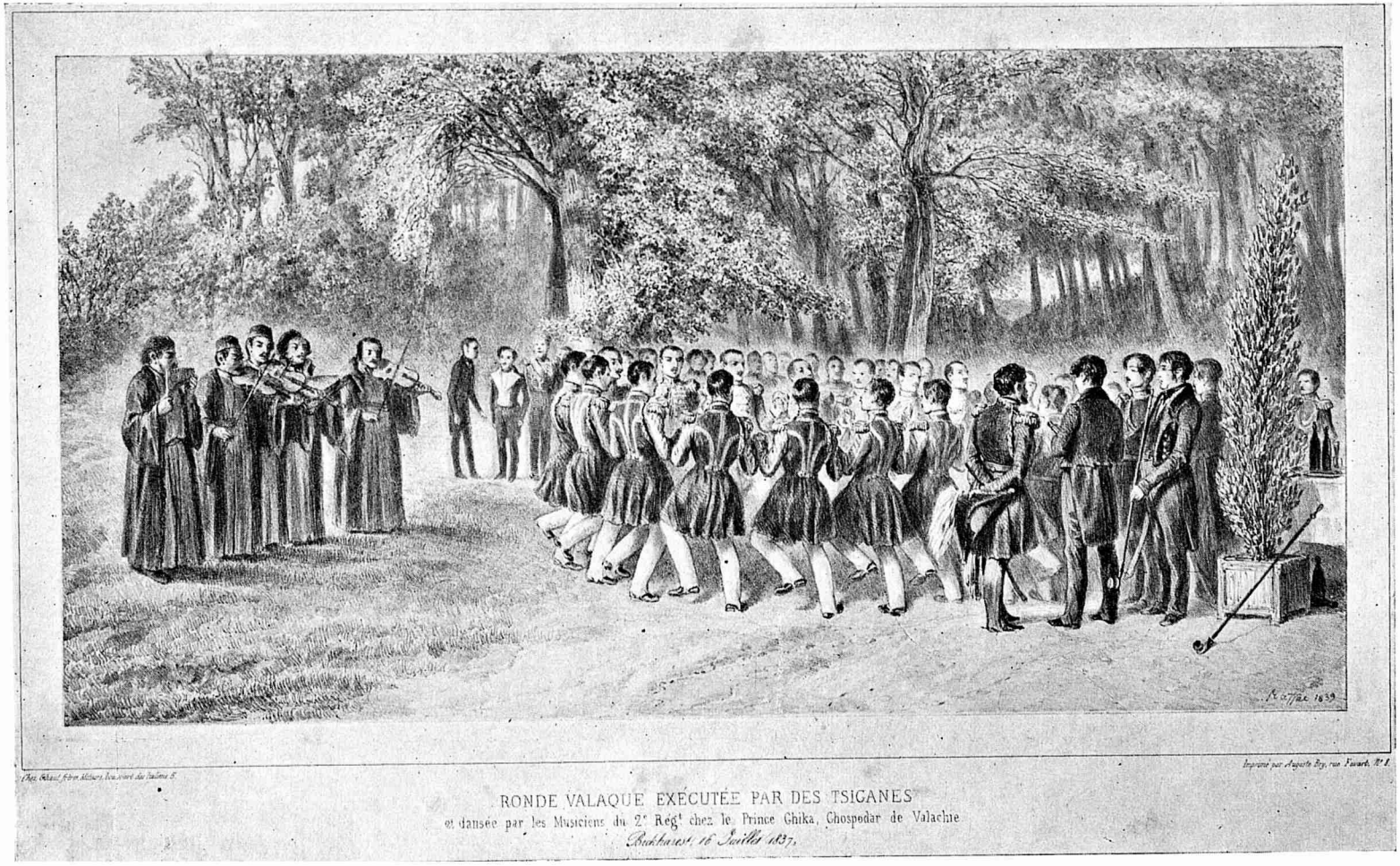

MUZICANȚII REG. 2, JUCÂND HORA LA PETRECEREA DATĂ DE DOMNITORUL ALEXANDRU GHICA ÎN GRĂDINA SCUFA DIN BUCUREȘTI, LA 1837.
Lithografie, 22×35 cm., după desenul după natură, de A. Raffet.

Ronde valaque dansée par les musiciens du 2-e rég. devant le prince Alexandre Ghica à Bucarest, en 1837. (Colecția D lui A.-C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

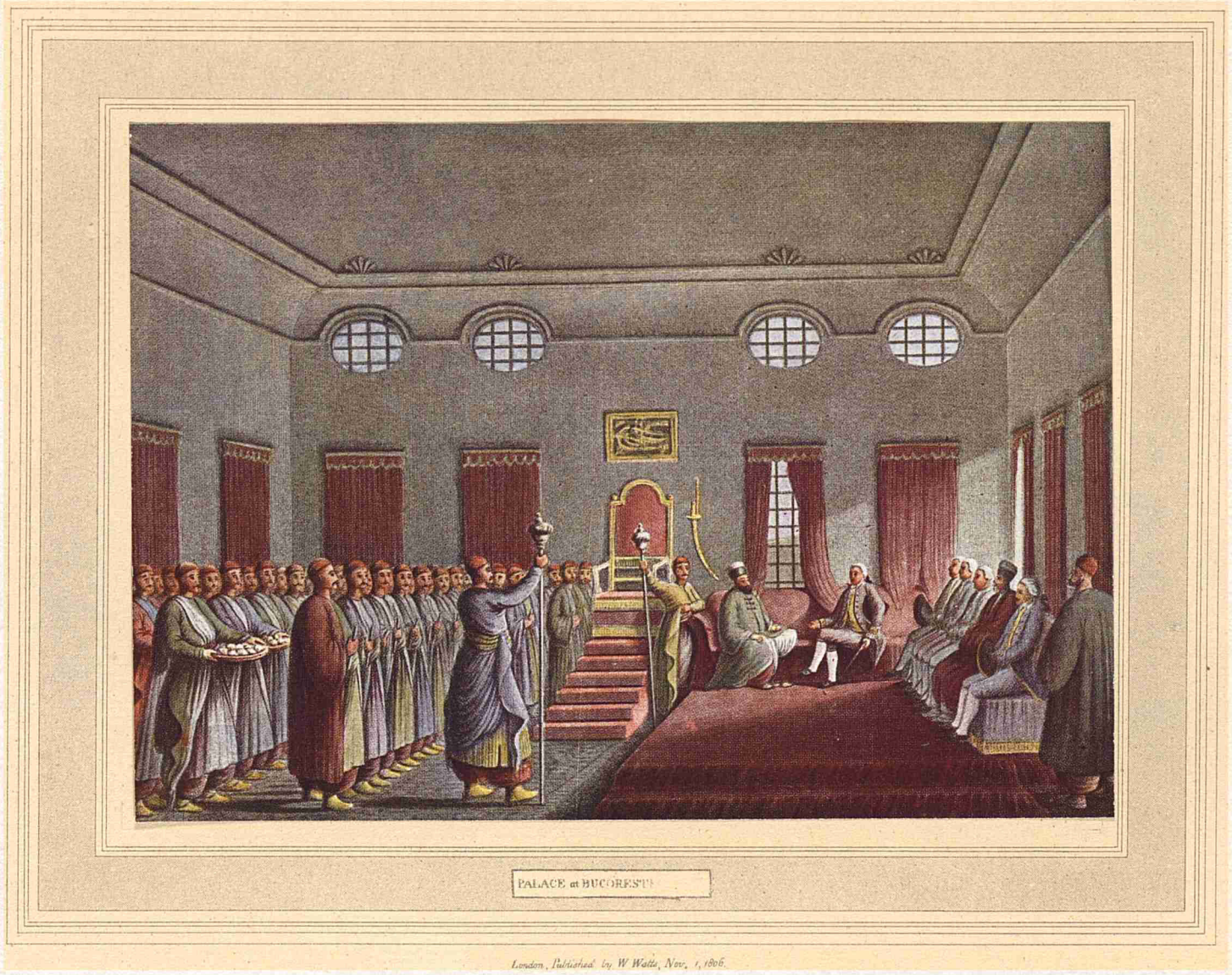

DOMNITORUL FANARIOT ALEXANDRU MORUZI (1793—1796), PRIMIND LA 19 IULIE 1794, LA CURTEA DOMNEASCĂ DIN BUCUREȘTI (MAI TÂRZIU „CURTEA ARSĂ") PE AMBASADORUL ENGLEZ LA CONSTANTINOPOL, SIR ROBERT AINSLIE CU SUITA SA, ÎN TRECERE PRIN ȚARA ROMÂNEASCĂ.
Aquatinte, 27×36 cm., de W. Watts, după desenul după natură de Luigi Mayer; publicată în albumul „Views in the Ottoman Dominions in Europa... from the Collection of Sir Robert Ainslie, London, 1806".

Le Prince Alexandre Moruzi, recevant en son palais de Bucarest, le 19 juillet 1894, l'ambassadeur anglais à Constantinople, Sir Robert Ainslie et sa suite, de passage par la Valachie.

(Colecția Academiei Române)

Planșa Nr. 7

www.dacoromanica.ro

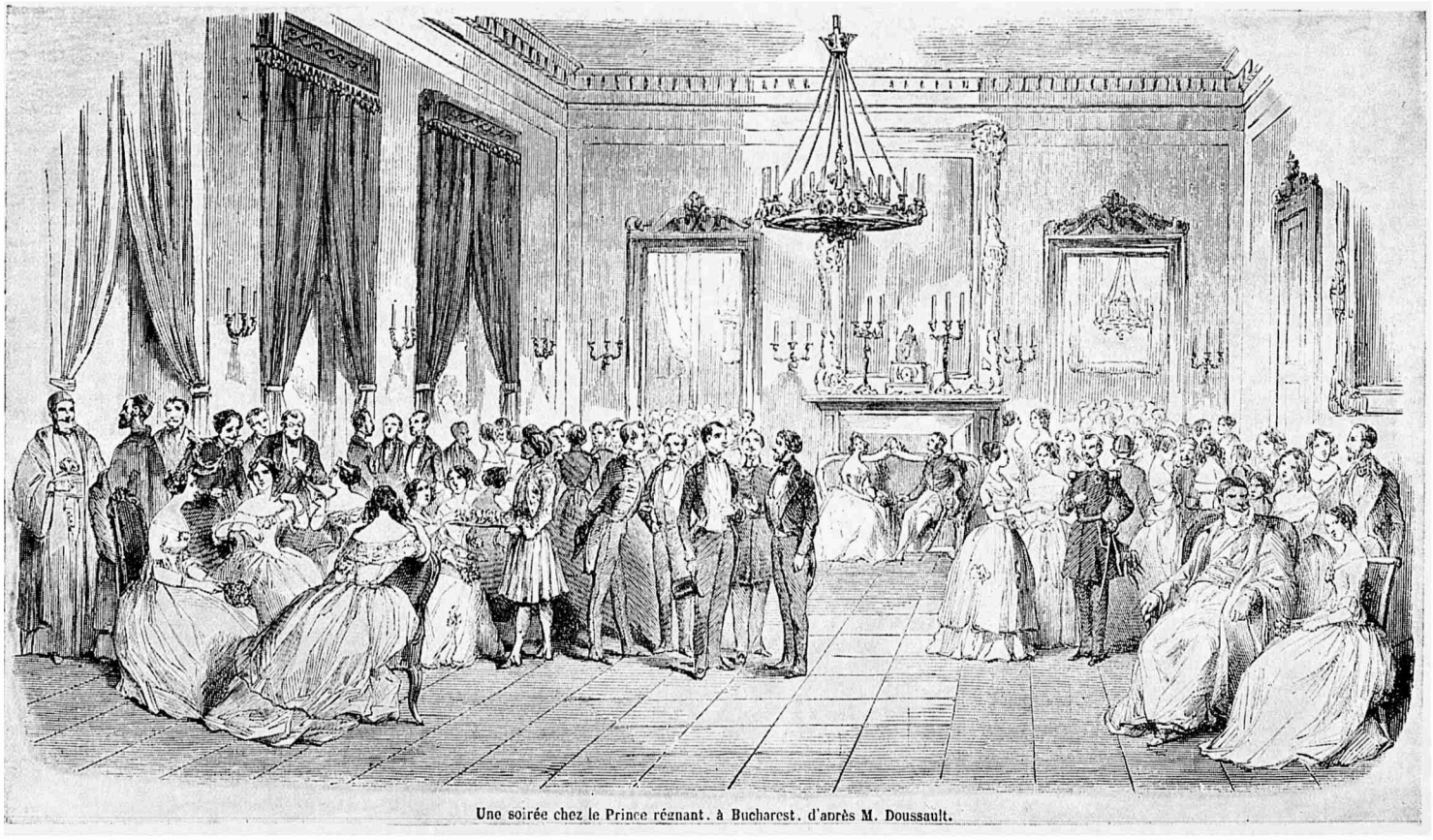

Une soirée chez le Prince régnant. à Bucharest. d'après M. Doussault.

RECEPȚIE LA PALATUL DOMNESC DIN BUCUREȘTI ÎN ONOAREA PRINCIPELUI ALBERT AL PRUSIEI, LA 1843.
Gravură în lemn, 13,5×23,5 cm., după desenul după natură de Ch. Doussault ; publicată în „L'Illustration" la 1848.
Une soirée chez le Prince régnant, à Bucarest, en 1843. Gravure sur bois d'après Ch. Doussault. (Colecția D-lui A. C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

Georges Philipesco, bach-boyard de la Valachie. — D'après un dessin de M. Doussault.

BAŞ-BOIERUL IORDACHE FILIPESCU, PE LA 1843.
Gravură în lemn, 14×16 cm, după desenul după natură de Ch. Doussault; publicată în „L'Illustration" la 1853.
Georges Philipesco, „Bach-Boyard" de la Valachie. Gravure sur bois d'après Ch. Doussault.
(Colecţia D-lui A.-C. Corbu)

Un Consul général étranger à Bucharest.

CONSULUL FRANCEZ LA BUCUREŞTI, ADOLPHE BILLECOQ, PE LĂ 1843.
Gravură în lemn, 10×12 cm., după desenul după natură de Ch. Doussault; publicată în „L'Illustration" la 1848.
A. Billecoq, Consul de France à Bucarest pers 1843. Gravure sur bois d'après Ch. Doussault.
(Colecţia D-lui A.-C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

ŞCOALĂ PRIMARĂ „ÎN AER LIBER" LA BUCUREŞTI, PE LA 1842.
Gravură în lemn, 11×22 cm., după desenul după natură de Ch. Doussault ; publicată în „L'Illustration" la 1853.
Ecole valaque „en plein air", à Bucarest, vers 1842. Gravure sur bois d'après Ch. Doussault. (Colecţia D-lui A.-C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

Une boutique de barbier à Bucharest. — D'après les dessins de M. Doussault.

O BĂRBIERIE LA BUCUREŞTI, PE LA 1842.
Gravură în lemn, 11×15 cm., după desenul după natură de Ch. Doussault ; publicată în „L'Illustration" la 1853.
Une boutique de barbier à Bucarest, vers 1842. Gravure sur bois d'après Ch. Doussault.
(Colecţia Dlui A.-C. Corbu)

Scènes de mœurs valaques. — Marchand de pastèques, à Bucharest.

NEGUSTOR DE PEPENI LA BUCUREŞTI, PE LA 1842.
Gravură în lemn, 10×17 cm., după desenul după natură de Ch. Doussault ; publicată în „L'Illustration" la 1853.
Marchand de pastèques, à Bucarest, vers 1842. Gravure sur bois d'après Ch. Doussault.
(Colecţia Dlui A.-C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

Jeunes bohémiennes revenant de la fontaine

Jeune fille tsygane, à Bucharest.

CIŞMELE ÎN BUCUREŞTI, PE LA 1842.
Gravuri în lemn, 9×13 cm. şi 8×14 cm., după desenele după natură de Ch. Doussault ; publicate în „L'Illustration", la 1854.
Fontaines à Bucarest, vers 1842. Gravures sur bois d'après Ch. Doussault. (Colecţia D-lui A.-C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

N° 178. Valachie. — La Steaoa (fête de Noël à Bucharest). D'après M. Doussault.

„STEAUA" LA BUCUREŞTI, PE LA 1842.
Gravură în lemn, 10×12 cm., după desenul după natură de Ch. Doussault; publicată în „L'Illustration" la 1848.
La „Steaua" à la fête de Noël, à Bucarest, vers 1842. Gravure sur bois d'après Ch. Doussault.
(Colecţia Dlui Dr. Mircea Petrescu)

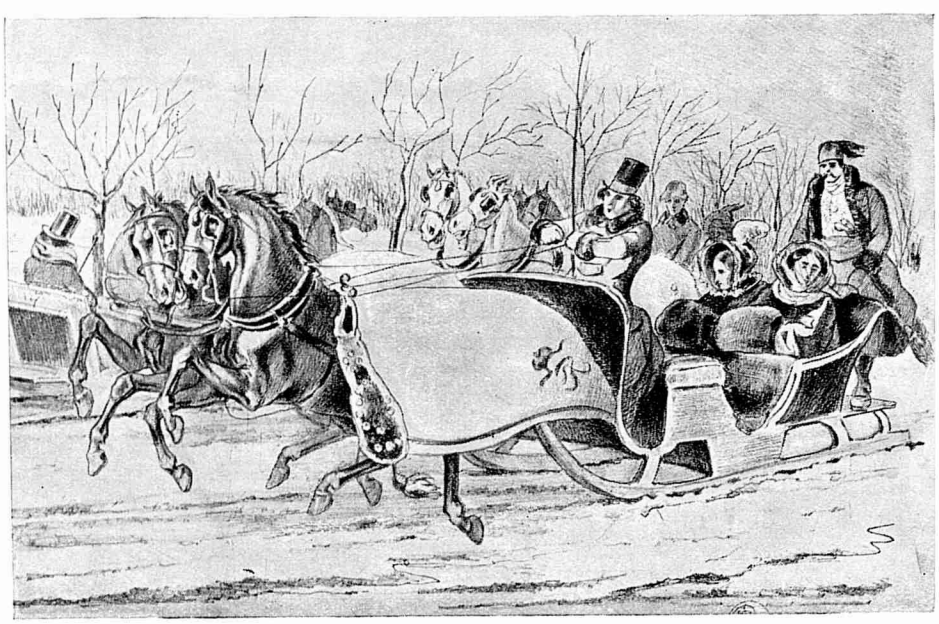

SANIE LA „ŞOSEA", PE LA 1854.
Litografie, 28×40 cm., din albumul „Skizzen aus dem Donaufürstentum", 1856.
Promenade en traineau, à Bucarest, vers 1854. Litho. d'un album sur les Principautés Danubiennes.
(Colecţia Academiei Române)

www.dacoromanica.ro

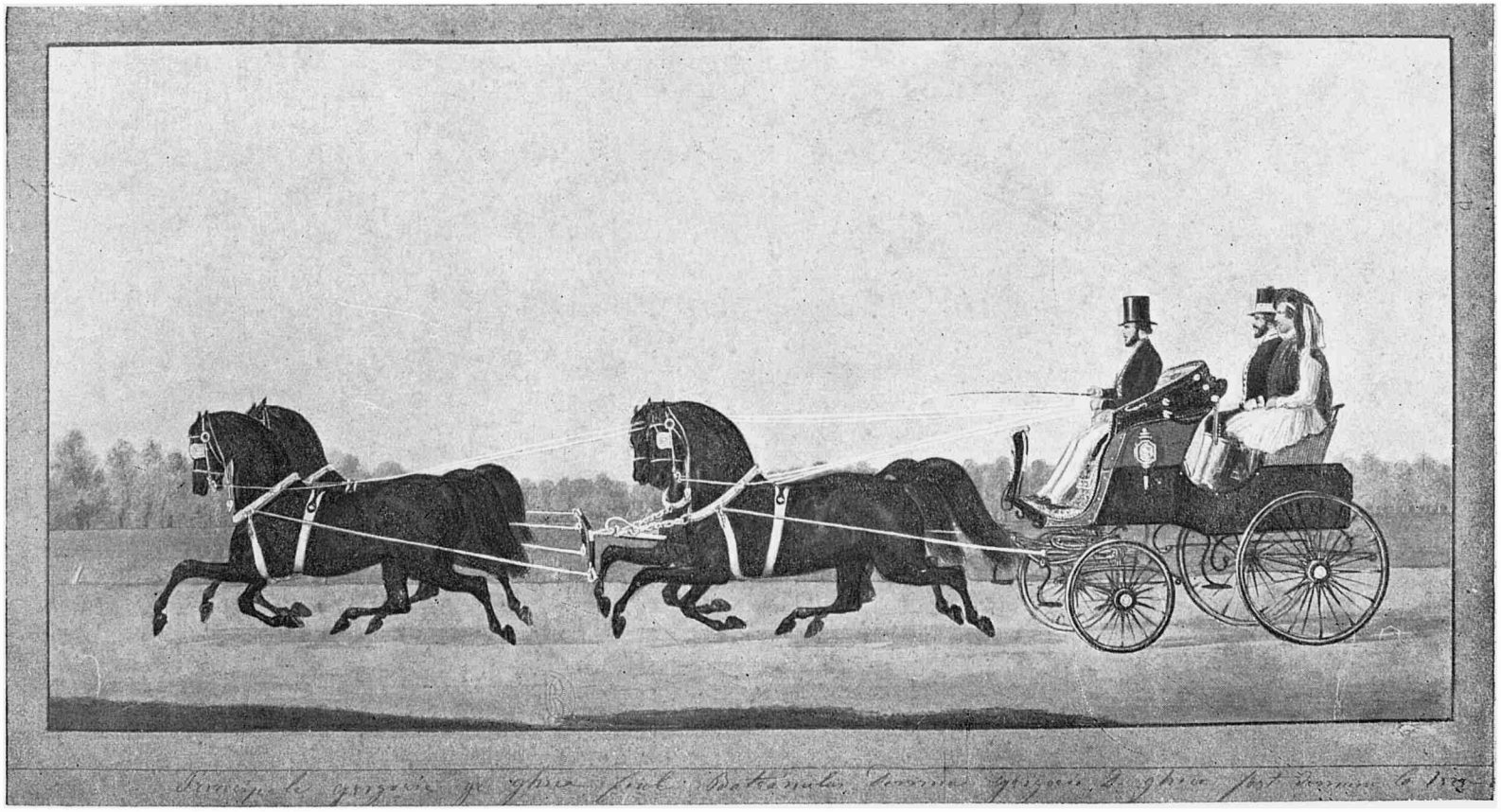

BEIZADEA GRIGORE GR. GHICA (1813—1861) LA „ŞOSEA", PE LA 1845.
Aquarelă, 18,5×34 cm., atribuită lui Ch. Doussault.
L'équipage du Prince Grégoire Ghica, à Bucarest, vers 1845. Aquarelle atribuée à Ch. Doussault.

(Colecţia Academiei Române)

www.dacoromanica.ro

Dame noble (ancien costume). — Dessin de Lancelot.

BUCUREŞTEANCĂ ÎN COSTUM DE MODĂ VECHE, PE LA 1860.
Gravură în lemn, 10,5×16,5 cm. după desenul după natură de D. Lancelot; publicată în „Le Tour du Monde", la 1866.

Dame noble de Bucarest (ancien costume), vers 1860. Gravure sur bois d'après D. Lancelot.

(Colecţia D-lui Dr. Mircea Petrescu)

Jeune fille du Mahala, à Bucharest.

FATĂ DIN MAHALAUA STELEA, PE LA 1842.
Gravură în lemn, 8×14 cm. după desenul după natură de Ch. Doussault; publicată în „L'Illustration" la 1853.

Jeune fille du faubourg de Stelea, vers 1842. Gravure sur bois d'après Ch. Doussault.

(Colecţia D-lui A.-C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

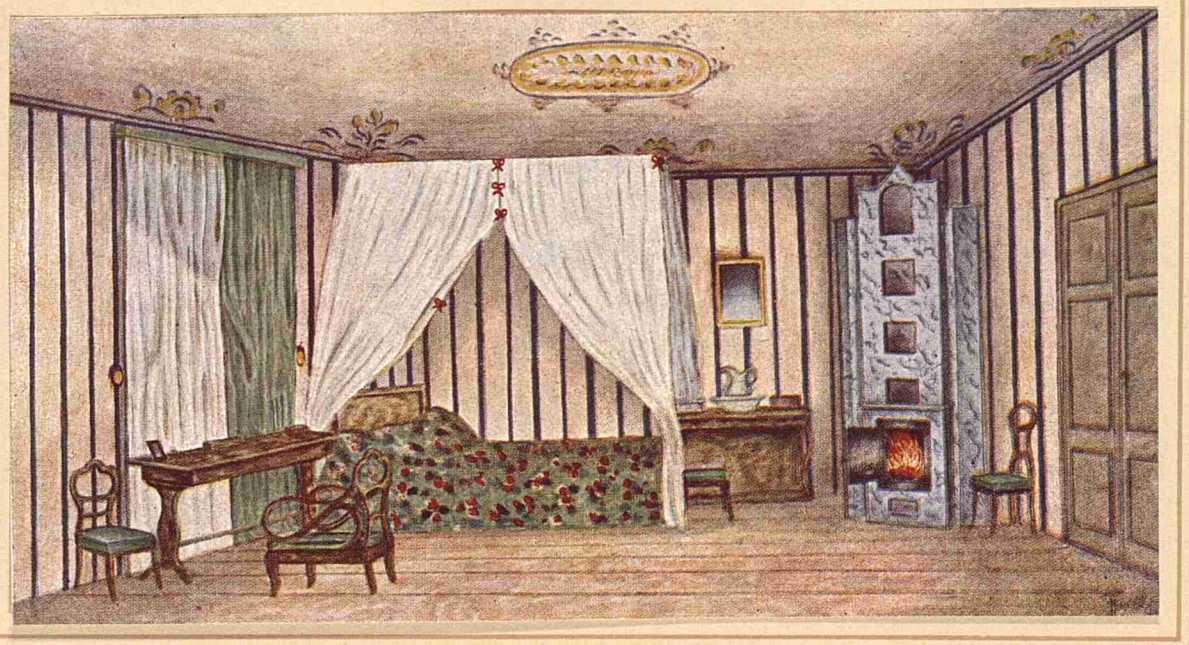

„CUARTIRUL" LOCOTENENTULUI AUSTRIAC FEREL, IN CASA PRINCIPELUI GHICA „DIN CULOAREA DE NEGRU", IN BUCUREȘTI, PE LA 1856.
Acuarelă originală, 15×29 cm., de Locot. Ferel.

Logement du Lieut. Ferel de l'armée autrichienne chez le Prince Ghica, à Bucarest, vers 1856. Aquarelle par lui-même.

(Colecția D-lui Aureliu-Ion Popescu)

Planșa Nr. 8

www.dacoromanica.ro

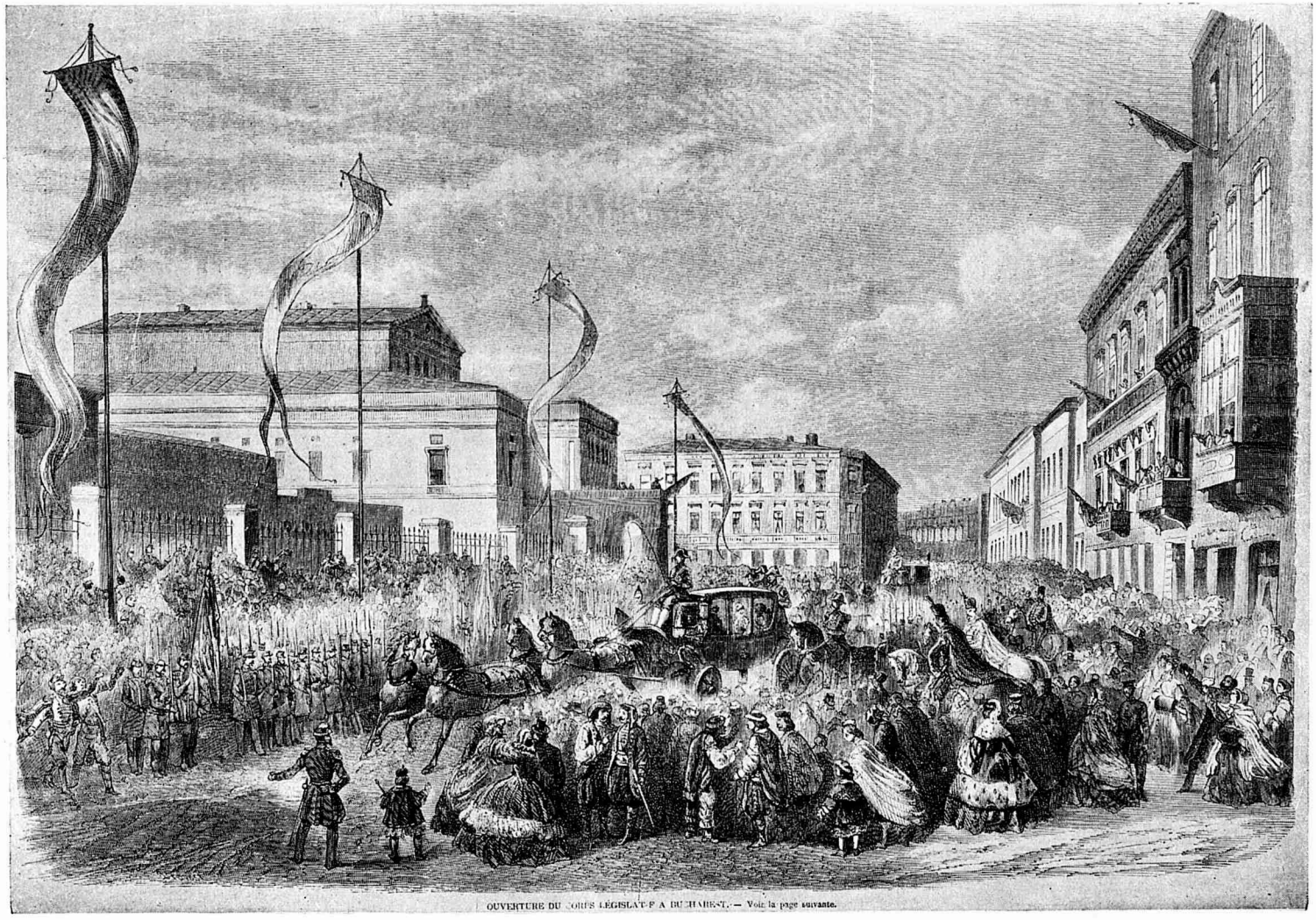

CALEA VICTORIEI LA 1862. CORTEGIUL DOMNITORULUI ALEXANDRU CUZA LA DESCHIDEREA CAMEREI.
Gravură în lemn, 20×30 cm., publicată în „L'Illustration", la 1862.

„Calea Victoriei" en 1862, au passage du cortège du Prince Régnant Alexandre Couza. Gravure sur bois parue dans „L'Illustration" en 1862.

(Colecția Academiei Române)

www.dacoromanica.ro

EPISODE DES INONDATIONS A BUCHAREST : LE PRINCE ALEXANDRE VISITANT LE QUARTIER DES TABACHES. — D'après un croquis de M. Aman.

DOMNITORUL ALEXANDRU CUZA, ÎNSOŢIT DE DOCTORUL DAVILLA, VIZITÂND CARTIERUL „TABACI" INUNDAT LA 1862.
Gravură în lemn, 14×22 cm, după un crochiu de Th Aman; publicată în „L'Illustration" la 1862.

La Prince Régnant Alexandre Couza visitant le quartier „Tabaci", innondé en 1862. Gravure sur bois d'après Th. Aman.

(Colecţia D-lui A.-C. Corbu).

www.dacoromanica.ro

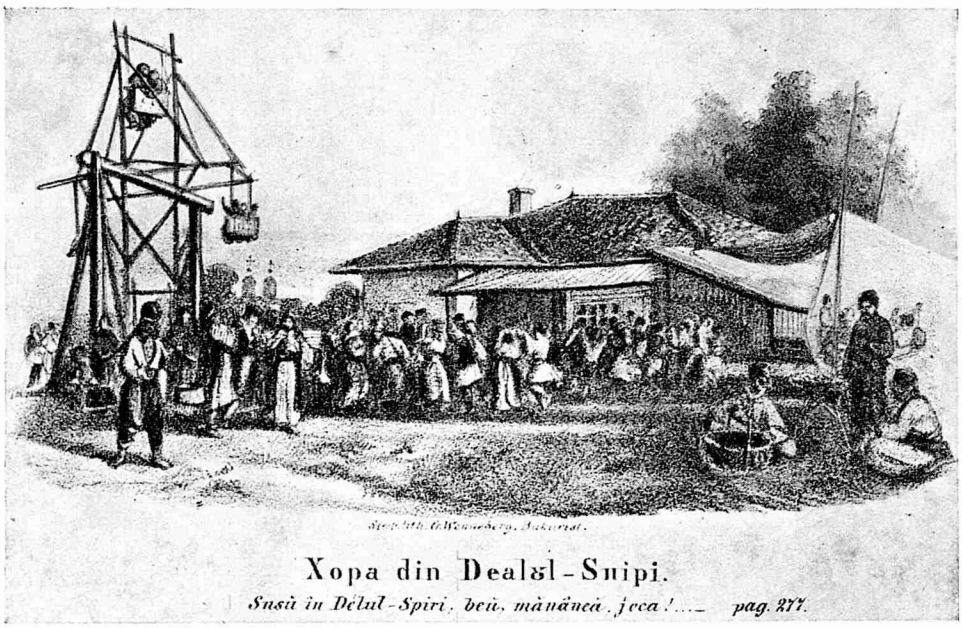

HORA DIN „DEALUL SPIREI", PE LA 1857.
Lithografie 10,5×17,5 cm., de G. Wonneberg, dintr'o carte a lui Al. Pelimon.
„Bal populaire" à Bucarest, vers 1857. Litho. par G. Wonneberg. (Colecția D-lui A.-C. Corbu)

„SINDROFIE" ÎN BUCUREȘTI, PE LA 1870.
Aquaforte, 7,5×11 cm. de Theodor Aman.
„Petite soirée" à Bucarest, vers 1870. Aquaforte par Th. Aman. (Colecția D-lui Dr. Mircea Petrescu)

www.dacoromanica.ro

„TARAFUL" LUI OCHI-ALBI, PE LA 1860.
Aquarelă, 54×75 cm., de Carol Pop de Szathmary.

Orchestre tzigane à Bucarest, vers 1860. Aquarelle par C. Pop de Szathmary. (Colecția Alex. și Orlansa Satmary)

www.dacoromanica.ro

PIAȚĂ ÎN BUCUREȘTI, LA 1869.
Aquarelă, 45×60 cm., de Preziosi. (după Al. Busuioceanu-„Preziosi", București, 1934).
Marché à Bucarest, vers 1869. Aquarelle par Preziosi.
(Originalul în Colecția Palatului Regal din București)

„TÂRGUL MOȘILOR", LA 1869.
Aquarelă 48×62 cm., de Preziosi. (după Al. Busuioceanu-„Preziosi", București, 1934).
La foire à Bucarest, en 1869. Aquarelle par Preziosi.
(Originalul în Colecția Palatului Regal din București)

www.dacoromanica.ro

ȚĂRANCĂ DIN MARGINEA BUCUREȘTILOR PE LA 1853.
Lithografie, 28×40 cm., de Wüllner, din albumul de costume românești al lui C. P. Diehl.
Paysanne des environs de Bucarest, vers 1853. Litho. par Wüllner.
(Colecția D-lui A.-C. Corbu)

PRECUPEȚ DIN BUCUREȘTI, PE LA 1853.
Lithografie, 28×40 cm., de Wüllner, din albumul de costume românești al lui C. P. Diehl.
Colporteur à Bucarest, vers 1853 Litho. par Wüllner.
(Colecția D-lui A.-C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

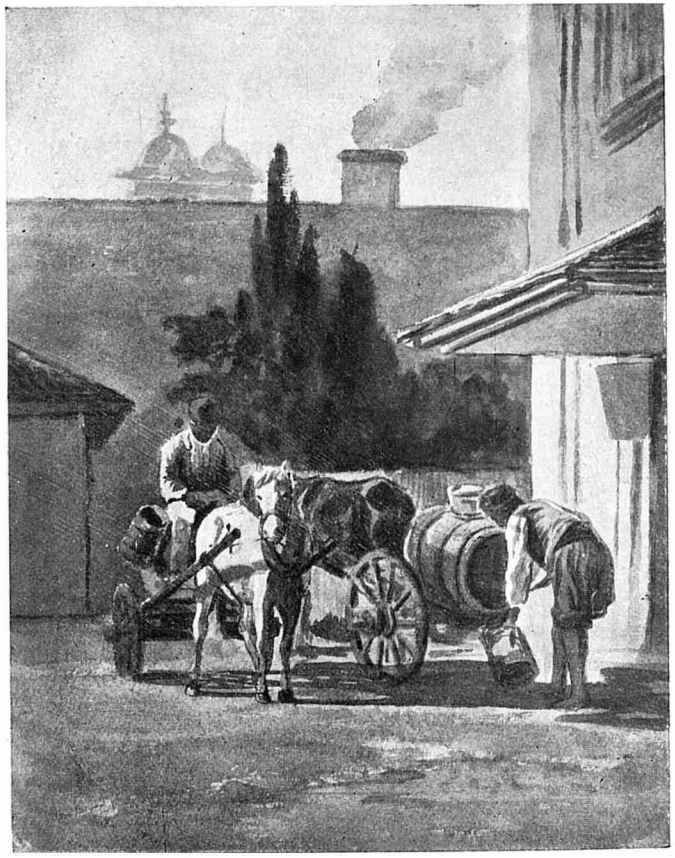

SACAGII, PE LA 1860.
Aquarela, 26×34 cm. de C. Pop de Szathmary.
Porteurs d'eau, à Bucarest, vers 1860. Aquarelle par C. Pop de Szathmary. (Colecția Alex. și Ortansa Satmary)

CĂLUGĂR STRÂNGÂND OFRANDE.
Aquarelă, 30×39 cm., de C. Pop de Szathmary.
Moine quêteur, à Bucarest, vers 1860. Aquarelle par C. Pop de Szathmary. (Colecția Alex. și Ortansa Satmary)

www.dacoromanica.ro

DOMNITORUL FANARIOT NICOLAE MAVROGHENI (1786—1789) ÎN TRĂSURA TRASĂ DE CERBI ÎN CARE SE PLIMBA PRIN BUCUREŞTI.
Gravură în aramă, colorată, 38×46 cm., după desenul de Paulus Petritsch.

Le Prince Nicolas Mavrogheni dans sa voiture attelée de cerfs, à Bucarest, en 1789. Gravure sur acier, coloriée, d'après P. Petritsch.

(Colecţia Academiei Române)

Planşa Nr. 9

www.dacoromanica.ro

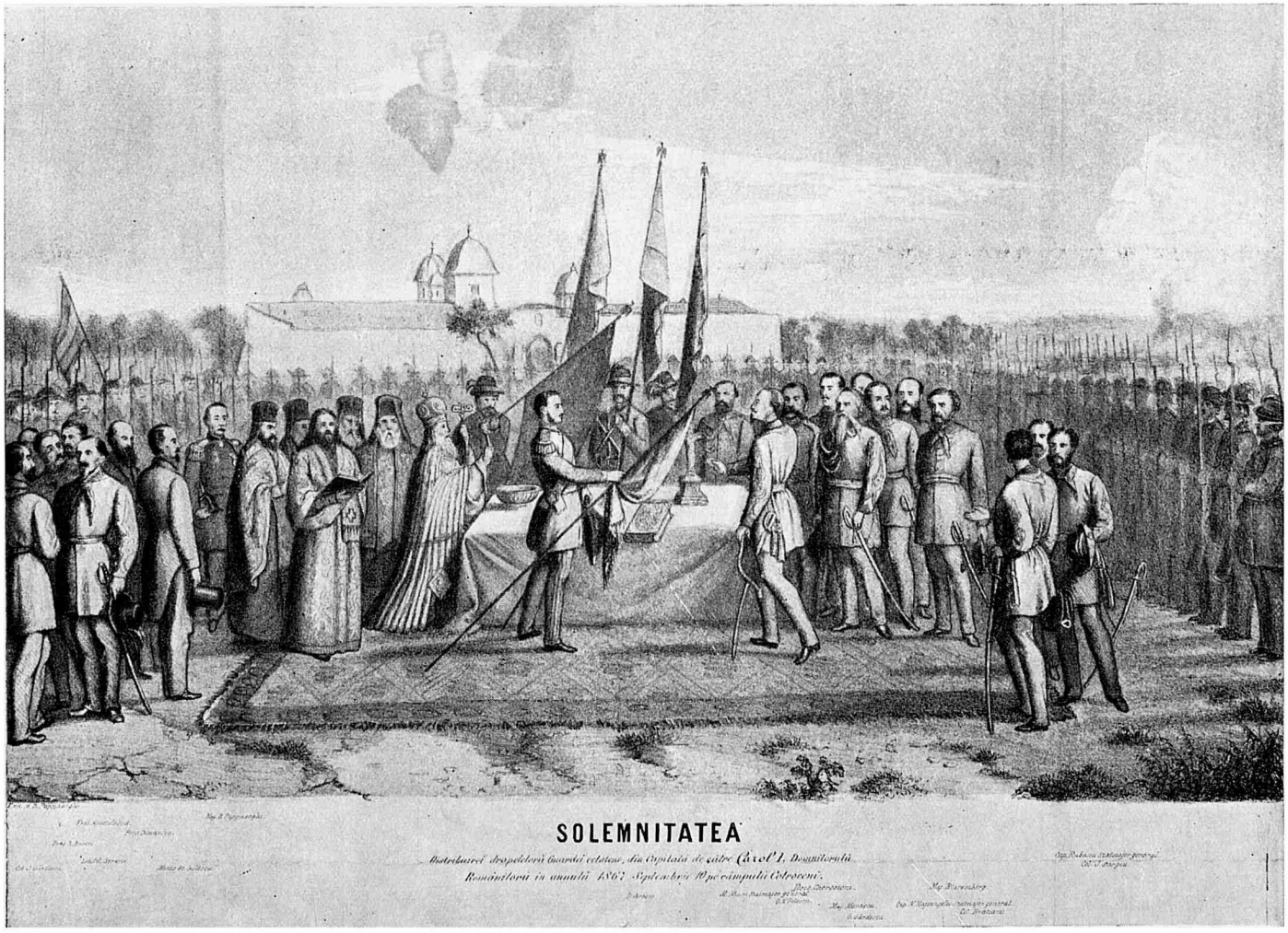

SOLEMNITATEA DISTRIBUIREI DRAPELELOR GĂRZII CETĂȚENEȘTI DE CĂTRE DOMNITORUL CAROL I, PE CÂMPUL COTROCENI, LA 1867. Lithografie 38,5×51 cm., publicată de Maiorul D. Papasoglu pe la 1868.

Distribution des drapeaux à la Garde Nationale par le Prince Charles I-er, à Bucarest, en 1867. Litho. par D. Papasoglu.

(Colecția Muzeului Municipal din București)

www.dacoromanica.ro

TRĂSURA DOMNITORULUI CAROL I, LA COTROCENI, IN 1868.
Aquarelă, 45×68 cm., de Preziosi. (după Al. Busuioceanu „Preziosi", Bucureşti, 1934).
Equipage du prince Charles Ier, à Cotroceni, en 1868. Aquarelle par Preziosi.
(Originalul în Colecţia Palatului Regal din Bucureşt)

www.dacoromanica.ro

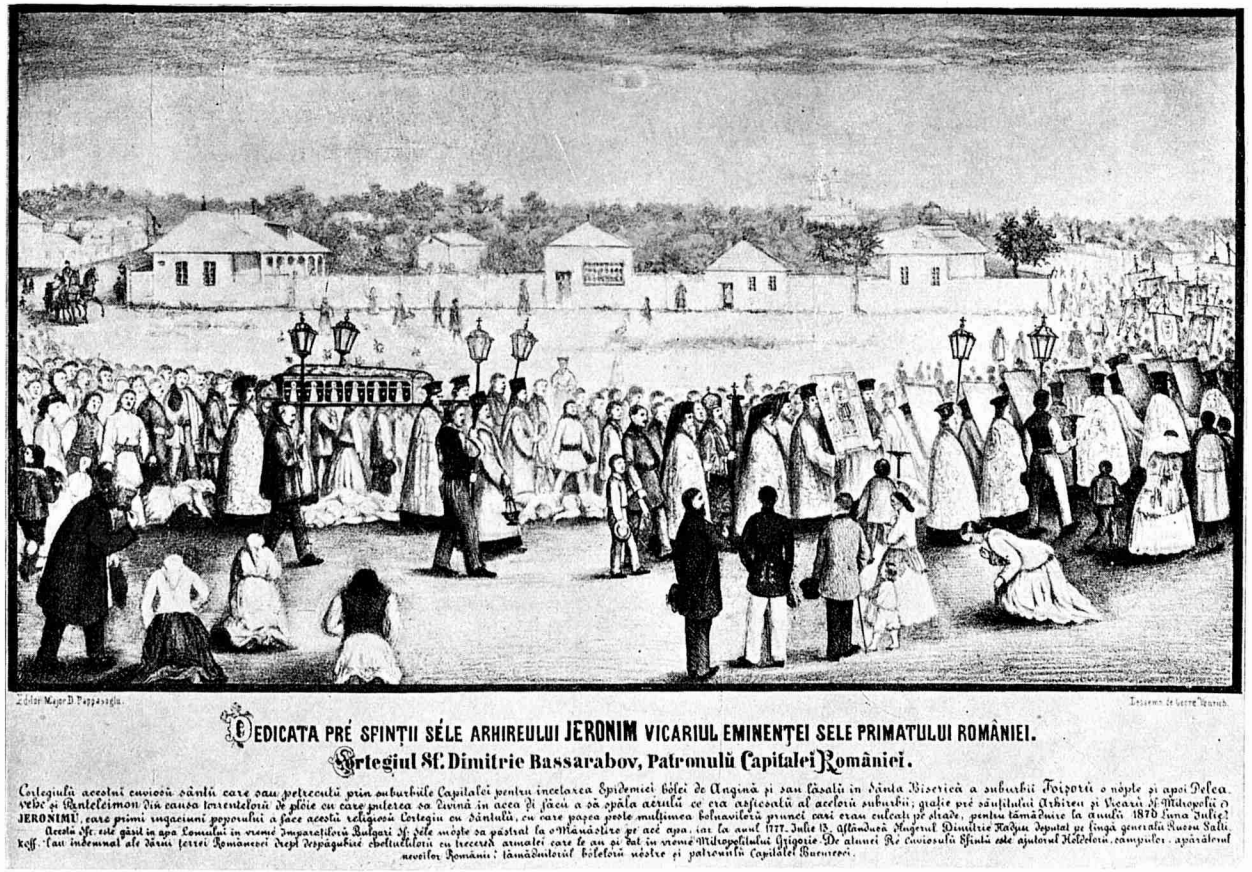

„SCOATEREA MOAȘTELOR" SF. DUMITRU, PATRONUL CAPITALEI, PENTRU ÎNCETAREA EPIDEMIILOR, ÎN IULIE 1870.
Lithografie, 37×40 cm., de G. Venrich, publicată de Maiorul D. Papasoglu.

Procession de la Châsse de St. Démètre, patron de Bucarest, à l'occasion d'une épidémie, en juillet 1870. Litho. par G. Venrich.

(Colecția Muzeului Municipal din București)

www.dacoromanica.ro

Zur Orientreise des Kronprinzen-Paares: Der Ball im Bukarester National-Theater.

BAL LA TEATRUL NAŢIONAL DIN BUCUREŞTI, CU OCAZIA VIZITEI ARHIDUCELUI RUDOLF DE HABSBURG, LA 1884.
Gravură în lemn, 17×24 cm., după desenul de F. Schlegel; publicată în „Illustrirte Zeitung" la 1884.

Bal au Théâtre National de Bucarest, à l'occasion de la visite de l'Archiduc Rodolphe de Habsbourg, en 1884. Gravure sur bois d'après F. Schlegel. (Colecţia D-lui A.-C. Corbu)

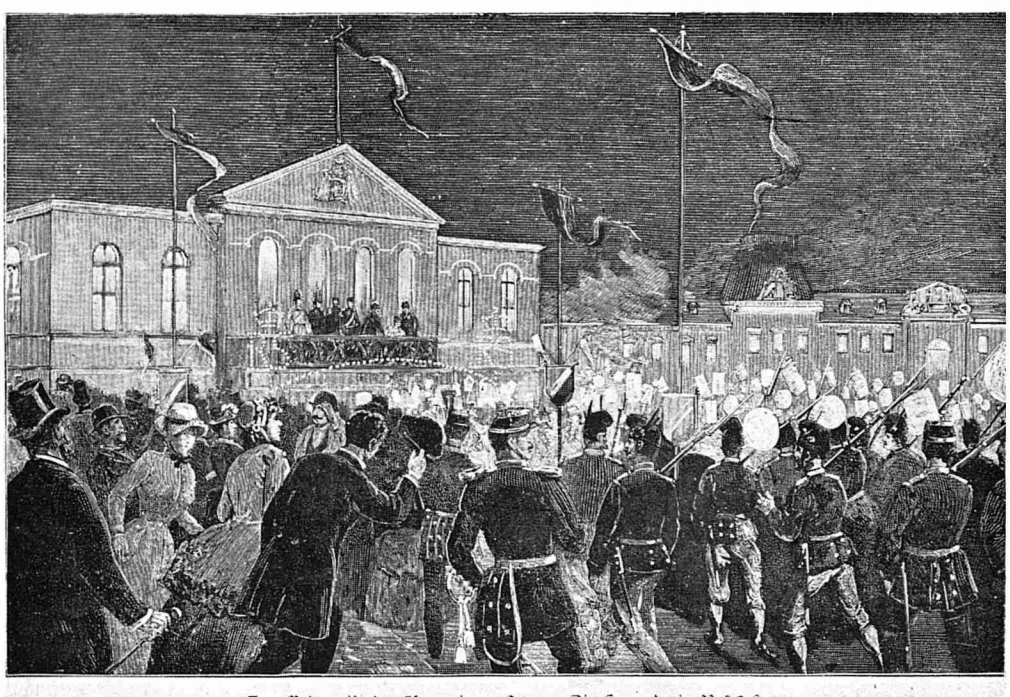

Zur Orientreise des Kronprinzen-Paares: Die Serenade in Bukarest.

„ILUMINAŢIE" ŞI RETRAGERE CU TORŢE ÎN FAŢA PALATULUI REGAL DIN BUCUREŞTI, CU OCAZIA VIZITEI ARHIDUCELUI RUDOLF DE HABSBURG, LA 1884.
Gravură în lemn, 17×24 cm., după desenul de F. Schlegel; publicată în „Illustrirte Zeitung", la 1884.

Retraite aux flambeaux devant le palais royal de Bucarest, à l'occasion de la visite de l'Archiduc Rodolhpe de Habsbourg, en 1884. Gravure sur bois d'après F. Schlegel. (Colecţia D-lui A.-C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

Precupeț mit Früchten.

Precupeț mit saurem Milchrahm.

Bragagiu.

Placintar.

COMERȚ AMBULANT ÎN BUCUREȘTI, PE LA 1880: OLTEAN CU FRUCTE; BULGAR CU LAPTE COVĂSIT; BRAGAGIU TURC; PLĂCINTAR GREC

Gravuri în lemn, 7,5×8,5; 7,5×8,5; 8×9; 8×9 cm., publicate în „Über Land und Meer-Allgemeine Illustrirte Zeitung, Strassenbilder aus Bukarest, von Johannes Kraner".

Marchands ambulants à Bucarest, vers 1880: Marchand des quatre saisons; bulgare vendant du lait caillé; confiseur turc; pâtissier grec. Gravures sur bois parues dans „Allgemeine Illustrirte Zeitung".

(Colecția D-lui A.-C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

LĂUTARI ÎN BUCUREŞTI PE LA 1880: COBZAR; LĂUTARI DE MAHALA.
Gravuri în lemn, 7,5×9,5 cm., publicate în „Uber Land und Meer«Allgemeine Illustrirte Zeitung«, Strassenbilder aus Bukarest, von Johannes Kraner".
Musiciens tziganes à Bucarest, vers 1880: chanteur populaire; orchestre du faubourg. Gravures sur bois parues dans „Allgemeine Illustrirte Zeitung".
(Colecţia D-lui A. C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

IV

SCENE ISTORICE

(SEC. XVIII – XIX)

SCÈNES HISTORIQUES

(XVIIIe – XIXe SIÈC.)

www.dacoromanica.ro

PRINDEREA DOMNITORULUI FANARIOT NICOLAE MAVROCORDAT LA „CURTEA VECHE" DIN BUCUREŞTI, DE CĂTRE ARMATA AUSTRIACĂ A GENERALULUI STAINVILLE, LA 14/25 NOEMVRIE 1716.

Gravură în aramă, 14,3×24 cm., dintr'o publicaţie a epocei.

Prise de corps du Prince Nicolas Mavrocordato, hospodar de Valachie, par l'armée autrichienne du G-ral Stainville, à Bucarest, en 1716. Gravure sur cuivre d'une publication de l'époque.

(Colecţia Academiei Române)

www.dacoromanica.ro

INTÂMPINAREA MAREȘALULUI PRINCIPE DE SAXA-COBURG DE CĂTRE MITROPOLITUL ȘI BOIERII ȚĂRII, LA INTRAREA LUI ÎN BUCUREȘTI, LA 10 NOEMVRIE 1789.

Aquarelă, 25×30,5 cm., după Jos. Anter (1790).

Le Prince de Saxe-Cobourg reçu par les notables de la ville, à son entrée à Bucarest, en 1789. Aquarelle d'après Jos. Anter.

(Colecția Muzeului Municipal din București)

Planșa Nr. 10

www.dacoromanica.ro

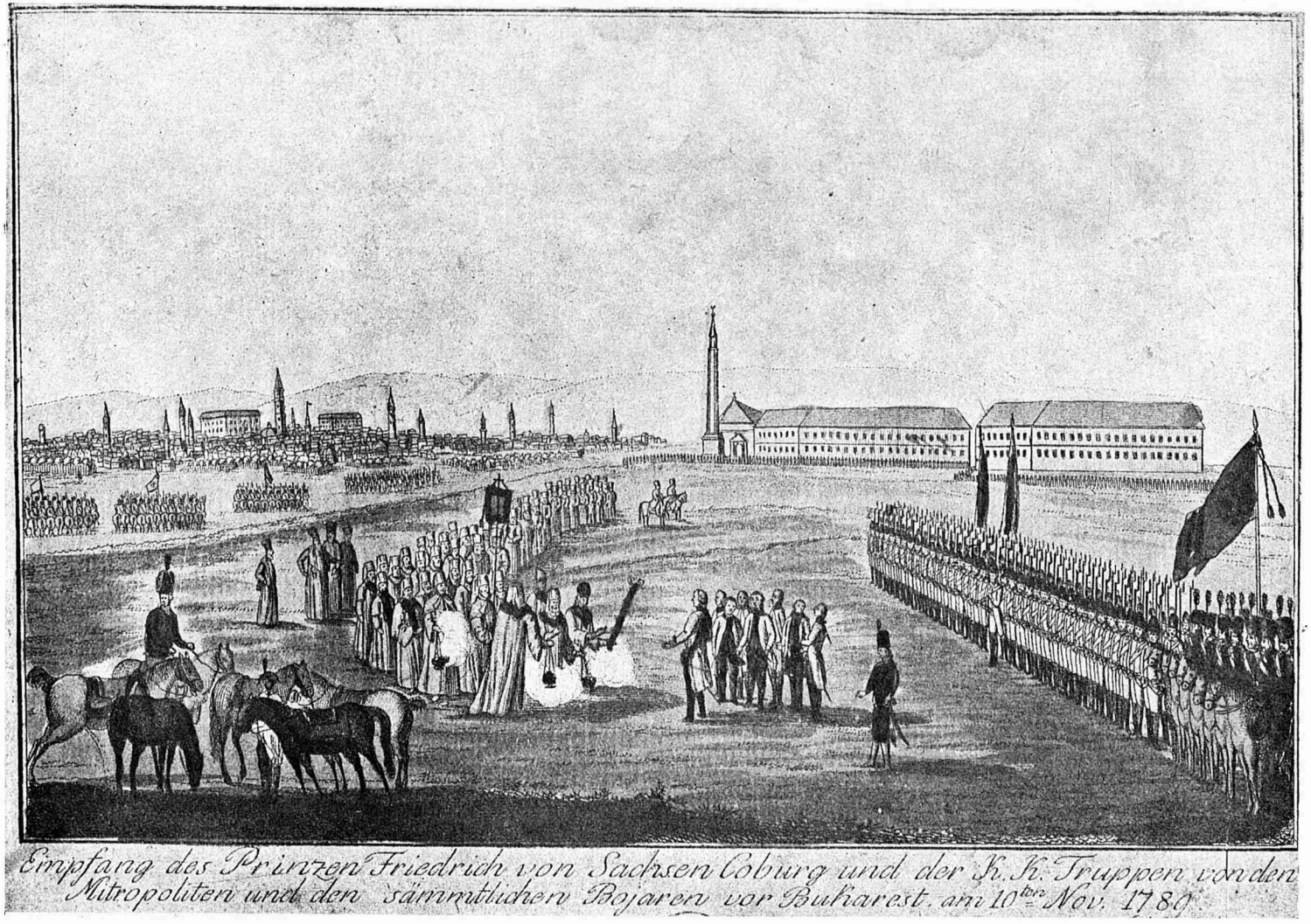

ÎNTÂMPINAREA PRINCIPELUI DE SAXA-COBURG DE CĂTRE MITROPOLITUL ŞI BOIERII ŢĂRII, LA INTRAREA IN BUCUREŞTI, IN 1789.
Gravură în aramă, colorată, 13×21 cm., de Anton Balzer; publicată în „Sammlung der merkwürdigsten Städte und Festungen.. in Prag, bei Johann Balzer u. G. Widmann, 1790".

Le Prince de Saxe-Cobourg reçu par les notables de la ville à son entrée à Bucarest, en 1789. Gravure sur cuivre, coloriée, par Anton Balzer, parue en 1790.

(Colecţia Academiei Române)

www.dacoromanica.ro

INTÂMPINAREA PRINCIPELUI DE SAXA-COBURG DE CĂTRE MITROPOLITUL ŞI BOERII ŢĂRII, LA INTRAREA IN BUCUREŞTI, ÎN 1789.
Gravură în aramă, 18,5×30,5 cm.; vedere închipuită, dintr'o publicaţie a epocei.

Le Prince de Saxe-Cobourg reçu par les notables de la ville à son entrée à Bucarest, en 1789. Gravure sur cuivre; vue fantaisiste d'une publication de l'époque.

(Colecţia Academiei Române)

www.dacoromanica.ro

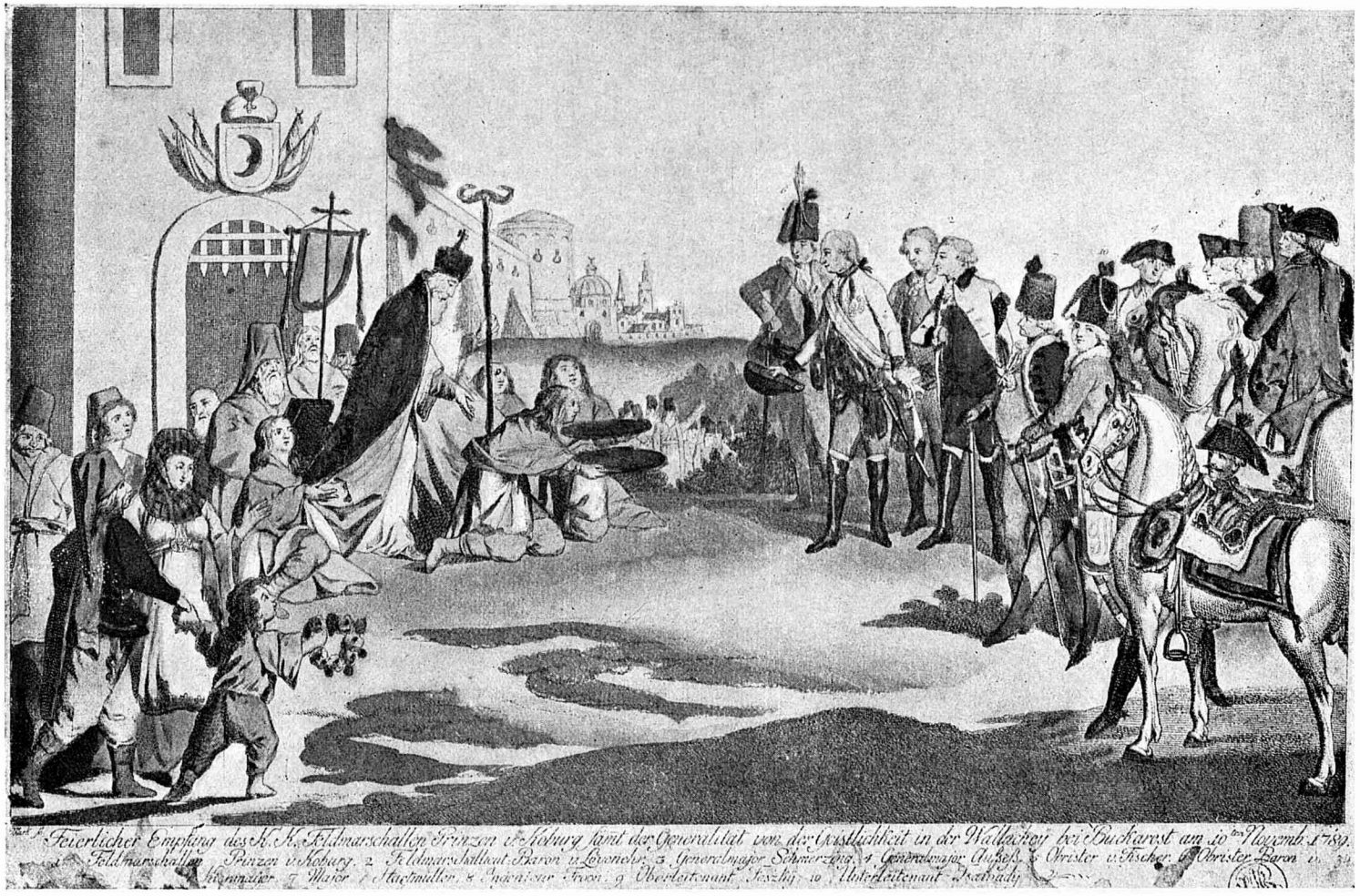

ÎNTÂMPINAREA PRINCIPELUI DE SAXA-COBURG DE CĂTRE MITROPOLITUL ŞI BOERII ŢĂRII, LA INTRAREA ÎN BUCUREŞTI, IN 1789.
Gravură în aramă, colorată, 25×37,5 cm.; vedere închipuită dintr'o publicaţie a epocei.

Le Prince de Saxe-Cobourg reçu par les notables de la ville à son entrée à Bucarest, en 1789. Gravure sur cuivre, coloriée; vue fantaisiste d'une publication de l'époque.

(Colecţia Academiei Române)

www.dacoromanica.ro

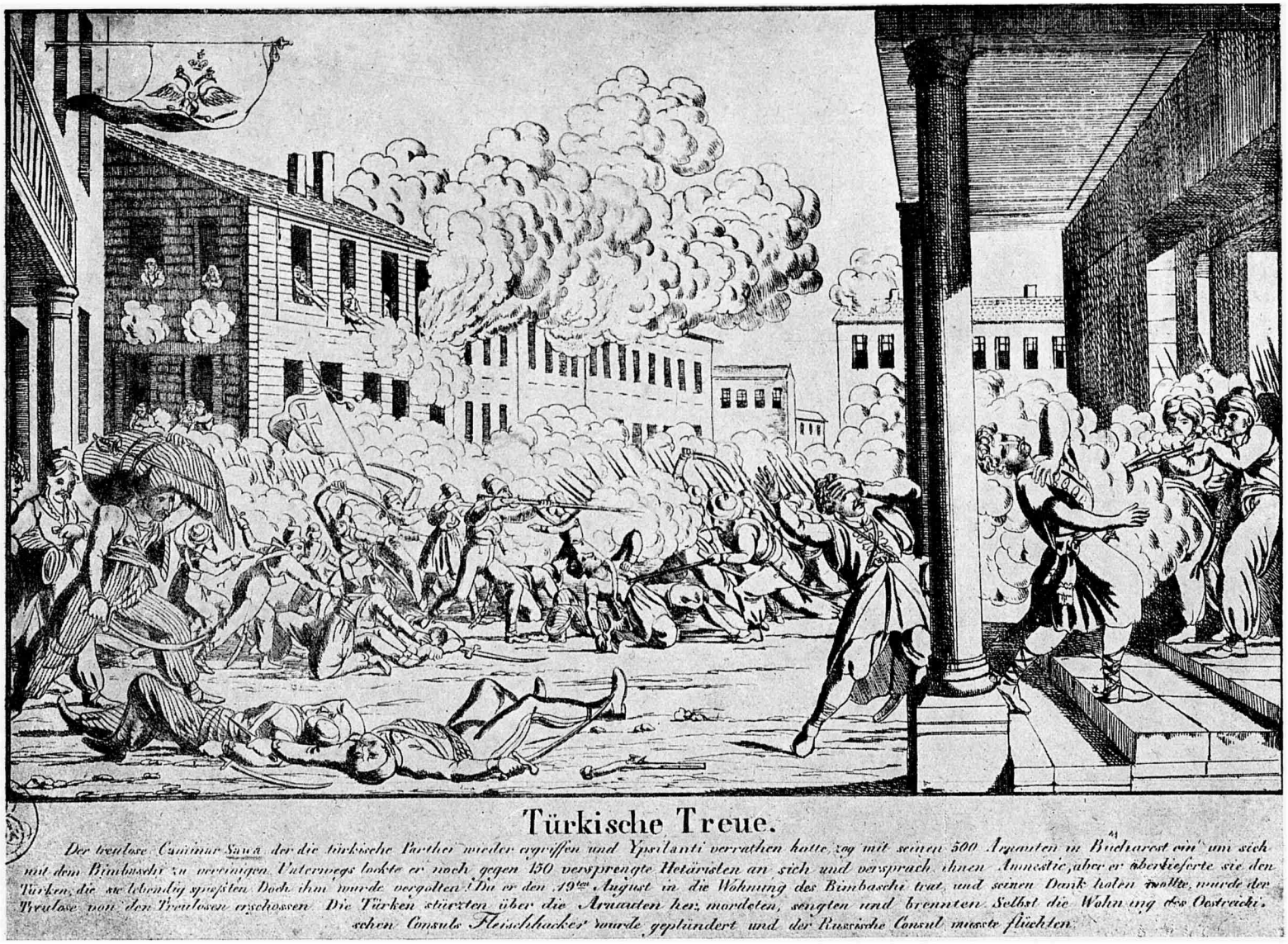

MASACRAREA CĂMINARULUI SAVA ŞI A ETERIŞTILOR LUI, ŞI PRĂDAREA BUCUREŞTILOR DE CĂTRE TURCI, LA 7/19 AUGUST 1821.
Gravură în aramă, 14,5×23 cm., dintr'o publicaţie a epocei.

Masacre des „hétairistes" et pillage de Bucarest par les turcs, en 1821. Gravure sur cuivre, d'une publication de l'époque.

(Colecţia Academiei Române)

www.dacoromanica.ro

OBȘTEASCĂ ADUNARE DE REVIZUIRE A „REGULAMENTULUI ORGANIC", LA BUCUREȘTI, ÎN 1831.
Lithografie, 41×62 cm, C Isler.

L'Assemblée Générale pour la révision du „Règlement Organique", à Bucarest, en 1831. Litho par C. Isler.

(Colecția Muzeului Municipal din București)

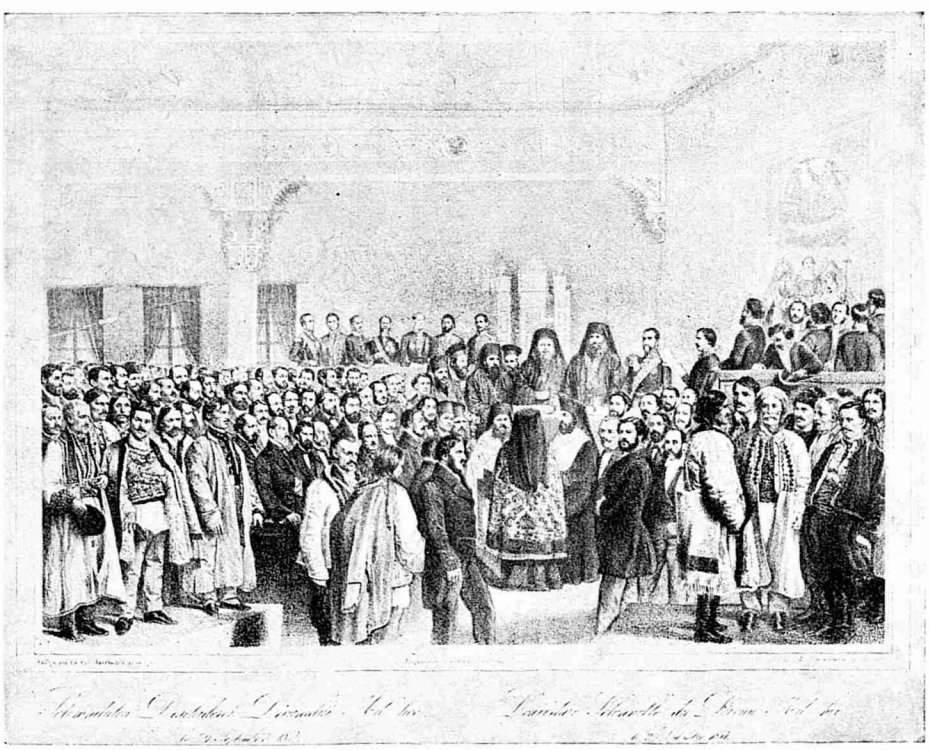

DIVANUL AD-HOC DIN BUCUREȘTI, LA 1857.
Lithografie, 49×60 cm., după desenul de Carol Pop de Szathmary.

Le „Divan Ad-hoc" à Bucarest, en 1857. Litho d'après C. Pop de Szathmary.

(Colecția Muzeului Municipal din București)

www.dacoromanica.ro

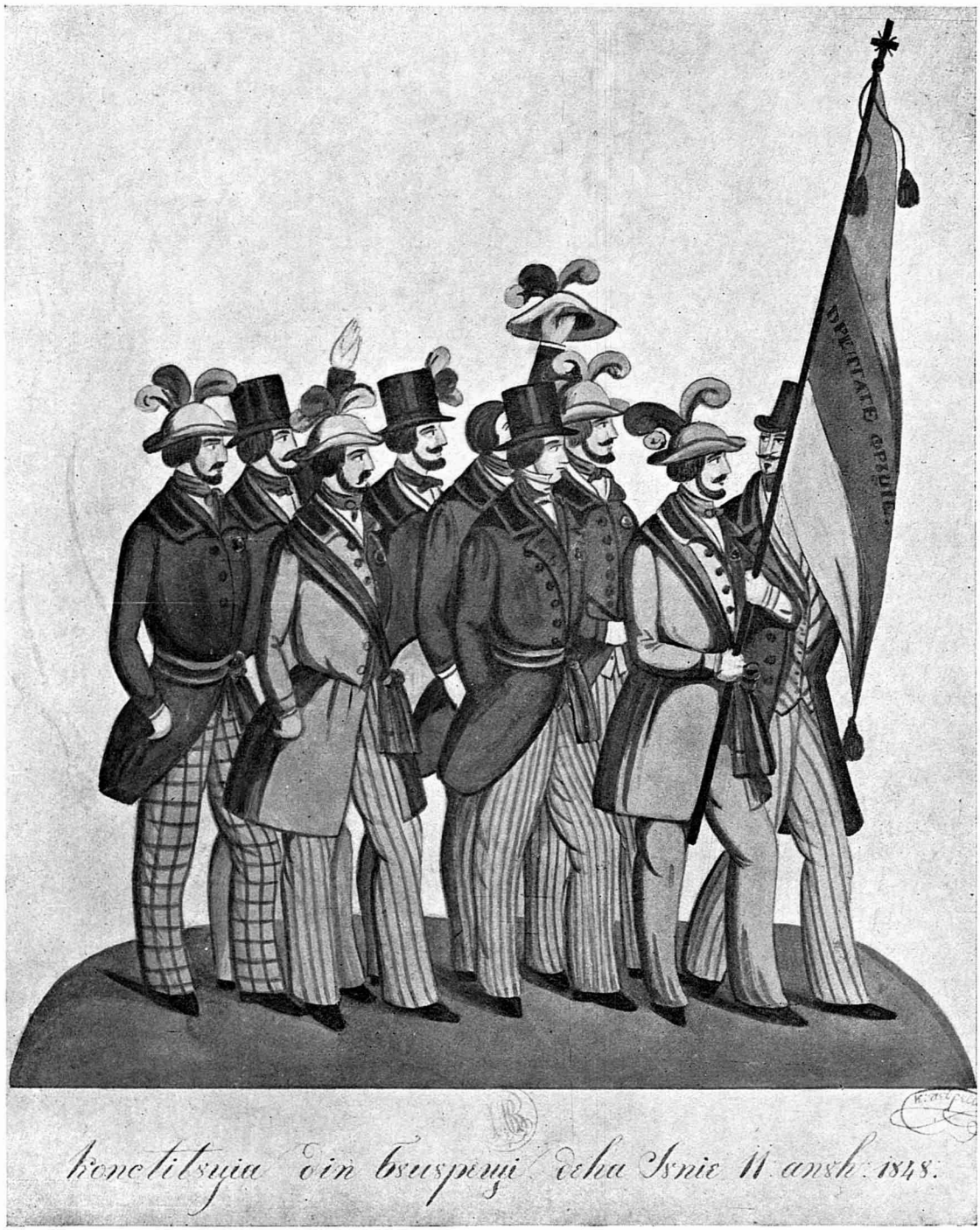

REVOLUȚIONARII DE LA 1848, MERGÂND ÎN DEALUL FILARET SĂ PROCLAME CONSTITUȚIA DE LA 11 IUNIE. Aquarelă, 28×40 cm., de C. Petrescu.

Les révolutionnaires de 1848 proclamant la Constitution du 11 Juin. Aquarelle par C. Petresco.

(Colecția Academiei Române)

www.dacoromanica.ro

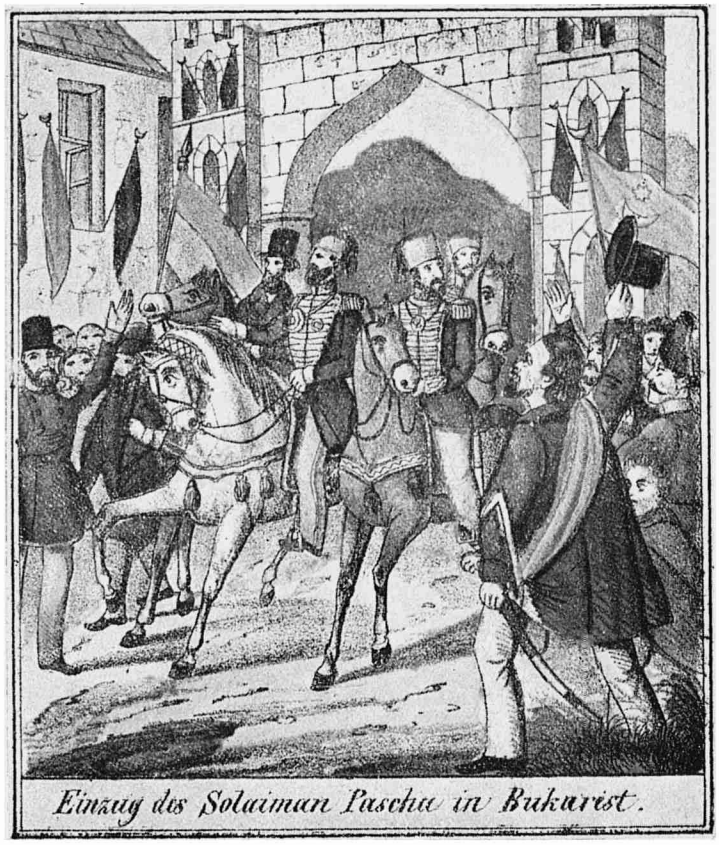

INTRAREA LUI SOLIMAN-PAȘA IN BUCUREȘTI, LA 21 AUGUST 1848.
Litografie colorată, 12,5×15 cm., dintr'o publicație a epocei.

Entrée de Soliman-Pacha à Bucarest, le 21 août 1848 Litho. coloriée, d'une publication de l'époque.

(Colecția Muzeului Municipal din București)

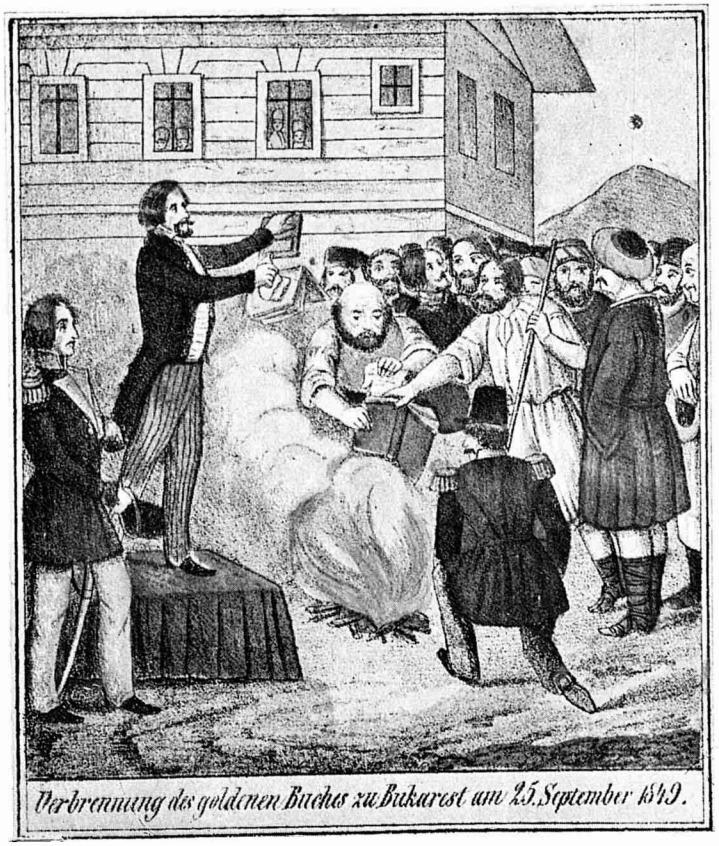

ARDEREA SIMBOLICĂ A „REGULAMENTULUI ORGANIC", IN BUCUREȘTI, LA 13/25 SEPTEMVRIE 1849.
Litografie colorată, 12,5×15 cm., dintr'o publicație a epocei.

Le „Règlement Organique", brûlé symboliquement à Bucarest, le 25 Septembre 1849. Litho. coloriée, d'une publication de l'époque.

(Colecția Muzeului din București)

www.dacoromanica.ro

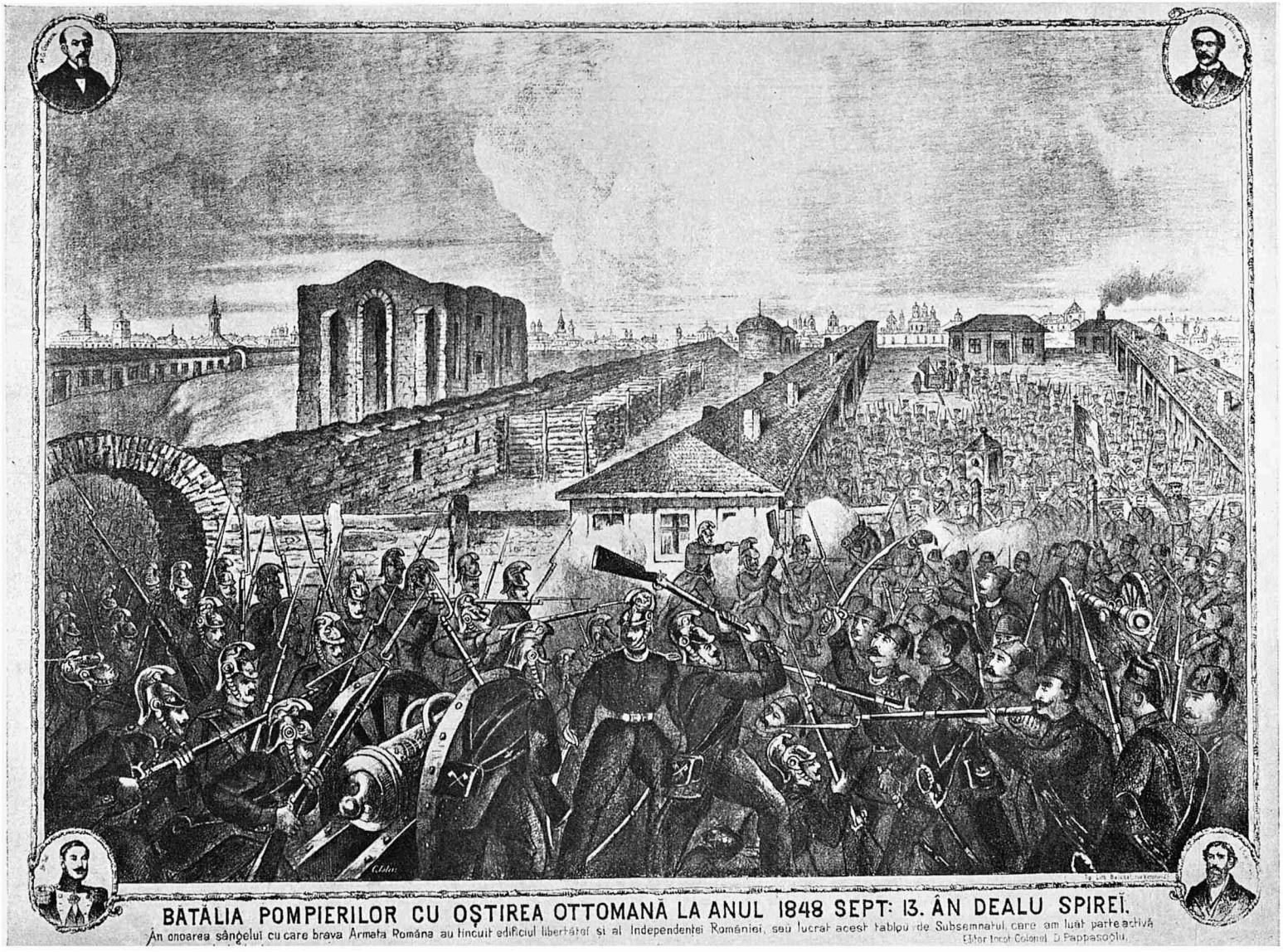

LUPTA POMPIERILOR DIN BUCUREŞTI CU ARMATA TURCĂ A LUI KERIM-PAŞA, IN DEALUL SPIREI, LA 13 SEPTEMVRIE 1848
Lithografie, 52×67 cm., de C. Isler; publicată de Lt. Col. D. Papazoglu.

Combat des pompiers de Bucarest contre l'armée ottomane d'occupation, le 13 septembre 1848. Litho. par C. Isler.

(Colecţia Muzeului Municipal din Bucureşti)

www.dacoromanica.ro

INTRAREA MAREȘALULUI PRINCIPE DE SAXA-COBURG ÎN BUCUREȘTI, PRECEDAT DE ALAIUL BOERILOR, LA 10 NOEMVRIE 1789.
Gravură în aramă, colorată, 32×40 cm., după desenul de Paulus Petritsch.

Entrée du Prince de Saxe-Cobourg à Bucarest, précédé par les „boyards" de la ville. Gravure sur cuivre, coloriée d'après P. Petritsch.
(Colecția Academiei Române)

Planșa Nr. 11

www.dacoromanica.ro

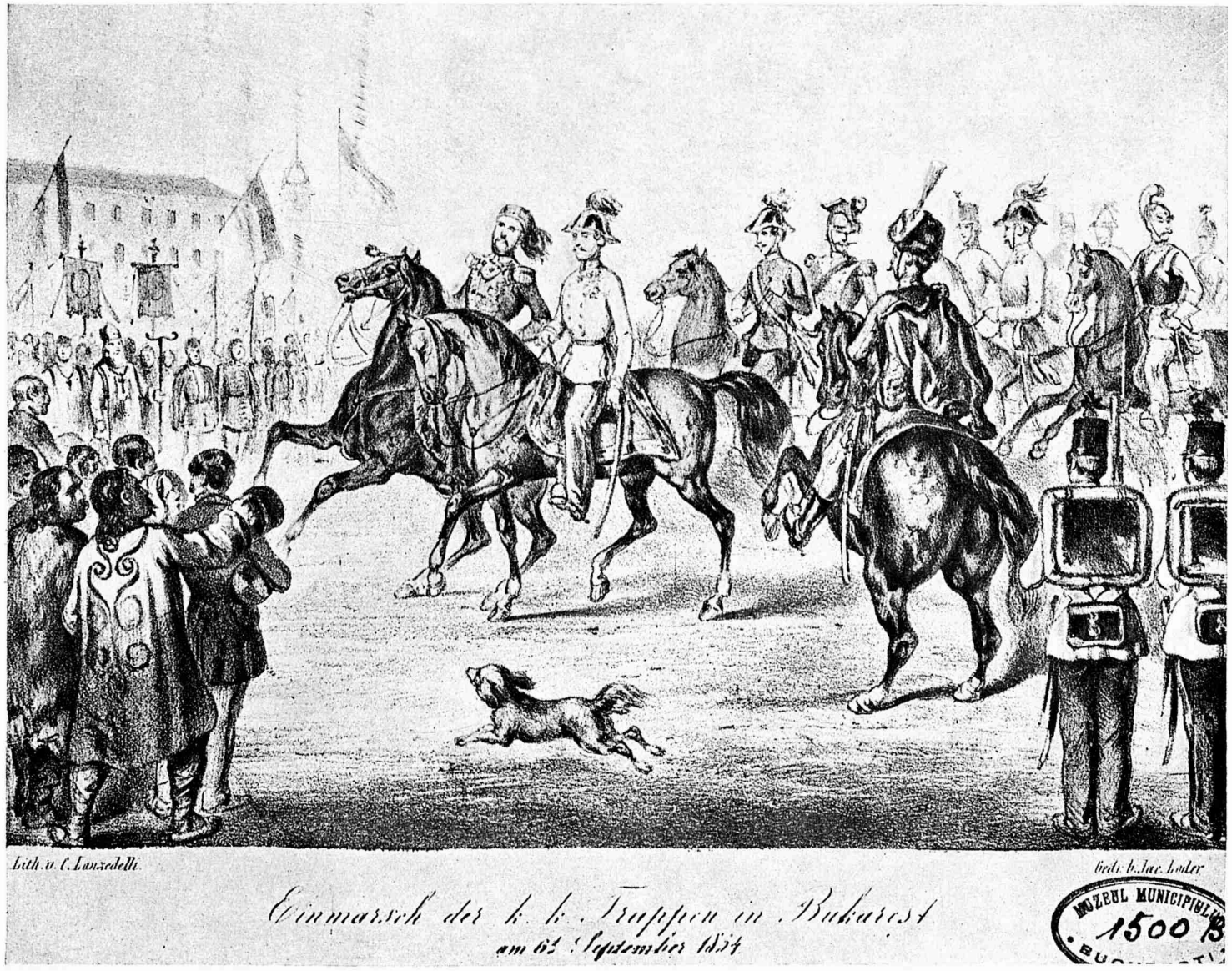

INTRAREA TRUPELOR AUSTRIACE ÎN BUCUREŞTI, LA 25 AUGUST/6 SEPTEMVRIE 1854.
Lithografie, 18×21 cm., de C. Lanzedelli.

Entrée de l'armée autrichienne à Bucarest, le 6 Sept. 1854. Litho. par C. Lanzedelli.

(Colecţia Muzeului Municipal din Bucureşti)

11

www.dacoromanica.ro

INTRAREA DOMNITORULUI PRINCIPATELOR UNITE ALEXANDRU CUZA LA MITROPOLIE, PENTRU DESCHIDEREA CAMEREI LA 29 FEBRUARIE 1860. Litografie, 28,5×36 cm., de C. Danielis, publicată de Maiorul D. Papasoglu.

Cortège du Prince Alexandre Couza, se dirigeant pour l'ouverture de la Chambre, le 29 février 1860. Litho. par C. Danielis.

(Colecția D-lui George D. Florescu)

www.dacoromanica.ro

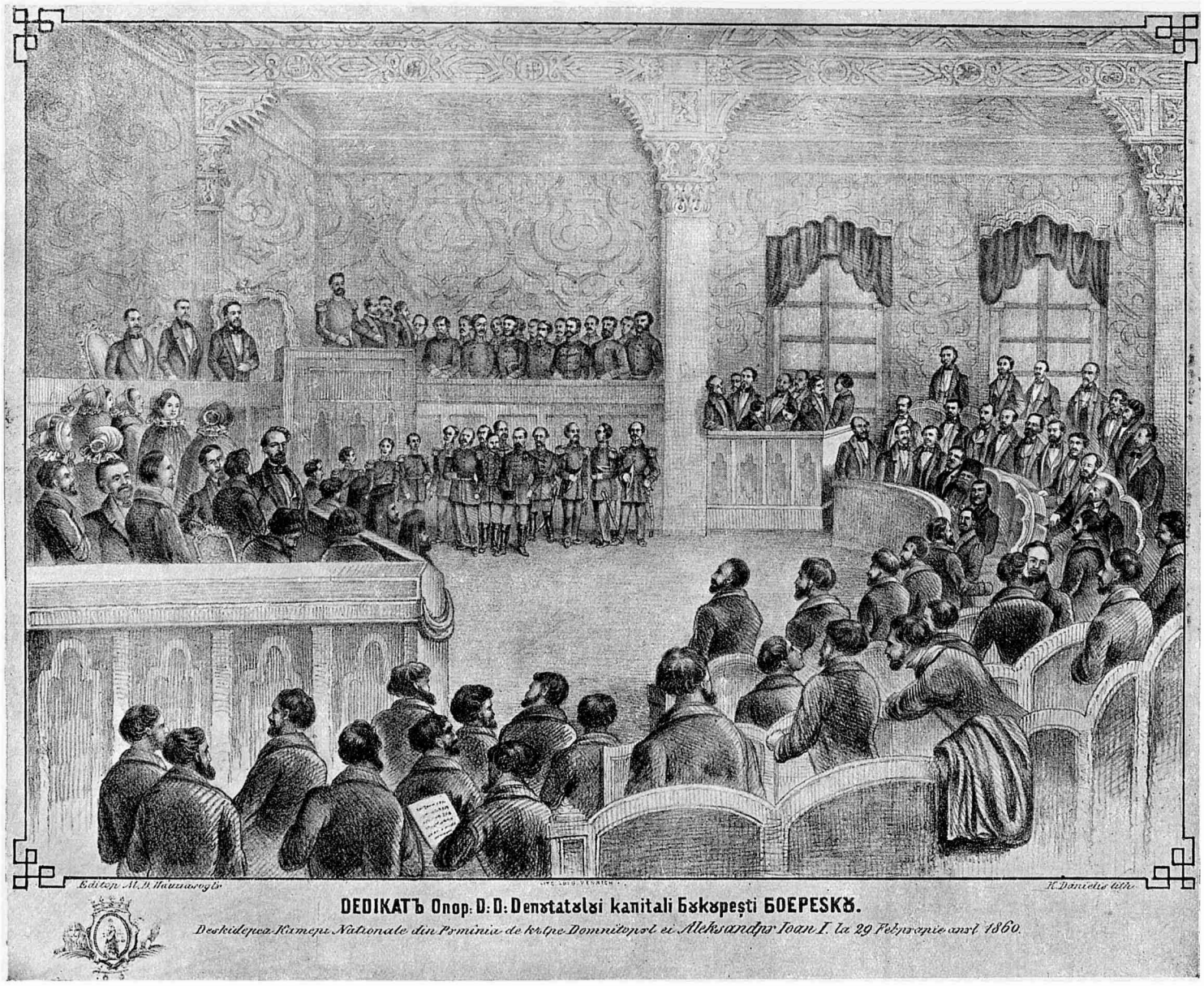

DESCHIDEREA CAMEREI DIN BUCUREŞTI DE CĂTRE DOMNITORUL ALEXANDRU CUZA, LA 29 FEBRUARIE 1860.
Lithografie, 28,5×36 cm., de C. Danielis, publicata de Maiorul D. Papasoglu.

Ouverture de la Chambre, à Bucarest, par le Prince Alexandre Couza, le 29 février 1860. Litho. par C. Danielis.

(Colecția Dlui George D. Florescu)

www.dacoromanica.ro

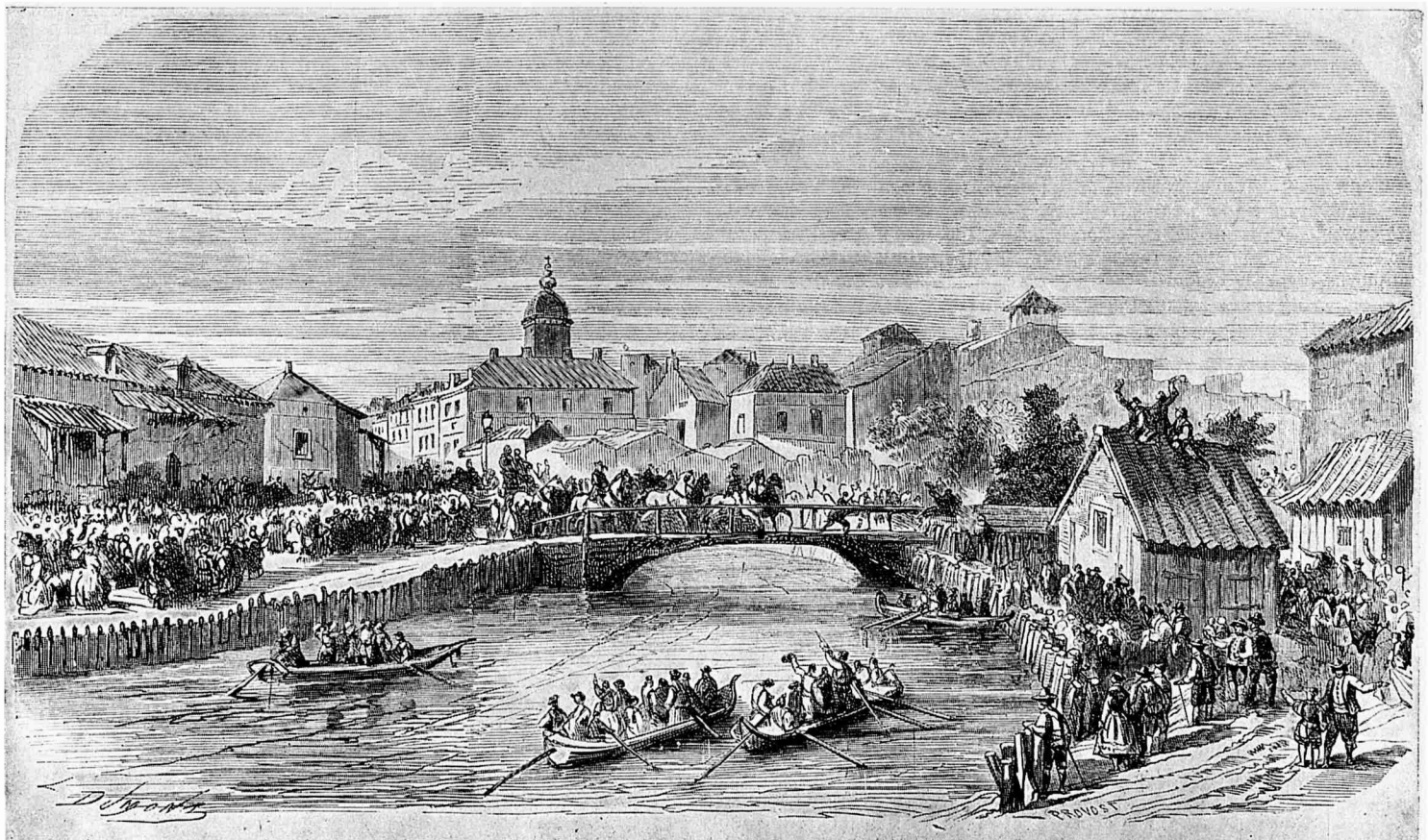

Entrée à Bucharest du prince Charles de Hohenzollern, sur le pont de la Dumbovitz. — D'après un croquis de M. Foucault.

INTRAREA PRINCIPELUI CAROL DE HOHENZOLLERN ÎN BUCUREȘTI, LA 10 MAI 1866.
Gravură în lemn, 13,5×22,5 cm., după un crochiu de Foucault ; publicată în „L'Illustration" la 1866.
Entrée à Bucarest du Prince Charles de Hohenzollern, le 10/22 Mai 1866. Gravure sur bois d'après Foucault.
(Colecția D-lui A.-C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

BUCHAREST. — Arrivée du Czar et de la Famille impériale au palais du prince Charles.

SOSIREA ŢARULUI ALEXANDRU II LA PALATUL DOMNITORULUI CAROL, ÎN BUCUREŞTI, LA 1877.
Gravură în lemn, 22×27,5 cm., după desenul de A. Ferdinandus; publicată în „Le Monde Illustré", la 1877.
Arrivée du Czar Alexandre II au palais du Prince Charles, à Bucarest, en 1877.
(Colecţia D-lui A.-C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

ARMATA RUSĂ TRECÂND PRIN BUCUREŞTI, LA 1877.
Gravură în lemn, 22×31,5 cm., publicată în „The Illustrated London News" la 1877.

L'armée russe traversant Bucarest en 1877. Gravure sur bois parue dans „The Illustrated London News", en 1877.
(Colecţia D-lui Dr. Mircea Petrescu).

WITH THE ROUMANIANS, BUCHAREST: THE TURKISH CANNON CAPTURED FROM THE GRAVITZA REDOUBT — UNLIMBERING ON THE PLACE ST. MICHAEL BEFORE THE PRINCESS ELIZABETH

CEREMONIA INSTALĂRII, LÂNGĂ STATUIA LUI MIHAI VITEAZUL, A TUNURILOR TURCEŞTI CAPTURATE LA GRIVIŢA, ÎN PREZENŢA PRINCIPESEI ELISABETA.
Gravură în lemn, 16×23 cm., publicată în „The Graphic" la 1877.

Instalation des canons pris aux turcs à Grivitza, auprès de la statue de Michel le Brave, à Bucarest, en la présence de la Princesse Elisabeth. Gravure sur bois, parue dans „The Graphic" en 1877. (Colecţia D-lui A. C.-Corbu)

www.dacoromanica.ro

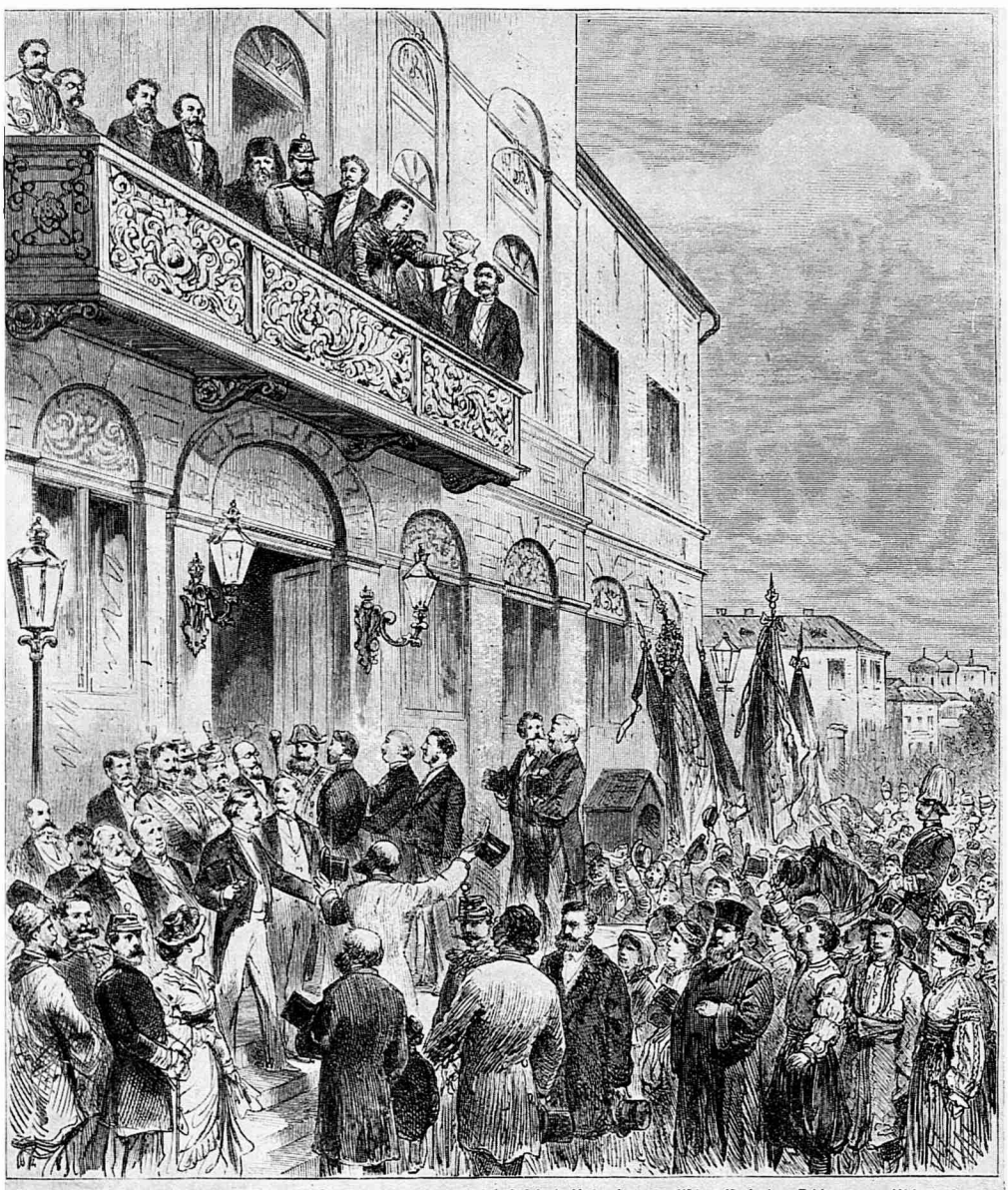

Die Proclamation Rumäniens zum Königreich: Die Ovation vor dem königl. Palais in Bukarest am 26. März. Nach einer Zeichnung von Richard Buths.

OVAŢIA BUCUREŞTENILOR IN FAŢA PALATULUI REGAL, LA VESTEA PROCLAMĂRII „REGATULUI", IN ZIUA DE 14 MARTIE 1881.

Gravură în lemn, 23,5×28 cm., după desenul de Richard Buths; publicată în „Illustrirte Zeitung" la 1881.

Ovation des bucarestois devant le Palais royal à la nouvelle de la proclamation du „Royaume", le 14/26 mars 1881. Gravure sur bois d'après R. Buths.

(Colecţia Academiei Române)

www.dacoromanica.ro

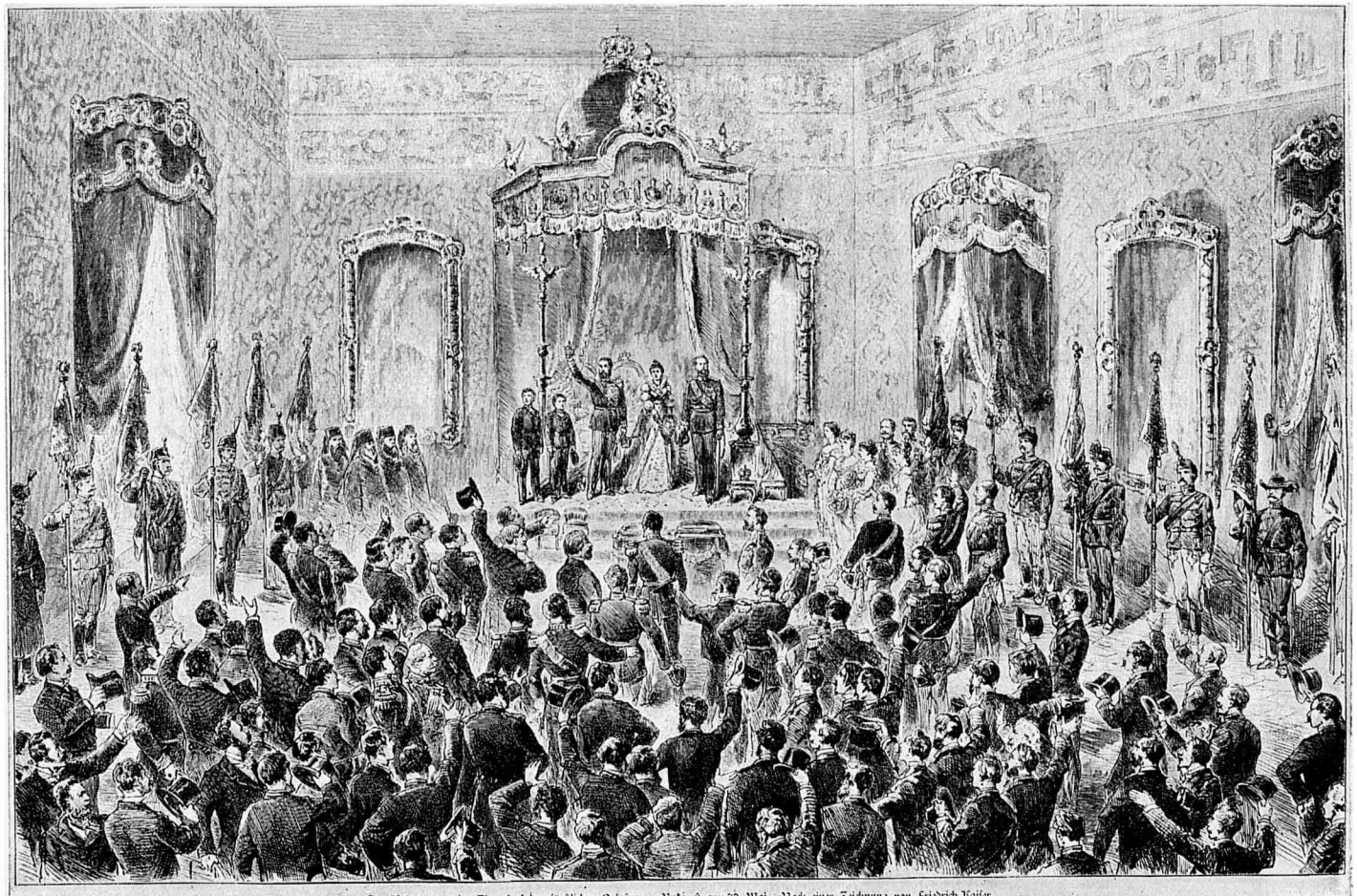

Der Krönungsact im Thronsaal des fürstlichen Palastes zu Bukarest am 22. Mai. Nach einer Zeichnung von Friedrich Kaiser.

INCORONAREA PRIMULUI REGE AL ROMÂNIEI, CAROL I, ÎN PALATUL REGAL DIN BUCUREŞTI, LA 10 MAI 1881.
Gravură în lemn, 33×50 cm., după desenul de Friedrich Kaiser; publicată în „Illustrirte Zeitung", la 1881.

Couronement du premier Roi de Roumanie, Charles Ier, au Palais royal de Bucarest, le 10 22 mai 1881. Gravure sur bois d'après Fr. Kaiser.

(Colecţia Dlui A.-C. Corbu)

www.dacoromanica.ro

PLAN de BUCAREST 1842.

BISERICĬ *(Eglises)*

1. St: Apostolĭ
2. St: Spiridon
3. St: Joan
4. Sârindarul
5. Cretzuleskul
6. Episcopia Rîmnicului
7. St. Voivozĭ
8. St: Elie
9. St: Visarion
10. Prekupetzi noĭ
11. Pitar moshu
12. Jkoana
13. Batistea
14. Sfintzĭ
15. Otzetarĭ
16. Popa Petpre
17. Precupetzi vechi
18. Olari
19. Mîntuleasa
20. St: Vinerĭ
21. Verghul
22. Popa Soare
23. Delea Veche
24. Delea noâ
25. Udricani
26. Olteni
27. Isvorul Tâmâduireĭ

PIETZE *(Marchés)*

28. Heriasca
29. Piatza mare
30. Piatza micâ

ZIDIRI PUBLICE *(Edifices publics)*

31. Palatul Domnesc *(Palais du Prince)*
32. Curtea administrativâ *(Cour administrative)*

ZIDIRĬ PUBLICE *(Edifices publics)*

33. Colegiul *(Colege)* din St: Sava
34. Spitalul *(Hopital)* Coltzi
35. Vornicia temnitzilor *(Prison)*
36. Spitalul *(Hopital)* Brîncovenesc
37. Sfatul orashanesc *(Municipalité)*
38. Curtea giudicâtoreascâ *(Cour judiciaire)*
39. Agia *(Police)*
40. Stabul Ostirilor *(État major)*
41. Casarma *(Caserne)*
42. Carvasara *(Douanes)*
43. Hanul lui *(Han)* Constantin Voda
44. Hanul *(Han)* Slatarĭ
45. Hanul *(Han)* Shârban Vodâ
46. Hanul *(Han)* Manuc
47. Hanul *(Han)* St. Gheorghe

CONSULATURILE. *(Consulats)*

48. Rusesc *(Russe)*
49. Austriacesc *(Autrichien)*
50. Frantzozesc *(Français)*
51. Englezesc *(Anglais)*
52. Prusienesc *(Prussien)*
53. Grecesc *(Grec)*
54. Sârbesc *(Servien)*

POSTILE. *(Postes)*

55. Romîneascâ *(Valaque)*
56. Ruseasca *(Russe)*
49. Nemtzeasca *(Allemande)*

BIRTURILE. *(Hôtels)*

57. Teatrului *(du Theatre)*
58. Casinul *(Casino)*
59. Leul de aur *(Lion d'or)*
60. Hanul roshu *(de Valachie)*

Scarâ

40 200 1000 2000 Stînginĭ

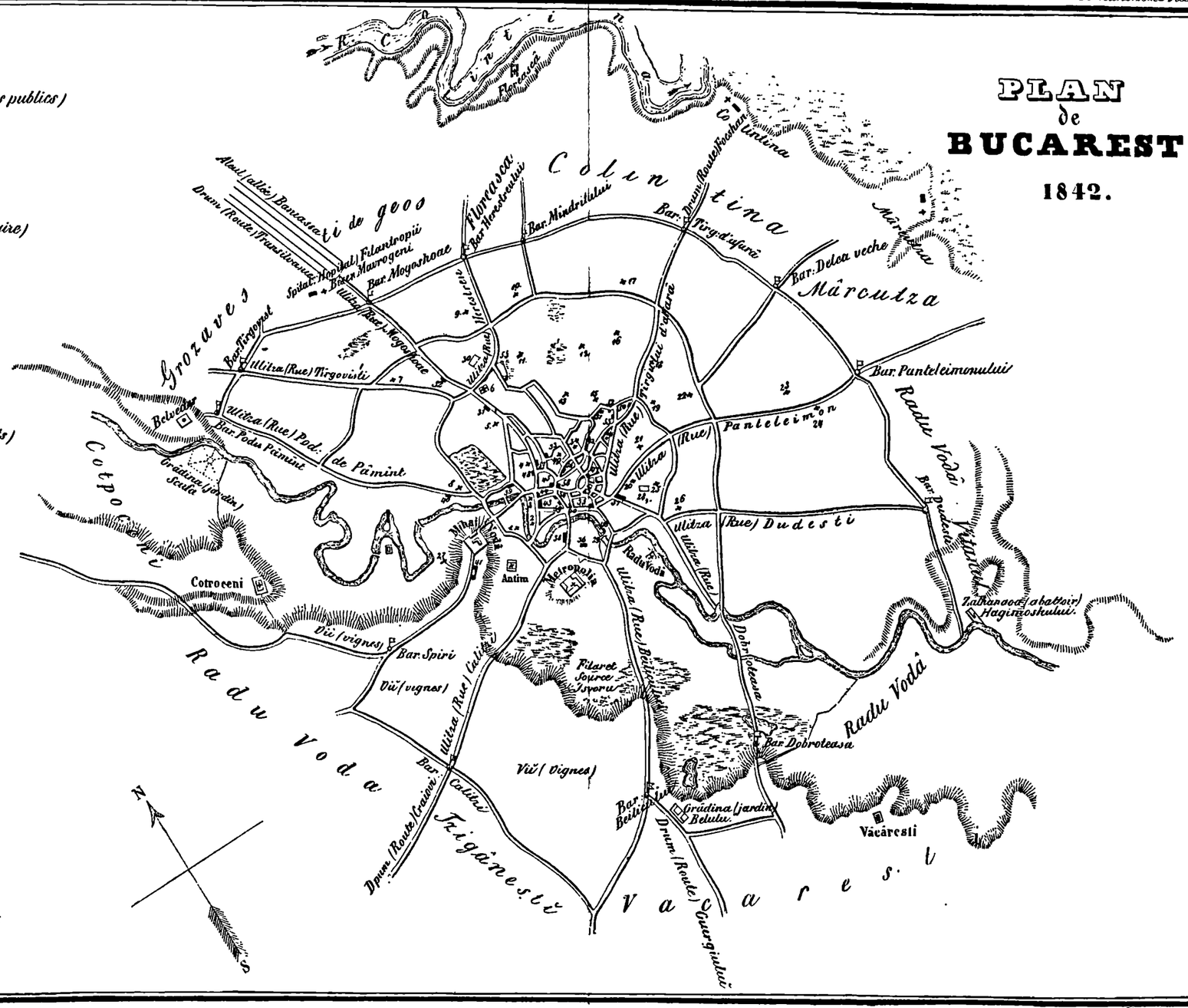

C. Rimniceanu.

d'après Bl.

www.dacoromanica.ro

ATELIERELE „CARTEA ROMÂNEASCĂ“, BUCUREȘTI

www.dacoromanica.ro

ATELIERELE „CARTEA ROMÂNEASCĂ", BUCUREȘTI

BVCVREȘTII VECHI

BVCVREȘTII VECHI

DOCVMENTE ICONOGRAFICE

ARHIVELE BVCVREȘTILOR
Nr. I.

www.dacoromanica.ro